

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 20. julij 2009, letnik XL, št. 7

Pozdrav Sloveniji

Center za odpadke v Logatcu

Izvolili smo evropske poslance

110 let gasilcev v Rovtah

50 let ZŠAM

Kmetijska zadruga danes in jutri

Razvojni tek s podjetniki

Hotenjska Kresna nedelja in Poletje v Rovtah

Vrhunski Veris 2009

Sozvočje umetnosti

Via Crucis

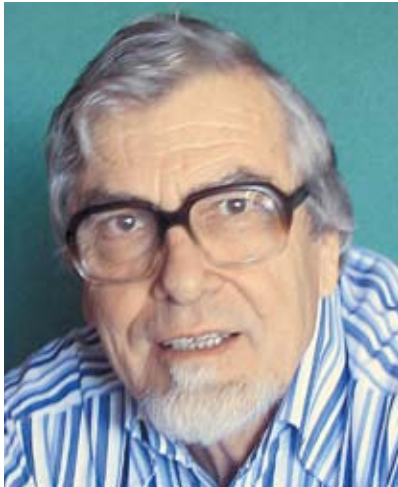
Uspešno na počitnice

Logaške novice iz 1958.

Balinarji – državni prvaki

Laž – novi moralni standard

Tako. Pred nami in med nami so Vladni paketi ali svežnji – kar troje jih je – za rešitev finančne in gospodarske krize. V teh treh svežnjih je več kot 60 zgodovinskih socialno in konkretno naravnanih ukrepov, s katerimi bomo krotili vse težave recesije, ki nas je potipala, kot pravijo učeni ekonomisti, šele

9. junija. In nam kar gre: dosegamo naglo usihajoče davčne prilive, delovno ljudstvo osrečujemo z vse pogostejšimi stečajni, ki producirajo brezposelnost s 120.000 socialno ogroženimi, zijamo v vse bolj grozeče luknje v pokojninski in zdravstveni blagajni, ponujajo se nam težave s pripravo vsaj približno smiselnega in vzdržnega proračuna.

Ob vseh teh recesijskih podvigih pa se bodo plače sodnikov – ti se smejo primerjati edino le s poslanci in ministri, ki jim je sicer mandat odmerjen na štiri leta, sodnikom pa je mandat odmerjen dosmrtno – ustavno popravile vsaj za 28 %. No, pa to vse skupaj še ni toliko, v primeri z nagradami gospodov stečajnih upraviteljev, ki si izplačujejo po več sto tisoč evrov, in to iz stečajne mase, ki pomeni konec podjetja in konec delovnih mest. Da o milijonskih odpravninah niti ne govorimo! Se je pa eni takih nagrad sicer priporočalo razmišljanje o (ne)sprejetju milijona, ki da je neprimerno in nesprejemljivo in nesramno in neokusno in ekscesno in škandalozno visoka nagrada, za katero

bi malo bolje plačani delavec moral delati dolgih 80 let, drugače rečeno: od rojstva do smrti. – O visoki etični zavesti pa res ne gre izgubljeni besedi.

Se nam pa zato ponujajo na vse pretege novi politični in etični vzorci. Napovedovana nova politika vladanja nas vse očitneje osrečuje s poštenostjo in preglednostjo. Tako smo se prav zadnje čase domogli do najvišjega standarda nove oblastne politike. Če je še kdo dvomil o novih političnih vzorcih, mu mora biti zdaj vse jasno. Če, recimo, nismo natančno vedeli, kaj je laž, zdaj vemo: laž je napaka, ki jo lahko enkrat storimo, pa se nam oprostijo, če jo priznamo; tako meni naša vladna oblast in naša najvišja državna avtoriteta. Skratka, človek z nenehnim priseganjem na najvišje moralno politične standarde sme lagati in dobiti takoj priložnost za čimprejšnjo novo laž.

Ob vsem tem pa nam je lahko v uteho moč naše domovine, ki je neki tako silna, da je zrušila velikega vladarja sosedne države – kot se sliši na Hrvaškem.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Odpadke na Ostri vrh še pet let

Župan Janez Nagode

Logaško županstvo si je čvrsto prizadevalo, da bi država vsaj začasno odstopila od svoje odredbe, s katero je načrtovala letošnjega 15. julija ukiniti naše odlagališče odpadkov na Ostrem vrhu. In tik pred iztekom navedenega datuma se je Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) le odločilo podaljšati uporabo deponije (med 60 deponijami je iz prvotne odredbe

izvzetih le 20, med temi Postojna, Rakek in Logatec) komunalnih odpadkov za naslednjih pet let, sicer ob izpolnjevanju določenih pogojev. S pogojevanji pa se prav ta čas občina zelo tehtno ukvarja. Postavlja se namreč vprašanje o smiselnosti podaljševanja uporabnosti deponije, če izračuni kažejo, da se z zagotavljanjem sredstev za kasnejše zapiranje deponije lahko cena, ki bi bremenila občane za ravnanje z odpadki, poveča tudi za 100%. In kar je pri tem naj-

huje: MOP-u bo treba predloženi vlogi priložiti finančno garancijo za zagotavljanje zapiranja odlagališča naslednjih 30 let.

Projekti za Martinj Hrib

Treba je reči, da je kar v dobršem zagonu priprava projektov za komunalno infrastrukturo na Martinj Hrib. V načrtu je izgradnja kanalizacije, rekonstrukcija dela Notranske ceste z vgraditvijo pločnika in prenovo javne razsvetljave. Do gradbenega dovoljenja za razpeljavo kanalizacijskega sistema manjka le še nekaj služnostnih pogodb. Pločnik pa bo zgrajen sporedno z rekonstrukcijo ceste, za kar tečejo pogovori med občino, Direkcijo za ceste in Ministrstvom za promet, da bi projekt bil vključen v plan za leto 2010; potrditve tega roka pa še ni.

Kanalizacija tudi v Lazah...

Med tem ko se vrstijo srečanja in pogovori o tem, kako in s kakšnimi sredstvi zgraditi čistilno napravo (ČN) v Logatcu v letu 2010, in se vzpodbudno premikajo zadeve okrog kanalizacije v Hotedršici, je v pripravi je projektna dokumentacija za kanalizacijo v Lazah. Vaščani so bili na dobro obiskanem sestanku že seznanjeni s potekom trase, pri čemer so izkazali dovolj kooperativnosti, saj so kar sami predlagali možne lokacije za postavitev ČN. Tehta se tudi rešitev za kanalizacijo v Jakovici. Kajpak, projekte je treba res dobro pretehtati, računajoč na poplavna območja obeh zaselkov. ČN pa se programira za 500 populacijskih enot (PE).

Še so zadržki za izgradnjo križišča v lipovem drevoredu

Da bi kar se da kmalu prišli do križišča sredi lipovega drevoreda (ob Valkartonu), so se posebnega sestanka udeležili predstavniki Direkcije za ceste, projektanta, Ministrstva za kulturo in naše občine.

Na naslovnici: *Pa smo končali.*

Foto: *Branko Pevec*

Gre namreč za smotrno rešitev črne točke ob izteku Rovtarske ceste na Tržaško. Skoz načrtovano križišče bi namreč speljali promet, ki prihaja po Rovtarski cesti z rovtarske, žirovske in veharške smeri. Vendar predstavnik Ministrstva za kulturo ni soglašal z lokacijo, češ da bi bilo treba žrtvovati preveč lip; predlaga pa pripravo variante, ki bi terjala posek čim manj lip. No, prvič pa je bila izražena pripravljenost, da se kaka lipa vendarle lahko odstrani na račun križišča. Škoda bi bila težko popravljiva, če se ne bi dovolj hitro dogovorili za realizacijo križišča, ker bo sicer rekonstrukcija ceste skoz drevored stekla brez križišča in brez potrebnega pločnika vzdolž drevoreda do načrtovanega križišča. Ob vsem pa bi še vedno ostala črna točka pri Kramarju.

Špela Istenič

Odlagališče odpadkov Ostri vrh, še za 28.000 ton odpadkov.

Prijazen pozdrav naši Sloveniji

Slovenija je praznovala 18. rojstni dan; ob tej priložnosti smo ji zaželeli vse najboljše

KŠD Trate je domovini v poklon pripravila že tradicionalni večer

Pod veharško lipo. Zaradi slabega vremena so se ljudje namesto pod lipo

zbrali kar v gasilskem domu.

Na povabilo k sodelovanju na prireditvi se je odzvalo kar nekaj zanimivih nastopajočih, med njimi tudi Maruša Pišljar in Janja Turk, ki sta navdušili s svojim petjem in igranjem na kitaro in citre. Otroci POŠ Žibrše so navdušeno prepevali, deklamirali in zaplesali ob poskočnih melodijah znanih pesmi. Duo Mir nas je s svojim petjem popeljal v preteklost, medtem ko je energična »Golaž godba« poskrbela, da se je ozračje v našem gasilskem domu dodobra ogrelo. Poskočen je bil tudi Janko Bogataj, ki je navdušil s svojim igranjem na harmoniko. Vse skupaj pa so začinili člani dramske skupine Trate.

Nit med posameznimi točkami je pletla Maja Nagode in skrbela, da je vse potekalo v najlepšem redu. Slovesnosti je sledila že tradicionalna pogostitev z golažem in gluhimi štruklji.

Ana Žakelj

Pozdrav Sloveniji. Foto: A.Žakelj

Na Medvedjem Brdu bo spet košnja

Prizadevni vaščani Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš se že pripravljajo na prvo nedeljo v avgustu, ko bodo organizirali že **21. tradicionalni Kmečki praznik**, ki vsako leto privabi na tisoče obiskovalcev v te kraje. Tudi letos bo popoldanski program zanimiv, saj se bodo znova pomerile ekipe v košnji in grabljenju ter v zabavnih igrah. Za vse bo zanimiv prikaz starih obrti, obisk konjenikov iz Žejne doline; otroci pa se bodo zabavali na zanje pripravljenem pro-

storu in na igralih. V gosteh bo tudi **Serpentinšek - Marjan Šarec**, ki nas bo s svojimi zgodami in nezgodami zagotovo spravil v smeh. Kot se spodobi pa bodo za lep večer in prekratko noč poskrbeli **Brendi&Korado z ansambлом in pevko Viktorijo**.

Torej, nedeljo, 2. avgusta, ob 14. uri bo na Medvedjem Brdu spet lušno! Ekipe naj se za tekmovanje prijavijo na tel. 041 638 278 David.

Smeti ostanejo – Titova tudi

Na julijski, preddopustniški seji občinskega sveta med drugim – o kategorizaciji cest, o odvajanju in čiščenju voda, o skrajšanju Titove ceste, o poslovnem načrtu Komunalnega podjetja ter o soglasju k pogodbi o ustanovitvi združenja za gospodarjenje z odpadki in za izvedbo Centra za obdelavo in odlaganje odpadkov

Kategorizacija cest

Gvido Bokal med kategorizaciji cest.

Novo kategorizacijo občinskih javnih cest, teh je nekaj nad 220 km, je predstavil Gvido Bokal, višji svetovalec II. Kategorizacija sledi zakonski podlagi, pri čemer je bilo treba

ceste uskladiti z Zavodom za gozdove in z mejnimi cestami sosednih občin. Svetnika Berta Menarda, LzL, je zanimalo, če se bo poslej servis na cestah poslabšal, pa mu je župan priznal, da bo servis (vzdrževanje, še posebej zimsko) boljši – in predvsem dražji! Nakar je občinski svet soglasno potrdil predlog o kategorizaciji cest.

Gladko o prodaji zemljišč v Grapovčniku

Kljub opozorilu Marjana Gregoriča, da gre pri prodaji občinskih zemljišč (tam so zgrajena parkirišča z garažami) na območju Grapovčnika za dele zemljišč, ki da so sporna in naj bi bila predmet tožbe, je svet po županovem pojasnilu, da ni obveščen o kakih tožbah, potrdil sklep o prodaji.

Odvajanje in čiščenje voda

Živahna razprava pa se je sprožila, potem ko je direktor Komunalnega podjetja Igor Petek pojasnjeval predlog odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, pri čemer se je skliceval na državni Pravilnik o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (ki pa še ni sprejet). Pripombe so zadevale označbo padavinske odpadne vode, češ da dež ni odpadna voda, dalje še vprašljivo

»A ti, Marko, veš, od kdaj je dež odpadna voda?«

pavšalno ceno za uporabo vode iz drugih virov. Nasploh je bila očitana dokajšnja nekonsistentnost nekaterih določb, zaradi česar je bila predlagana celo odložitev obravnave. Pa vendar je na koncu obveljal sklep, da se naj preučijo pripombe in vnesejo v besedilo za drugo obravnavo.

Titova cesta ostane – nekoliko okrajšana

Izgradnja novega Upravnega centra je vnesla razmislek o naslovu, ki bi bil na tistem delu Titove ulice od Tržaške ceste do križišča s Partizansko ulico, kjer ni do slej nobene številke. Ta del ulice bo tako priključen k Tržaški cesti, kjer bo naslov novozgrajenega Upravnega centra. Ker s tem ne nastanejo novi stroški, saj ne prihaja do spreminjanja obstoječih naslovov, je svet – s tremi glasovi proti – sprejel sklep, da se po novem imenuje Titova cesta od križišča s Partizansko ulico in poteka navzgor do Nagodetove hiše št. 18. Izločeni del Titove ulice pa pripada Tržaški cesti.

O načrtu poslovanja komunalnega podjetja pa kdaj drugič

Direktor Komunalnega podjetja Igor Petek je prizadevno pojasnjeval načrt poslovanja komunalnega podjetja za leto 2009. Poslovni načrt je bil deležen odklonilnih odmevov številnih svetnikov od tega, da ni jasno izkazana uporaba amortizacije, da je vprašljivo večanje zaposlenih ob manjši izkazani dohodkovni realizaciji, sploh da je finančno poročilo pomanjkljivo, da bi morale biti investicije natančneje opredeljene, da je nelogično načrtovanje višje mase za plače ob planu za leto 2009, ki je manjši od realizacije 2008, pa vse do vprašanja dokaj poznega sprejemanja poslovnega načrta za leto 2009. Debata se je končala s preložitvijo obravnave skladno s stališčem, ki ga je že uvodoma predstavil Aleksander Česnik, predsednik odbora za urejanje prostora in varstvo okolja, in sicer, da je treba za nadaljnjo obravnavo v poslovnem načrtu natančno prikazati investicije, uporabo amortizacije, prikaz porabe prostih virov sredstev in realizacijo plana za 1. polletje.

Tudi sklepanje o *določbi za sestavo minimalnega obračunskega volumna posod za odpadke* (za storitev ravnanja z odpadki) je svet odložil, in sicer do sprejema republiškega Pravilnika o načinu oblikovanja cen za komunalne storitve.

Center za obdelavo in odlaganje odpadkov bo v Logatcu

Župan Janez Nagode je širše predstavil dokaj zahtevno in zagonetno problematiko ravnanja z odpadki v povezavi z interesi Logatca, notranjske regije

»Kdo naj vse to razume?!«

in še koga. Prav v teh dneh je Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) podaljšalo možnost odlaganja odpadkov na Ostrem vrhu še za naslednja štiri leta. Kasneje naj bi po veljavni direktivi odvažali odpadke v Trebnje. Direktiva še posebej obvezuje občino, da bo morala na račun zapiranja deponije zagotoviti finančno jamstvo devetih milijonov evrov. Direktiva pa narekuje županom, da sprejmejo soglasje o izvedbi notranjskega centra za obdelavo in odlaganje odpadkov (v nadaljevanju: center). Tako so župani občin Bloke, Borovnica, Cerknica, Log-Dravograd, Loška dolina, Pivka, Postojna, Vrhnika in Logatec najprej podpisali Pismo o nameri za izgradnjo centra v Logatcu. Na podlagi Pisma o nameri je pripravljena pogodba o ustanovitvi združenja za skupno gospodarjenje z odpadki in za izvedbo skupnega centra v Logatcu. Ta hip pa niso znani ne cena ne tehnologija ne viri financiranja. Posebna komisija naj bi pretehtala možnosti za izvedbo centra med investicijsko družbo, koncesijo ali konzorcijem. Kot je ugotavljala razprava, ostaja še kar več odprtih vprašanj, vendar je svet sprejel soglasje k pogodbi in pooblastil župana za podpis pogodbe.

Štirje prejemniki občinskega soglasja

Potem ko je Janja Nagode, predsednica komisije za priznanja, predstavila predloge za podelitev občinskih priznanj je svet soglašal, da Spominsko plaketo z znakom prejmejo Andrej Korenč, Čebelarsko društvo Logatec, Ivica Podjed in Gasilsko društvo Rovte.

Občinski svet se je še posebej seznanil s programom prevzema grezničnih gošč in s postopki za pripravo občinskega prostorskega načrta.

Martin Koren

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Marjan Gregorič, SD, je najprej priporočal, da bi se skladno z zakonom o arbitraži omogočil prostor za poslovanje arbitraže v novih prostorih Upravnega centra. Nato je v zvezi z odredbo o odlaganju odpadkov, za kar je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za Ostri vrh, vprašal, kako bo precejšnjim finančnim jamstvom 9 milijonov evrov za zapiranje deponije.

Župan je v zvezi s prvo pobudo dejal, da bo za potrebe arbitraže na voljo ustrezen prostor. Glede vprašanja, ki se nanaša na vladno direktivo, pa je župan pojasnjeval, da bo treba pretehtati vse okoliščine, o čemer bo kaj več povedal kasneje ob razpravi o centru za obdelavo in odlaganje odpadkov.

Ladislav Puc, N.Si, je opozoril na to, da medobčinski inšpektorji zelo pridno in dosledno lovijo napačno parkirana vozila. Ne meni-jo pa se za vsemogočo prodajo za vsakim vogalom zunaj tržnice.

Župan je soglašal z opozorilom, ki bo posredovano inšpekciji, da bo ustrezno ukrepala. Občina namreč plačuje najemnino Kmetijski zadrugi, s katero je sklenila pogodbo o najemu prostora za tržnico. Posamični prodajalci pa kršijo tržnični red.

Boris Hodnik, LDS, je izrazil zaskrbljenost nad direktivo, ki določa, da bo morala občina zagotoviti 9 milijonov evrov za zapiranje deponije. Gre za izjemen strošek, ki ga bo treba upoštevati pri trženju smetišča Ostri vrh.

Župan je priznal, da je sam tudi presenečen nad nepričakovanim finančnim jamstvom, saj se ni nikoli omenjal med razgovori z ministrstvom.

Berto Menard, LzL, je posredoval pritožbo občanov, ki jih še kar naprej moti smrad iz čistilne naprave (ČN), kar vpliva na slabšo kvaliteto življenja. Pritožniki težko pričakujejo znosnejše življenje, saj se razmere zaradi obremenitve ČN z novimi soseskami samo še bolj slabšajo.

Župan je priznal, da gre za zgodbo, staro že dobro desetletje. Na podlagi študij je v pripravi projekt za novo ČN na sedanji lokaciji, saj bi postavitev na drugo lokacijo bistveno podražila investicijo. Projekt, vreden blizu 5 milijonov evrov, čaka na potrditev na Ministrstvu za okolje in prostor, ki pa pravi, da v letu 2010 potrebnega denarja ne bo. Občina išče variante, Možna je koncesija, ki bi pa izvedbo znatno podražila. »Računamo, da bo rešitev znana v dveh mesecih,« je še dodal župan.

Špela Istenič

Koalicija ravna drugače, kot je obljubljala pred volitvami

Spoštovane bralke in bralci Logaških novic!

Dr. Peter Verlič

Za nami so volitve v Evropski parlament. V volilnem okraju Logatec-Cerknica je SDS zbrala največ glasov. Za SDS je glasovalo 27,26% volilcev oziroma 2116 volilk in volilcev. V volilnem okraju Logatec-Cerknica je SDS dosegla zelo lep rezultat, saj je zmagala v odstotkih tako v primerjavi z ostalimi strankami glede na okraj kot tudi v absolutnem številu glasov volilcev v primerjavi z ostalimi glasovi, oddanimi za SDS po okrajih volilne enote. SDS je zmagovalka letošnjih volitev v Evropski parlament tudi na državni ravni, saj je za SDS glasovalo 26,65% volilk in volilcev, medtem, ko je njena največja konkurentka, Pahorjeva vladna SD, precej zaostala in dosegla z 18,45% glasov slabši rezultat – zaostanek kar za 8,2%.

Evropske volitve so bile tudi neke vrste javnomnenjska podoba aktualne Pahorjeve vlade. Zlasti za največjo vladajočo – socialdemokratsko stranko so evropske volitve poraz. Tudi javnomnenjske povolilne ankete zaznavajo manjši delež podpore SD v primerjavi s SDS, ki se je po anketah vrnila na prvo mesto. Vsekakor vladne stranke ne morejo vse krivde pripisati samo zaostrenim gospodarskim razmeram. Veliko dogodkov, ki so se zvrstili v preteklem mesecu, kaže, da koalicija dela drugače, kot pa je obljubljala na začetku mandata, kar se odraža tudi z rezultati anket in kar je gotovo prispevalo tudi k rezultatu zadnjih volitev.

Zato se upravičeno sprašujem, kakšna bi bila reakcija volilcev, če bi stranke SD, Zares, LDS in Desus pred državnozborskimi volitvami napovedovale podražitve bencina, ne zaradi cen nafte na trgu ta hip, ampak zaradi visokega dviga domačih trošarin za polnjenje proračuna; če bi napovedale dvig cen letnih vinjet za uporabo avtocest kar za 73%, kar bo prizadelo predvsem slovenske voznike, če bi, ne glede na hudo gospodarsko situacijo, ko raste število brezposelnih, napovedale dvig plač sodnikom; če bi napovedale pospešitev izdaje odločb t.i. izbrisanim in s tem omogočile pravno podlago za visoke odškodnine; če bi napovedovale, ne glede na obljube o preglednih imenovanjih v podjetjih, kjer ima država večinski vpliv, nastavljanje svojih politično preverjenih kadrov mimo kadrovske akreditacijskih svetov (KAS), ki so jih sami napovedali, in brez razpisov (Slovenske železnice, NLB idr.); če bi napovedale, da bodo morebitne ugotovljene laži svojih ministrov obravnavale kot napake, predsednik vlade pa jih bo brezpogojno vzel v bran; če bi napovedale, da bodo ministri lahko kršili prometne predpise ter ogrožali varnost v prometu, hkrati pa bo vlada predlagala stroge zakone s področja varnosti v cestnem prometu; odstopi ministrov v takih primerih seveda naj ne bi prišli v poštev, še posebej, če bi bil minister hkrati tudi visok funkcionar stranke; če bi napovedale, da bo obljuba o povišanju pokojnin veljala samo v času volilne kampanje; in če bi napovedale delitev vladnih resorjev po željah in interesih ministrov, recimo, združitev visokega šolstva in elektronskih komunikacij.

Sem pa medtem prejel tudi odgovor ministra za okolje in prostor Karla Erjavca na svoje poslansko vprašanje v zvezi z odlaganjem odpadkov in s stališčem ministrstva glede vzpostavitve regijskega odlagališča odpadkov v Logatcu. Kot je razvidno iz odgovora, bosta lahko odlagališči v logaški in v cerkniški občini po predlogu nove uredbe Vlade – ob izpolnitvi določenih pogojev – obratovali še vse do vzpostavitve regijskega odlagališča. S tem se uresničuje predlog, ki smo ga poslanci SDS s posebnim sklepom predlagali Državnemu zboru prek Odbora za okolje in prostor, in sicer, da se preuči možnost podaljšanja dosedanjih odlagališč. V zvezi z regijskim odlagališčem v Logatcu, pa je minister med drugim odgovoril: *„Župani Notranjsko-kraške regije so ministrstvo obvestili o soglasni odločitvi, da bodo ustanovili svoj Konzorcij, v okviru katerega nameravajo zagotoviti obdelavo komunalnih odpadkov (brez odlaganja). Še vedno pa v okviru regijskega koncepta ravnanja s komunalnimi odpadki preučujejo možnosti za končno dispozicijo preostanka po obdelavi, če bo glede na izbrano tehnologijo odlaganje sploh potrebno.“*

Občina Logatec se intenzivno vključuje v razreševanje te problematike. Končna odločitev pa bo po mojem prepričanju vsekakor najboljša tista, ki bo dosežena v sozvočju s prebivalci in za primerno ceno.

Dr. Peter Verlič

Na novo v evropskem parlamentu

Sedmerica novih evropskih poslancev: Milan Zver in Romana Jordan Cizelj (oba SDS), Zoran Thaler, Tanja Fajon (oba SD), Lojze Peterle (N.Si), Ivo Vajgl (ZARES) in Jelko Kacin (LDS)

Na Logaškem je izvoljencem namenilo svoje glasove le **35,53 %** volilcev, in sicer:

Volišče	N.Si		SLS		SD		DeSUS		SDS		ZARES		LDS		SNS	
	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%	Štev. glasov	%
DK Rovte	170	38,99	23	5,28	0	0,00	2	0,46	189	43,35	12	2,75	16	3,67	3	0,69
Log-Zaplana	20	29,41	4	5,88	6	8,82	1	1,47	35	51,47	0	0,00	1	1,47	1	1,47
Medvedje Brdo	27	36,00	4	5,33	3	4,00	2	2,67	21	28,00	7	9,33	4	2,67	2	2,67
OŠ Rovte	17	25,70	5	7,58	0	0,00	0	0,00	36	54,55	2	3,03	5	7,58	0	0,00
Laze	17	17,17	5	5,05	24	24,24	2	2,02	19	19,19	11	11,11	11	11,11	3	3,03
Vrh Sv.Treh Kraljev	43	38,05	4	3,54	5	4,42	4	3,54	47	41,59	5	4,42	4	3,54	1	0,88
Logatec 8 talcev (28)	39	28,06	3	2,16	14	10,07	5	3,60	36	25,90	13	9,35	20	14,39	4	2,88
Logatec 8 talcev (29)	61	31,94	2	1,05	29	15,18	10	5,24	51	26,70	17	8,90	11	5,76	3	1,57
Logatec 8 talcev (30)	97	22,45	10	2,31	66	15,28	14	3,24	133	30,97	54	12,50	38	8,80	13	3,01
Logatec Narodni dom	44	21,89	3	1,49	38	18,91	13	6,47	55	27,36	15	7,46	21	10,45	8	3,98
Logatec Dom starejših	113	26,04	7	1,61	78	17,97	22	5,07	104	23,96	33	7,60	42	9,68	23	5,30
Hotedršica	52	24,53	22	10,38	31	14,62	3	1,42	53	25,00	21	9,91	22	10,38	5	2,36
Logatec OŠ Tabor	99	25,06	18	4,56	69	17,47	11	2,78	105	26,58	33	8,35	32	8,10	8	2,03
Grčarevec	6	12,50	0	0,00	11	22,92	4	8,33	16	33,33	6	12,50	1	4,17	2	4,17
Logatec Vzgojni zavod	27	21,26	11	8,66	23	18,11	3	2,36	27	21,26	17	13,39	10	7,87	2	1,57
Skupaj	832		121		397		96		927		246		238		78	

Neveljavnih je bilo 99 glasovnic, največ na volišču Logatec, OŠ Tabor (Gorenji Logatec) - 21.

Najbolje so se na Logaškem odrezale te le stranke: SDS 927, N.Si 832, SD 397, ZARES 246 in LDS 238 glasov.

Legenda: N.Si - Nova Slovenija, SLS - Slovenska ljudska stranka, SD - Socialni demokrati, DeSUS - Demokratična stranka upokojencev Slovenije, SDS - Slovenska demokratska stranka, ZARES-nova politika, LDS - Liberalna demokracija Slovenije, SNS - Slovenska nacionalna stranka.

m.š.

Med slavlenci v Ložu

Soboto, 20. junija, je bila v Ložu ob 27. obletnici obstoja Medobčinskega društva invalidov Cerknica-Loška dolina-Bloke proslava s pestrim kulturnim programom. Poleg članstva so se proslave udeležili župani vseh treh občin, predstavnica ZDIS, predstavniki pobratenih in sosednih društev invalidov.

V imenu DI Logatec se je proslave udeležila štiričlanska delegacija z novim predsednikom društva Rudijem Korenčem, ki je pozdravil vse udeležence, jim zaželel uspešno delo in sodelovanje med društvi. Predsednici Medobčinskega društva Olgi Otoničar pa je izročil spominsko darilo.

Besedilo in foto: Franc Brus

Rudij Korenč predaja spominsko darilo gostiteljici.

Premalo izobešenih zastav

Na dan državnosti, 25. junija, ko je naša država praznovala svoj osemnajsti rojstni dan, so bile izobešene državne zastave predvsem na javnih zgradbah, kot so: šole, občina, vrtec, gasilski domovi in - logaško župnišče.

Gospod župnik mi je povedal, da na župnišču že dve leti stalno visijo državna, občinska in vatikanska zastava.

Prav bi bilo, če bi logaški občani ob državnih praznikih izobesili zastave na svojih hišah v prepričljivejšem številu. Tudi zaradi domoljubnega ponosa.

Besedilo in foto: Franc Brus

Naj bo dan al' noč – hitimo radi na pomoč!

Tako se glasi naslov zbornika, izdanega ob 110-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Rovte – Pred 140 leti je bilo na Slovenskem ustanovljeno prvo prostovoljno gasilsko društvo, in samo 30 let kasneje so tudi v Rovtah ustanovili organizirano gasilsko dejavnost

Kmalu po ustanovitvi so s pomočjo prizadevnih vaščanov nabavili ročno brizgalno. Prvi ognjeni krst so doživeli že leta 1903, ko je zagorel hlev na Praprotnem Brdu. Velika zagnanost in delavnost ter nesebična pomoč ob nesrečah so bile značilnost gasilcev že od vsega začetka. V letih od 1910 do 1913 so zgradili gasilski dom, v katerega so namestili orodje in opremo; tačas so razvili tudi svoj prvi prapor. Vse do 1. svetovne vojne se je društvo utrjevalo in uveljavilo. Društvo je leta 1930 kupilo v Strojni livarni v Ljubljani izdelano novo motorno brizgalno s specialnim vozilom na konjsko vprego. Med drugo svetovno vojno so Italijani zasegli takratni gasilski dom in si v njem utrdili svoje gnezdo.

Po 2. svetovni vojni je društvo ponovno začelo z delom 1948. leta, vendar brez primernega orodja in opreme. Leta 1955 pa je že bilo operativno dovolj sposobno za akcije. Premajhen gasilski dom so 1971 nadomestili z novim. Prvo vozilo – Unimog – pa so gasilci dobili leta 1959, podarila jim ga je Kmetijska zadruga; vse doslej je bilo v društvu 8 vozil. Leta 1966 se je ustanovila tudi desetina na Petkovcu, kjer so leta 1989 pričeli graditi nov dom, ki je nadomestil premajhno shrambo. Mladi so se v društvo začeli vključevati v osemdesetih letih. Začeli so se udeleževati tekmovanj in dosegati lepe uvrstitve.

Za pomembno prelomnico društva velja leto 2007, ko se ponovno aktivirajo članice. Vse do tega lega so bila dekleta nepogrešljiva zgolj pri kelnarjenju na veselicah. Navedenega leta se prvič udeležijo srečanja članic v Lazah, kjer je veljalo pravilo »važno je sodelovati in

ne zmagati«. Maja 2008 pa so uspešno prestale svoj debi na državnem tekmovanju in z dobro uvrstitvijo zaključile prvo leto delovanja.

PGD Rovte ima trenutno 253 članov; društvu pa se priključuje vedno več mladih. V Rovtah skoraj ni hiše, iz katere ne bi bil kdo gasilec, ponekod pa so v društvo vključene cele družine. Ta organizirana in nesebična pomoč je Rovtarjem položena v zibel, saj tudi v današnjem času nenehnega hitenja ohranjajo pripravljenost pomagati človeku v nesreči.

Gasilci so aktivni tudi zunaj občinskih meja, šestetokrat so sodelovali pri intervencijah ob neurjih, poplavih; svoj prosti čas so namenili pomoči drugim ob nesreči. Aktivno se vključujejo v vse dejavnosti v Rovtah, pomagajo pri vseh športnih in kulturnih aktivnostih v kraju, vsako leto se udeležijo Florjanove procesije na Praprotno Brdo, sodelujejo z domačo šolo. Vsako leto se najmlajši udeležujejo taborjenja. V društvu so izredno aktivni tudi veterani. Vključujejo se v tekmovanja in srečanja in pomagajo s koristnimi nasveti in spodbudami.

Današnje društvo je sodobno opremljeno, razpolaga s kakovostno opremo in voznim parkom. Avgusta letos pa bo slovesen prevzem novega vozila GV-GP2 za enoto Petkovec.

Naj za konec navedem še gasilski pregovor: »Če si priden kot čebela, če garaš kot konj, če si zvest kot pes, če si marljiv kot mravlja – potem si zagotovo gasilec!« - In taki vsekakor rovtarski gasilci so!

S.B.

Še preveč vlomov in tatvin

Iz dela Policijske postaje Logatec v drugem tromesečju

Žal, se je zadnje nedeljo v juniju na avtomobilistični dirki v Zapolju kljub dobremu zavarovanju steze zaradi spleta okoliščin zgodila tragična nesreča, v kateri je umrla 44 letna novinarka in fotografinja Cilka Plevel iz Tunjic pri Kamniku. Policisti so zavarovali kraj nesreče, stekle so akcije, ki so v takih primerih običajne. – S smrtjo so se Logaški policisti srečali še trikrat: dvakrat zaradi infarkta, enkrat zaradi samomora.

Sicer pa se je v treh mesecih zgodilo čez trideset nesreč. Huje se je poškodoval kolesar, ki mu je napoti drevo. Da se po travnikih ne sme voziti so policisti dopovedali motoristu s plačilnim nalogom. – Vozniki pa kljub visokim kaznim še vedno radi pogledajo v kozarec. Dvanajst jih je nekaj časa prespalo v malo manj prijaznih prostorih policijske postaje; rekorder je napihal kar 1,28 g/l. Enemu vozniku so naši policisti zaradi večkratnih hudih kršitev zasegli motorno vozilo. Nekaj voznikov je bilo poslanih na pregled zaradi suma, da so pred vožnjo uživali prepovedane substance.

Zvrstilo se je čez 20 tatvin, med temi je bilo pet ukradenih avtomobilov – od starega, vrednega 100 evrov, do najnovejšega BMW. Ukradenih je bilo nekaj koles, med njimi gorsko kolo Cult v vrednosti 4.500 evrov! Kar 16 voznikov si je natočilo gorivo in pobegnilo. Približno toliko je bilo vlomov: v hiše in privatna stanovanja pa tudi v podjetja. Večkrat je šlo pri

tem tudi za poškodovanje stvari. Podjetja imajo pogosto alarmne naprave, ki pa so se v nekaj primerih sprožile iz ljubega miru in poskrbele za obisk policistov, ki so med drugim obravnavali rop nad varnostnikom, ki je v nočni trezor prinesel dnevni izkupiček. Neznanci so ga poškodovali po glavi, mu ukradli denar, pištolo in UKW postajo.

Več posredovanj je bilo tudi zaradi kaljenja javnega reda in miru; v dveh lokalih pa so bili kaznovani, ker nereda niso prijavili, enkrat pa zaradi kajenja v lokalu. Še pogosto so obravnavali nasilje v družinah: v enem primeru je bila izrečena tudi prepoved približevanja. Odkrili so tudi pet tujcev brez dovoljenja; na Lomu so našli »slepega potnika« pri motorju avtobusa!

Boštjan Jeram, ki je konec junija nadomestil komandirja postaje, nam je še povedal:

Občani bi morali biti bolj previdni (samozaščitni ukrepi), enemu je iz odklenjenega avtomobila nekdo vzel denarnico z 11.000 evri. Tudi hiše so pogosto odprte in vabijo nepridiprave na obisk...

Kaj pa gorivo?

V več kot polovici primerov gre za točenje goriva v vozila, ki imajo ukradene tablice.

Pri odkrivanju zlikovcev so v veliko pomoč kamere, tako da tiste, ki si natočijo gorivo na Lomu, odkrijejo že, ko zapuša avtocesto.

Kraje so tudi na gradbiščih, po podjetjih...

Tam izvajamo poostren nadzor, sploh v

nočnem času ter ob vikendih; zabeležili smo kar nekaj vlomov in jih precej že raziskali. Pogosto pa nam tudi občani sporočijo sumljiva gibanja neznanih oseb.

Nam lahko

kaj poveste o ponarejanju denarja?

Gre za dve zadevi: najprej kovanci v avtomatih. Tu je težko izslediti vir, saj se običajno ugotovi ponaredek šele pri preštevanju kovancev na banki. Laže je izslediti bankovce. Med drugim smo opravili tudi nekaj hišnih preiskav. Veliko večji problem pa je gospodarska kriminaliteta, kjer so stvari bolj kompleksne in zahtevajo daljšo preiskavo.

Počitnice so tu. Tudi za vas ?

Seveda, si bomo privoščili nekaj prostih dni. Kar pa še ne pomeni, da nas bo na ulicah in cestah manj. Ne nazadnje, bo več otrok tudi v dopoldanskem času samih, brez nadzora. Med šolskim letom smo predvsem s projekto- ma »Policist Leon« in »Policist Beno svetuje« otroke učili, kako naj se obnašajo v prometu, kako z neznanci...

Čim manj intervencij v poletnih dneh želim Vam in Vašim sodelavcem.

Brane Pevec

Ostanki zlohotne objestnosti.

Foto: B.Pevec

Praznični odmevi

Praznovanje 27. aprila – dneva upora proti okupatorju, in 1. maja – praznika dela, je sicer že mino, vtisi in razpoloženja pa še vedno odmevajo

Prvomajsko kresovanje je bilo kot običajno po Logaškem dobro zastavljeno, škoda le, da je vreme marsikatero prireditvev dodobra pokvarilo. Praznične dni so popestrile razne kulturne in športne prireditve, nekatere vsebinsko bolj vezane na oba praznika. Tako je bilo 27. aprila organizirano odkritje obnovljenih spomenikov NOB v Lomu in na Židovniku, udeležilo se ga je skupaj nad 80 občanov. – Na sam 1. maj pa sta ZB NOB Logatec in OZVVS Logatec ob sodelovanju več društev, organizacij, stranke SD in denarni pomoči občine organizirali že kar tradicionalni pohod in zbor praznovanja zelenih občanov. – Pohoda, vodil ga je planinec Janez Slabe, se je z logaške in hotenjske smeri udeležilo skupaj nad 150 pohodnikov, med njimi so bili planinci, taborniki, veterani, člani ZB, društva upokoјencev, invalidov in drugi. Pohod se je končal v CVVS v Blekovi vasi, kjer se je skoraj z vseh območij logaške občine pridružilo

še blizu 280 občanov, med njimi veliko mladine. Opoldne je bila za oba praznika prirejena kratka proslava z nagovorom predsednice ZB Vesne Jerina o pomenu praznovanja in s kulturnimi programom, ki so ga izvedli ŽePZ DI DU, recitatorka Marinka Vavken, harmonikar Franc Jeraj, v dodatku pa še logaška godba. – Proslavi sta sledila skromna pogostitev z golažem in druženje do predvečera.

Prireditvev je potekala in se tudi končala v prijetnem razpoloženju, k čemur so veliko prispevali dobra organizacija, okolje, udeleženci in, ne nazadnje, izredno lep pomladni dan, zato je bilo ob odhodu s prizorišča v veselem razpoloženju izraženih veliko pohval, zahval in zagotavljanja ponovne udeležbe. – K uspehu prireditve so veliko pripomogli tudi vodstvo CVVS, poveljstvo 25. VTP Vrhnika in Občina Logatec, za kar jim pripada najlepša zahvala.

Viktor Šen

Polstoletna prizadevanja ZŠAM v Logatcu

Združenje šoferjev in avtomehanikov (ZŠAM) je svoje petdesetletno delo strnilo v priložnostnem zborniku »50 let Združenja šoferjev in avtomehanikov Logatec«

Logatec je bil zaradi svoje geografske lege vedno na prepihu zgodovinskih dogajanj in prometnih pretokov. Tradicijo furmanstva in furmanov nadaljujejo logaški vozniki kamionov. V petdesetih letih prejšnjega stoletja je v Logatcu začela množiti motorizacija (prvi tovornjaki TAM in FAP, prvi "fički", traktorji ter mopedi). ZŠAM Logatec je nastalo l. 1958 zaradi potrebe po zaščiti interesov šoferjev, upravljalcev mehanizacije in avtomehanikov.

Pobudniki ustanovitve društva so bili Janez Arhar, Radko Marušič, legendarni šofer Ludvik Jančar, Jože Seliškar in Peter Gostiša. Ustanovni odbor se je sešel v gostilni v Tollazijevi hiši. Za praznik šoferjev – 13. julija 1958 – so že organizirali prvo srečanje Logaških šoferjev z vozili na slavnostni povorki. Zanimivo je, da je enega redkih traktorjev v tistem času upravljala traktoristka Tilka Petrovčič, poročena Božič (Habjančkova) iz Hote-dršice.

Ustanovni občni zbor "združenja" je bil 8. februarja 1959. Tri leta kasneje je društvo razvilo svoj prapor (botra sta mu bila Minka De Gleria in Dušan Mrak). Društvo je 13. julija 1971 svečano obeležilo svoj praznik. Ob tej priložnosti so člani društva dobili slavnostne uniforme. Leta 1981 je ZŠAM Logatec

nabavilo avtobus, ki je bil dolga leta ponos društva. Z njim je ZŠAM Logatec opravljalo prevoz šolarjev in delavcev ter šolalo voznike. Spremenjena zakonodaja ter nenadna smrt priljubljenega dolgoletnega šoferja Cirila Mraka sta botrovali opustitvi teh dejavnosti.

ZŠAM je poleg strokovnega druženja – prevozov, društvenih aktivnosti, kot so: izleti, športna tekmovanja (balinanje), v novejšem času tudi počitnikovanje v društveni počitniški hišici v termah Olimlje – organiziralo tudi strokovna izobraževanja v sodelovanju s Prometnim odsekom Občine Logatec (katerega predstavnik je bil Miha Kleč). Organizirano je bilo veliko predavanj na temo CPP ter prometne varnosti. Še vedno je dobro sodelovanje med ZŠAM Logatec in Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV).

Knjiga je polna zanimivosti. Govori o legendi logaških šoferjev in prvem predsedniku ZŠAM Logatec Ludviku Jančarju (rojen l. 1911). Posebej je predstavljen tudi avtoprevoznik Franc Mihevc oziroma razvoj in življenje Prevoznništva Mihevc. – Izvemo tudi o zgodah in ne-zgodah »dolgoprogašev«, šoferjev, ki so prevažali tovor v daljne dežele – tudi na druge celine! Skratka, knjiga nam prinaša izčrpen pregled delovanja ZŠAM Lo-

Jubilejni zbornik

gatec ter tudi pogled v zgodovino avtomobilizma in motorizacije v Logatcu in Sloveniji. Prav zanimivo je videti stare fotografije z avtomobili, tovornjaki, mopedi ter traktorji izpred petdesetih let. Tudi šoferji na fotografijah se zdijo kot filmski igralci tistih časov (npr. iz "Vesne").

Vsekakor jubilejni zbornik priporočam v branje. Vsa društva in tudi posameznike prosim, da bi vedno, ko izdajo kakšno publikacijo s področja domoznanskega (vse kar zadeva območje občine Logatec, posebej pa še lokalno zgodovino), ponudili kak izvod tudi Knjižnici Logatec.

Gvido Komar

Cepljenje proti klopnemu meningitisu

Pravočasno cepljenje – večletna zaščita

Klopni meningoencefalitis, virusno bolezen, prenašajo klopi. Bolezen napada živčevje in lahko pusti trajne posledice, kot so glavobol, zmanjšana delovna sposobnost, zmanjšana sposobnost koncentracije, pareze pa tudi ohromelost. Bolezen običajno poteka v dveh fazah. Prva faza se začne približno 7 dni po vbodu klopa in poteka podobno kot pri gripi (slabo počutje, bolečine v mišicah, glavobol...). Pri večini bolnikov sledi po prostem intervalu (nekaj dni do tri tedne) druga faza bolezni z visoko temperaturo, močnim glavobolom in lahko celo z nezavestjo.

Preprečevanje in odstranitev klopa. Na sprehodih in izletih v naravo se pred klopi zaščitimo z oblačili, ki pokrijejo čim več kože. Oblačila naj bodo svetle barve, da klopa na njih lažje opazimo. Kožo si namažemo z repelentom, katerega vonj odganja klope. Po vrnitvi iz narave natančno pregledamo telo, se oprhamo in si umijemo glavo. Klopa, ki je pritrjen na kožo, čim prej in previdno odstranimo, tako da ga s pinceto primemo čim bližje koži in počasi in enakomerno vlečemo.

Klopa naj vsak odstrani sam, otrokom naj ga odstranijo starši, saj odstranjevanje klopa ni naloga zdravstvene službe. Če ostane klopova glava z rilcem v koži, je ne odstranjujemo. Za prenos bolezni taka glava ni več nevarna. Pustite jo v koži, saj jo bo koža sama izčistila, tega predela pa tudi ne praskajte.

Najučinkovitejši način zavarovanja pred boleznijo je cepljenje.

Osnovno cepljenje se opravi s tremi odmerki cepiva: 1. odmerek je priporočljiv še v hladnih zimskih mesecih, 2. odmerek v času 1 – 3 mesece po prvem odmerku, 3. odmerek v času 9 – 12 mesecev po drugem odmerku. **Hitro cepljenje.** Če se osnovno cepljenje začne šele spomladi ali poleti, je treba prvi in drugi odmerek dati v presledku dveh tednov, da se zagotovi hitra zaščita; tretji odmerek pa damo od 5 do 12 mesecev po drugem odmerku. **Poživitveni odmerki:** 1. poživitveni odmerek po treh letih osnovnega cepljenja, 2. vse naslednje poživitvene odmerke pa na vsakih pet let, 3. po 60. letu starosti se priporočajo poživitveni odmerki na 3 leta.

Proti klopnemu meningoencefalitisu lahko začnemo cepiti že otroke, stare nad eno leto. Zaščita je dosežena s popolnim osnovnim cepljenjem (trije odmerki) in s pravočasnim poživitvenim cepljenjem. **Cepljenje ne zaščiti pred boleznijo Lymska boreliozia.** – Cepljenje se izvaja v Zdravstvenem domu Logatec samoplačniško skozi celo leto. En odmerek cepljenja stane 27 evrov. Za cepljenje se je treba naročiti pri svojem izbranem zdravniku.

Urška Benedičič, dipl. med. sestra

Preživetje – v združitvi notranjskih zadrug

V eni od prejšnjih številok Logaških novic smo pisali, da je Kmetijsko gozdarska zadruga Logatec (KGZ) lani odštela 120-letnico začetka delovanja – To pot objavljamo intervju z direktorjem KGZ, 52-letnim Vinkom Koširjem, inženirjem kmetijstva, poročenim očetom treh otrok, živečim v Zabočevem pri Borovnici, kjer se ukvarja z ekološko kmetijo – Predno je prišel v KGZ, je bil tajnik bivše Kmetijsko-zemljiške skupnosti, vodja odkupov in nazadnje direktor Kmetijske zadruge na Vrhniki

Vinko Košir, direktor KGZ

Kateri razlogi so navedli logaške kmete v letu 1888, da so ustanovili zadrugo?

Kmetje takratnega časa so se združili v zadrugo zato, da so lažje skupno nastopili na takratnem trgu; z izgradnjo mlekarnar so uspešneje tržili svoj proizvod – mleko. Zadruga je v 90. letih ponovno uvedla že kakih 30 let opuščeno predelavo mleka z izgradnjo nove mlekarnar v Lazah. Verjetno zaradi predolge prekinitve te tradicije zadruga ni uspela s predelavo v svoji režiji; mlekarno je prevzel Branko Kelečevič, ki nadaljuje s predelavo mleka še danes.

Kako pa je zadruga organizirana ta čas?

KGZ Logatec, z.o.o., je organizirana v skladu z Zakonom o združenih in ima svoja Zadruga pravila, po katerih ima vsak član zadruge en glas. Zadruga ima 90 članov, vendar poslovno z zadrugo sodeluje manj kot polovica članov, daje pa zadruga delo 36 zaposlenim.

Kako se pa zadruga znajde med evropskimi direktivami?

Z vstopom Slovenije v EU so tudi kmetje v Logatcu deležni vseevropske kmetijske politike, ki pa ne štiti malih kmetij, kakršne so pretežno v Logatcu. Zaradi majhnih količin in nizkih cen mleka je vse težje zagotavljati konkurenčni odkup mleka, medtem ko je odkup živine zadruge opustila že pred leti. Zaradi majhnosti po obsegu poslovanja se zadruga vedno bolj srečuje s težavami tudi v trgovinskem delu poslovanja.

Kako pa je vendarle s trženjem mleka na Logaskem?

Zadruga sedaj mleko svojih članov deloma prodaja Ljubljanskim mlekarnam, deloma mlekarni Laze.

In s čim se sicer zadruga še ubada?

KGZ ustvarja preko 70% prometa z maloprodajo. Živilstvo prodaja v treh **Konzumih**, gradbeno tehnične artikle prodaja v trgovini **Gradbeni materiali**, za potrebe vrtnarstva in kmetijstva sta na voljo **Domek** in **Kmetija**, tekstil ponuja trgovina **Cunjca** in darila pa **Darilce**. Preostalih 30% prometa zadruga ustvari s prodajo in naročeno izdelavo palet pri svojih članih, z odkupom mleka in lesa ter s prevozništvom.

Koliko je ostalo zadrugi gozdov in kako gre odkup lesa pri kmetih?

Razen ene manjše parcele KGZ Logatec ne poseduje gozdov, saj jih je morala predati Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov RS ali pa jih je prodala. Se pa zadruga še ukvarja z odkupom lesa.

Letos je zadruga stavba nadgrajena s stanovanjskim nadstropjem.

Komu so namenjena stanovanja? Ali zadruga financirala gradnjo?

Gornji del stavbe kmetijske zadruge v Gornjem Logatcu je odkupil in dogradil stanovanja ter prenovil streho Rajko Čerin. Trgovini Konzum in Kmetija pa sta v lasti KGZ Logatec.

Koliko so resnične govorice, da namerava zadruga prodati trgovino z gradbenim materialom?

Trgovina z gradbenim materialom po mojem vedenju ni bila nikoli naprodaj, tečejo pa razgovori z lastniki sosedne kmetije, da bi zadruga odkupila celo domačijo in razširila utesnjen prodajne površine z gradbenim materialom ter preselila sem tudi kmetijsko trgovino iz Gornjega Logatca. Tako bi nastal trgovski center z gradbeno-tehničnim in kmetijsko-vrtnarskim blagom.

Nam lahko zaupate vizijo KGZ?

Moja vizija je v zagotavljanju čim boljšega servisa za kmete, člane zadruge ter v zagotavljanju preskrbe na prijaznejši način tudi drugim prebivalcem Logatca in okoliških krajev. Da bomo kot zadruga in kmetje na tem področju dolgoročno lahko preživeli, pa vidim edino možnost v združitvi zadrug Notranjske in morda tudi Severnoprimorske regije.

Albin Čuk

Cestna baza nared do jeseni

Ob avtocestnem priključku nedaleč od logaške cestninske postaje gradi Gradis, gradbeno podjetje Ljubljana, d.o.o., izpostavo cestne baze Logatec na odseku Ljubljana-Postojna.

Baza bo nared do jeseni. V njej bo dovolj prostora za stroje, s katerimi bo izpostava vzdrževala odsek avtoceste med Ljubljano in Postojno. Prav tako bo dovolj prostora za shranjevanje snežnih plugov, peska in soli za zimsko vzdrževalna dela na avtocesti.

Besedilo in foto: Franc Brus

Avtocestna baza se izgrajuje.

Znova v razvojni tek

V začetku junija so se predstavniki trinajstih območnih obrtno-podjetniških zbornic z Notranjske in Primorske srečali s tremi poslanci Državnega zbora s tega območja – Do hitrejšega gospodarskega razvoja z več pozornosti malim podjetnikom

Srečanja se je udeležilo 39 predstavnikov 13 zbornic in 3 poslanci (od trinajstih!) kot predstavniki poslanske skupine. Preostali poslanci so imeli ta čas pomembnejše opravke. Vodja poslanske skupine Eva Irgl, Rado Likar in Mirko Brulc so prisluhnili povzetku osmih sklopov zahtev slovenske obrti in podjetništva Vladi RS. Predsednik OOO Koper Vladimir Ražman je govoril o zahtevi po skrajšanju plačilnih rokov države in gospodarstva nasploh, predsednik skupščine OOO Logatec Berto Menard o zahtevi po plačevanju DDV na podlagi plačane in ne fakturirane realizacije, predsednik OOO Nova Gorica pa o zahtevi za poenostavitve postopkov za pridobitev sredstev na razpisih za mikro in mala podjetja.

Navzoči poslanci so z razumevanjem sprejemali predloge obrtnikov in podjetnikov. Po razpravi o predstavljenih zahtevah so se navzoči dogovorili, da poslanci septembra pripravijo vmesno in decembra zaključno poročilo o realizaciji predstavljenih zahtev, da se takšen posvet organizira vsako leto in da tako poslanci kot zbornice imenujejo po enega koordinatorja za nadaljnje stike in prenos informacij.

Zahteve slovenske obrti so bile prvič predstavljene na Forumu v Portorožu kot že nekaj let zapored. Na njih obrtniki in podjetniki izražajo svoje stiske in kažejo na ovire za hitrejši razvoj. Na majhna podjetja in samostojne podjetnike mora zakonodajalec biti bolj pozoren, saj predstavljajo 95 odstotkov vseh gospodarskih subjektov. V njih sta prilagodljivost in moč, pretirano administriranje pa jim to moč krni. Ta problem ni samo slovenski, zato je bil celo v evropskem parlamentu sprejet predpis, ki zakonodajalcem nalaga posebno pozornost do malih gospodarskih subjektov. Če bo več te pozornosti, bo tudi razvoj hitrejši. Več bo dejavnosti med malimi, prej se bo gospodarstvo okrepilo in se znova pognalo v razvojni tek.

Janez Gostiša

Iz podjetniške prodornosti

Prejšnji mesec je logaški mizar Robert Bečaj v IOC Zapolje odprl salon, v katerem so na ogled izdelki iz njegove delavnice. Dogodek naznanja, da kljub neprijetnim časom podjetniška prodornost vendar ni zastala.

Iz Bečajevega salona.

(J.G.)

Le tako naprej

Ne dolgo tega smo pisali o novi blagovni znamki Kefirja iz logaške mlekarne in sirarne v Lazah (Logaške novice št. 4/09) – Od tedaj se je njihovim načrtovanjem pridružila še prestižna nagrada Mednarodnega inštituta za kakovost okusov (ITQi) v Bruslju

Mednarodni inštitut za kakovost okusov organizira vsako leto mednarodno ocenjevanje okusov hrane in pijače. Mlekarna KREPKO je na nedavnem ocenjevanju dosegla izjemen uspeh s kefirjem KREPKO, izdelanim iz pravih kefirnih zrn; kefir je prejel najvišjo oceno za kakovost s tremi zvezdicami. S tem se je mlekarne uvrstila med najbolj elitne proizvajalce hrane in pijače na svetu.

V letošnjem ocenjevanju je sodelovalo 75 držav s 796 prijavljenimi izdelki. Na slovesni podelitvi nagrad je bilo letos podeljenih le 69 odlikovanj, kot predstavnica mlekarne KREPKO je nagrado prevzela Sandra Turnšek, hčerka podjetnika Kelečeviča.

Vsekakor je v času recesije to lep uspeh in mlekarne želimo še veliko uspehov.

A. Č.

Asfaltna sestavljenka na Ravniku

Na Ravniku so 5. junija slovesno odprli še zadnji del asfaltirane ceste

»V imenu vseh Ravničank in Ravničanov, s pesmijo okteta Pa kol'k'r tol'k' lepo pozdravljam vse, ki ste prišli, da bi se z nami veselili... Po dolgih desetletjih je bila 8. maja

Otvoritveni trak so prerezali predsednik KS F. Nagode, domačin I. Nagode in župan Janez Nagode.

dokončana cesta, ki pelje čez našo planoto in vas na eni strani povezuje s Hotedrščico in na drugi s Kalcami in Logatcem... Zahval iz naših ust je nešteto, prva pa gre KS Hotedrščica in našemu dragemu predsedniku, Francu Nagodetu, ki ga tudi najprej vabim k besedi.«

Tako je voditeljica otvoritve Ingrid Kovač Brus za začetek nagovorila prisotne. Predsednik KS Hotedrščica Franc Nagode je povedal nekaj besed o poteku asfaltiranja ravniške ceste – od glavne ceste v Hotedrščici prek Ravnika pa spet do glavne ceste Keltike. Asfaltiranje je potekalo v številnih etapah.

Otvoritev asfalta je prijetno popestril oktet Pa kol'k'r tol'k' iz Logatca, ki ga vodi Franc Pupis. Odpeli so nekatere ljudske pesmi, ki so se lepo spletle z okoljem. V kratkem letu in pol so imeli Ravničani že drugič priložnost in veselje v svojem kraju pozdraviti prvega moža Občine Logatec, župana Janeza Nagodeta, ki je predstavil finančno plat asfaltiranja ravniške ceste.

Ravničani pravijo, da se počutijo, kot da so dobili avtocesto, tako, recimo, vsaj dvopasovno. Zato je Urban Nagode zaigral Avsenikovo Na avtocesti, in tisti hip bi se težko domislili boljše viže. Kasneje je nadobudni mladi domači harmonikar prisotne s svojo harmoniko popeljal še na Roblek.

Voditeljica je nato k besedi povabila Ivana Nagodeta, lastnika večine zemljišča, prek katerega je speljana cesta, da je prisotnim zaupal nekaj svojih misli.

Otvoritev asfalta se je zgodila na robu gozda nad Hontenskim podoljem. Cesta, ki se je Ravničani odslej veselijo, pripoveduje različne zgodbe. Še pred sedemdesetimi ali osemdesetimi leti bi stali le streljaj od rapalske meje. Na eni strani meje bi govorili slovensko, že kilometer stran pa bi bila naša materinščina prepovedana... Udeleženci otvoritve so se skupaj za hip preselili v tisti čas skozi spomine rojaka Jožeta Nagodeta, kot jih je za časopis »Ravniška sapca« zapisala Jolanda Babič Petrič, na otvoritvi pa sta jih prebrala Sabina Nagode in Miha Petrič.

Z željo, da bi bila ravniška cesta kar se da varna in za vse, ki bodo hodili, se vozili po njej, srečna, so prosili župnika iz Hotedrščice Simona Onušiča za blagoslov.

In potem je ostal le še veliki finale. Predsednik KS Hotedrščica in župan naše občine sta prerezala trak in s tem uradno odprla cesto, po kateri so se udeleženci otvoritve odzvali povabilu krajevne skupnosti in občine na druženje pod krov kmetije odprtih vrat Pri Ubranovc.

Dragi bralci, naj vas korak kdaj zanese po ravniški cesti na Ravnik. Zares, lepo je tam.

Darja Merlak

Zaposlovanje pri malih podjetnikih med recesijo

Statistika nam kaže uštevilčeno stanje v nekem trenutku – če je primerjalna, pa v več trenutkih ali obdobjih – Izbira trenutka oz. obdobja, kdaj zajamemo podatke, je pomembna, če želimo kar koli statistično dokazati

Vrednost statističnih podatkov je zato relativna, ker sloni le na številu ali merjenju, po navadi ne oboje hkrati, in ne vrednoti pogojev, v katerih so rezultati nastali, niti ne ocenjuje razvojnih silnic. V luči relativnosti je zato treba razumeti tudi dokaj ugodno številčnostno podobo članstva v obrtno-podjetniški zbornici Logatec. V letošnjih prvih petih mesecih se je število članstva povečalo za 1,8% in je konec maja znašalo 407. Število pri njih zaposlenih se je zmanjšalo za 5,3 % in je pri 177 članih znašalo 969. Novih članov zbornice, torej takih, ki so začeli poslovati, je v tem obdobju sicer občutno več, vendar je del njih (številčno) nadomestil tudi one, ki so v tem času prenehali poslovati. Med razlogi za prenehanje prevladujejo upokojitve; gospodarska recesija ne velja za prevladujoči razlog.

Recesija pa je prevladujoči razlog za zmanjšanje števila zaposlenih pri članih zbornice. Še aprila je bilo zmanjšanje samo 2,3-odstotno. Iz številčnih podatkov je razbrati, da se je število delavcev najbolj zmanjšalo pri delodajalcih, ki jih zaposlujejo po 10 in več. Takih je bilo v začetku leta 31 in so zaposlovali 627 delavcev, konec maja pa 27 s 555 delavci. Zato je sicer naraslo število zaposlenih v obratovalnicah, ki zaposlujejo od 5 do 10 delavcev: prej jih je bilo v 27 obratovalnicah skupaj 165, zdaj 181. V ostalih dveh statističnih razredih (do 2 zaposlena in od 3 do 5) je število obratovalnic in zaposlenih praktično brez odstopanj.

Iz teh podatkov lahko torej razberemo, da se recesija bolj odraža pri članih z večjim obsegom poslovanja kot pri onih z manjšim. To je tudi razumljivo, saj je srž malega podjetništva prav v tem, da za poslovne obveznosti tvega tudi svoje osebno premoženje. Če, denimo, ni denarja za plače, se mali s.p. do neke mere lahko zadolži v svojem gospodarstvu, podjetje pa mora po denar na finančni trg, kjer pač veljajo drugačne zakonitosti.

Država sprejema zakone, ki naj bi pomagali ohranjati delovna mesta in delodajalcem zagotavljati dobre delavce tudi po koncu recesije ali prenehanju krajših nihljajev navzdol. No, ko smo povprašali tiste, ki zaposlujejo večje število delavcev, če se želijo po bliže seznaniti z novimi ukrepi, je bil soglasni odgovor presenetljivo nasproten. Odgovorili so, da imajo veliko dela, ta in oni pa tudi, da je celo koga na novo zaposlil. Če le nismo spraševali »napačnih« (napačnih – glede prizadetosti zaradi recesije), želimo, da bi bilo takih odgovorov le še več. Smo pa ob tem zaznali potrebo po ugodnejšem in hitrejšem kreditiranju malega gospodarstva. Banke sicer zatrjujejo drugače, a mali podjetniki krizo financiranja krepko občutijo. Odtod tudi prizadevanja obrtno-podjetniške zbornice za sprejem ukrepov, ki bi bili prikladni prav malim gospodarskim subjektom. Naj med njimi posebej omenim lažji dostop do finančnih instrumentov s poenostavitvijo postopkov, ki so zdaj za poprečnega malega podjetnika administrativno preveč zapleteni.

Janez Gostiša

Zeleni grič s prek sto stanovanji

Bloki, garaže in avtomobilska gneča.

Energoplan iz Ljubljane gradi nad Pavsčičevo cesto dva nova bloka v novi soseski Zeleni grič s prek sto stanovanji in parkirnimi prostori.

Novogradnja bo dokončana do jeseni. Prav tako bo urejena vsa okolica, zelenice, košarkarsko igrišče in dovozne ceste v bližini blokov.

Cena novozgrajenih stanovanj bo znašala okoli 1700 evrov za kvadratni meter brez davka na dodatno vrednost.

Besedilo in foto: Franc Brus

Na Kresno nedeljo za vsakogar nekaj

Nedeljo, 28. junija, je Kulturno turistično društvo (KTD) iz Hotedršice organiziralo že šestnajstič Kresno nedeljo – Obujanje starih šeg in navad ter običajev ljudi iz Hotedršice in v njene bližje okolice – Rdeča nit prireditve so bile nekdanje igre

V zanimivem popoldanskem kulturnem programu je domači Moški pevski zbor pod vodstvom Matije Logarja prepevali ljudske pesmi; učenci iz POŠ Hotedršica so se igrali igre iz nekdanjih časov: Trden most, med Hotenjci zelo priljubljeno igro Koza ščij ter vsem znano igro Zemljo krast. O teh igrah so otroci poizvedeli s posebno anketo med starši in starimi starši. Zápise o igrah so nato učiteljice posredovale društvu, članica društva Mojca Dolenc je otroke nato naučila igre, ki so jih otroci na spontan in prisrčen način posredovali obiskovalcem prireditve. Odrasli pa so se lahko pomerili v vleki vrvi. Tekmovale so štiri ekipe, v vsaki so bili štirje tekmovalci. Igro je vodil Janez Čuk. Najboljša ekipa je za nagrado prejela koso za štiri osebe v Gostilni Turk.

Mladi hotenjski igralci Anja Dolenc, Darja Treven, Andraž Kranjc in Domen Moroz so prepričljivo in s pravo igralsko energijo (Bravo, dekleti in fanta, kar tako naprej!) zaigrali dva skeča, ki ju je spisala domača avtorica Francka Čuk.

S prvim skečem je bila predstavljena izjemna iznajdljivost preprostih ljudi pri tihotapljenju vina čez Rapalsko mejo. V drugem skeču smo lahko spoznali način vasovanja in tegobe, ki so pestile fante, ki so hodili metat kamenčke dekletom pod okna. Folklorna skupina, ki jo na harmoniki spremlja Albin Slabe, je pod vodstvom Matije Logarja lahko zaplesala splet plesov, ki ga je njihov neutrudni vodja spletel na čisto nov, posebej za ta nastop prirejen način.

Prireditve – v duetu sta jo vodila novopečena voditelja Maruša Treven Nagode in Roman Treven – je bila letos prvič pripravljena le na enem prireditvenem prostoru – pred Lovskim

domom. Številni obiskovalci prireditve se po kulturnem programu (kot po navadi) niso razkropili, temveč so ostali in se pozno v noč zabavali z ansambлом Javor. Ta se je letos že drugič v Hotedršici izkazal za zelo dobro izbiro; s svojim smislom za prilagajanje skladb publiki, je znal obdržati ljudi, željnih zabave, na veselici kljub dežju. Prav posebej lepo je bilo letos videti na prireditvi in kasneje na veselici veliko številno mladih. Ti so – predvsem potem, ko je pričelo deževati, na plesišču z največjim veseljem poskakovali ob rokovski glasbi – manjkalo je le še nekaj blata, pa bi se lahko reklo, da imamo v Hotedršici Rock otočec 2. Na plesišču je mladina ostala tudi po plohi, ko je ansambel igral slovensko narodno zabavno glasbo, kar kaže, da ta tudi med mladimi dobiva večje spoštovanje. Skratka, veliko lepe in prijetne zabave.

Prireditve je bila tudi letos primerna za vse generacije; za vsakogar je bilo v programu kaj všečnega. Organizatorji prireditve se zahvaljujejo vsem donatorjem, ki so prireditve finančno podprli. V Hotedršici smo vsi, ki nam ohranjanje kulturne dediščine in sestavljanje mozaika zgodovinskih utrinkov pomeni vrednoto, na Kresno nedeljo ponosni, in ji bomo ostali zvesti še naprej.

Darja Merlak

Hooooooruk – do avtomobila...

Začenja se olepševanje naših domov

Tudi letos začenja Turistično društvo Logatec akcijo **Moja dežela - lepa in gostoljubna**, v kateri izbiramo najbolj urejene družinske hiše, kmetije in javne zavode. Naše komisije imajo redno zelo težko delo, kajti naši občani res lepo skrbijo za svoje domove. Seveda, k sodelovanju vabimo tudi vas, dragi občani, da nam pomagate izbrati tiste prave kandidate. Zato kar hitro pokukajte k svojemu sosеду, prijatelju ali znancu in nam posredujte vašo izbiro, in z veseljem si bomo ogledali predlagano hišo, vrt ali zavod. Svoje predloge nam lahko sporočite na naslov Turistično društvo Logatec, Tržaška 13 ali pa prek elektronske pošte tdlogatec@gmail.com. V pomoč pa smo vam pripravili tudi spodnji obrazec.

Želim vam veliko veselja pri urejanju vaših domov, in na svidenje septembra na podelitvi priznanj nagrajencem.

Milena Šemerl

Pošljite na: Turistično društvo Logatec, Tržaška c. 13, Logatec

MOJA DEŽELA - LEPA IN GOSTOLJUBNA - PREDLOGI

Ime in priimek:		
Stanujoč:		
Moji predlogi	Družinska hiša	Javni zavod

Invalidi na Vremščici

V lepem sončnem jutru smo se člani Invalidskega društva 25. maja odpeljali mimo Pivke do vasice Volče, kjer se je začel naš dvourni pohod na 1027 m visoko Vremščico, enega zadnjih tisočakov na poti Slovenske planinske transverzale proti morju. Domačini jo imenujejo tudi Gora, sam vrh pa Gora sv. Urbana – po cerkvi sv. Urbana, ki je nekoč stala na vrhu, sedaj je malo pod vrhom postavljena lepa kapela z zvončkom želja.

Vremščica je položna in prijazna gora, primerna tudi za invalide in malo starejše ljubitelje mirne in lepe narave. Kolona 24-tih navdušenih ljubiteljev narave in pohodov se je počasi vzpenjala po gozdni poti proti vrhu in spotoma spoznavala bogato gorsko cvetje, ki se v tem letnem času spremeni v pravi botanični vrt. Narcise so že odcvetele, so pa naš pogled privabile druge cvetice, ki jih najdemo le tod: ilirski meček, gorska loganca, navadna in velelistna potonika, justinova zvončnica ter mnoge druge.

Na vrhu smo se okrepčali, uživali ob klepetu in razgledu na sosednji Nanos, Snežnik in odmaknjene Kamniške Alpe. Po lepo speljani planinski stezici smo se spustili proti Senožecam. Na poti domov so že tekli pogovori o prihodnem pohodu. Morda že v kratkem na Šmarno goro.

Olga Mihevc

Živahna popotnica poletju

V Rovtah napoveduje skok v poletje že tradicionalno Poletje v Rovtah – Letos se je v desetih dneh zvrstilo toliko dogodkov, da je lahko skoraj vsakdo našel nekaj za svoj okus

Prvi dan se je začel s pohodom v topel junijski večer – v neznanu. Pot je vodila čez Perile na Petkovec in po okoliških stezah in poteh spet v Rovte. Prijetno popotovanje predvsem zaradi druženja. – Sobota je bila dan za košarko. Na Kovku so se ekipe pomerile v ulični košarki. Prvo mesto je pripadlo ekipi iz Črnega vrha nad Idrijo, drugo logaškimi košarkarjem, tretje pa Žirovcem. Domačini so se uvrstili tik za najboljšo trojko. – Kolesa so bila glavni rekvizit tretjega dne. – V ponedeljek je Ajda Žižek predstavila svoje vtise s popotovanja po ZDA. Mogoče je koga celo navdušila, da se bo v naslednjih mesecih tja tudi sam podal, če ga le prašičja gripa ni preveč prestrašila. – Torek je bil v znamenju taroka. Karte so še vedno priljubljene med stari in mladi. – Potopisno je bila obarvana tudi sreda. Barbara in Miha sta se letos odpravila v Egipt in ga predstavila tudi tistim, ki tam še niso bili. Dežela piramid in faraonov še vedno buri duhove, in vredno se je odpraviti tja. – Na svoj račun so prišli tudi otroci, ki so v četrtkovih delavnicah lahko sproščali svojo fantazijo in se preizkusili v ustvarjanju najboljšega izdelka. – Smeh in humor sta bila glavna dejavnika petkovega večera. Le kdo ne pozna priljubljene oddaje A s' ti tud' not' padu. Na svojevrsten način je bila predstavljena na Veselem večeru. Če ste ljubitelji impro lige, ste gotovo uživali. V nadaljevanju pa so si lahko pod milim nebom ljubitelji filmov ogledali starejši film Poletje v školjki. Tak način ogleda filmov bi lahko uvrstili na spored še kak drug poletni večer, glede na to, da se moramo v kino vedno peljati iz domačega kraja drugam. – Balinarji in nogometaši so imeli svoj dan v soboto. – Prav gotovo pa je bil vrhunec v nedeljo. V Križajevi dolini so se predstavili modelarji iz Vrhnike in Tržiča. Potekale so otroške delavnice. Vsak otrok je pod budnimi očesi mentorjev izdelal letalo, ki ga je nato tudi preizkusil. Daljinsko vodena letala so bila prava paša za oči. Najbolj odmevno pa je bilo akrobatsko letenje. Zanj je poskrbel večkratni državni prvak v akrobatskem letenju Tomo Poljanec. Dih jemajoče akrobacije smo spremljali z bučnim aplavzom.

Zvečer je Poletje v Rovtah zaključila skupina Vesele Štajerke z Manco Špik, ki so imele letos več sreče z vremenom. Na Kovku se je zbrala velika množica starih in mladih, ki so se veselo vrteli v ritmični glasbi ali pa le uživali ob slastnih čevapčičih in hladnem pivu. Vzdušje je bilo res radoživo – prava popotnica poletju.

Metka Bogataj

Veris 2009 – vrhunski glasbeni dosežki

Med 13. in 20. junijem se je odvil 9. Logaški pomladni festival Veris – V organizaciji Glasbene šole Logatec in pod generalnim pokroviteljstvom Občine Logatec se je zvrstilo osem koncertov in pet delavnic za mlade

Po oceni direktorja šole Primoža Malavašiča je bila udeležba na koncertih, upoštevajoč krizne čase, dokajšna, udeležba na delavnicah pa je pričakovanja preseгла; za nekatere delavnice je bila dvorana glasbene šole celo pretesna!

Virtuzni Quatro por tango.

Koncertni cikel sta začela

Simfonični orkester Glasbene šole Logatec z dirigentom Marjanom Grdadolnikom in Baletni oddelk SGBŠ Ljubljana v Športni dvorani. Nadaljevala ga je Lovorka Nemeš Dular s klavirskim koncertom. Tretji festivalski koncert je izvedel štiridesetčlanski študentski komorni zbor Megaron. Z zborovodjem Damjanom Močnikom je uvodoma zelo spevno odpel troje slovenskih ljudskih pesmi, zatem pa dokazoval svoje mojstrstvo z zahtevnejšimi skladbami. Bachova Komm, Jesu, komm je pokazala, koliko zbor v resnici zmore. V pesmi Ave Maria Franza Bibela je s prologom prijetno presenetil Martin Logar. Koncert je lepo izzvenel v dolnjelogaški župni cerkvi.

Nastop etno skupine Strizzy je bil za poprečne poslušalce posebno doživetje. Vajeni predvsem dvo- in tričetrtinskih ritmov so lahko uživali v nesimetričnih ritmičnih in izredno hitrih pasažah ter v odličnem petju Maje Djordjević, ki je spotoma še vodila program. V skupini sta igrala tudi pozavnist Branko Mrak in klarinetist, donedavna tudi dirigent postojnske godbe, Vid Pupis. Še dva koncerta sta poslušalcem ponudila vrhunsko glasbeno ustvarjalnost: skupina Quatro por tango s skladbami Astorja Piazzolle ter Anže Palka & New Flamenco orchestra. Obe skupini sta igrali tehnično in kompozicijsko zahtevne skladbe v ritmični tanga in flamenca. Virtuoznost je morda pravi izraz za kakovostno raven obeh skupin.

Ne manj zahtevno, vendar bolj komorno in lažje razumljivo je izzvenel koncert skupine Jazz Station. Ocenno odlično pa bi lahko prisodili tudi sklenemu dejanju festivala, koncertu Orkestra Slovenske vojske. Zaradi kislega vremena je bil izjemoma v dvorani Narodnega doma. Morda je bilo dogodku to celo v prid: orkester je v dvorani lahko igral brez ozvočenja. Nežna, a odlična roka dirigentke Andreje Šolar je večše vodila orkester. Poslušalci smo lahko uživali v kakovostni izvedbi. Solist klarinetist Aljoša Deferrri je naravnost bravurozno odigral svojo partijo. – V celoti je bil program nekaj manj zahteven od tekmovalnega programa, ki smo ga vajeni pri logaškem pihalnem orkestru. Navdušujoče pa je bilo poslušati orkester, kjer je bilo vse odigrano, kot mora biti, kjer se je slišalo, kar se v kakem trenutku mora slišati, in je bilo obenem interpretacijsko izpovedno prepričljivo.

Če ob sklepu zapišem, da je bila raven festivalskega programa visoka in enakovredna programom bolj uveljavljenih festivalov, kot je logaški, sem verjetno povedal premalo. Če zapišem, da so bile koncertne izvedbe mojstrske, nisem povedal dovolj. Da je treba ob tem pohvaliti izbor nastopajočih in sposobnosti organizatorja, da je takšno festivalsko prireditev izpeljal, tudi ni prazno govorjenje. Prazno pa je klobaštranje premnogih, da se v Logatcu nič ne dogaja! In še skromno vprašanje na drugo stran: kje ste bili pevci mnogih zborov, ko je pel Megaron in kje ste bili godci ob instrumentalnih koncertih? Če svoja siceršnja ljubiteljska prizadevanja imenujete kulturno poslanstvo, potem bi odsotnosti s teh dogodkov morali dati pridevek odposlanstvo. Nasprotno pa je bilo lepo videti – recimo, ducate učencev glasbene šole, ki so koncerte na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja zvesto spremljali. In jih velja pohvaliti. Ta in oni izmed njih bo verjetno na 25. Verisu nastopil v kateri od odličnih tedanjih zasedb.

Janez Gostiša

Iskrivi odmevi umetnostne zgodovinarke

Že nekaj let skoraj da ni likovne razstave, ob kateri ne bi spregovorila umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn

Umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn

Anamarija Stibilj Šajn se je rodila 5. junija 1965. v Šturjah pri Ajdovščini, kjer je obiskovala osnovno šolo. Morda je na njeno odločitev za študij umetnostne zgodovine vplival prav naš rojak, učitelj zgodovine Pavel Bogataj. Sicer pa ima Ajdovščina vse polno zgodovinskih in naravnih znamenitosti, ki so tudi vplivale na njeno odločitev. Od naravnih znamenitostih naj omenimo le to, da je ob obilnih padavinah prav veličasten pogled na reko Hubelj in pečine,

iz katerih na vseh koncih vre voda. Omeniti velja še staro strnjeno jedro Ajdovščine: ozke ulice, stisnjene med nekdanje mestno obzidje. Tod se je v letu 394 bojeval Teodosij z Evgenijem, posledica tega boja je bila razdelitev rimske države na vzhodno in zahodno cesarstvo.

Središčno kulturno mesto prav gotovo pripada galeriji Vena Piona, slikarja, grafika in fotografa. Iz bežnega srečanja v galeriji Vena Piona s kustosinjo Mislejevo o bodočnosti galerije sem razbral, da je tedaj pričakovala, da bo njeno mesto zasedla študentka umetnostne zgodovine iz Ajdovščine. Po mojem razmišljanju bi to utegnila biti prav Anamarija. Žal,

se njena pričakovanja niso uresničila, in Mislejeva še danes vodi galerijo.

Čeprav umetnostna zgodovinarica Anamarija živi z družino v Logatcu, pa za Ajdovščino ni popolnoma izgubljena. Še vedno namreč vodi slikarske kolonije na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Zelo znana je njena tamkajšnja slikarska kolonija »Umetniki za Karitas«. Prav v zadnjem času pripravlja nekakšen simpozij umetnikov na Sinjem vrhu.

Anamarija, ki se sedaj razdaja kot umetnostna kritičarka v Društvu likovnikov Logatec, je v svojih predstavah slikarjev zelo razmišljajoča in neodvisna. Beseda ji teče gladko, brez vidne treme, skratka s svojim mnenjem pomaga predvsem njim, da so bolj prepoznavni; s svojimi besedami jih tudi spodbuja. Zato se je likovnikom težko oddolžiti za njene bogate besede, zlasti ker društvo likovnikov (zlasti v času recesije) nima dosti sredstev. Tega se zlasti zaveda njihov predsednik Franc Godina. V znak hvaležnosti se je Anamariji za njen rojstni dan vsaj nekoliko oddolžil z leseno skulpturo »Mati in njena otroka«. Skulptura je izdelana kot vsa njegova dela z izpiljeno gladkostjo.

Moje besede še zdaleč ne dosejajo teže njenega dela, zato sem prepričan, da je bila bolj vesela pohvalnih besed, ki jih ji je namenil akademski slikar Marjan Tršar; ta je sicer ob otvoritvi razstave še dodatno orisal življenje in delo Marjana Dovjaka.

Albin Čuk

V prijazni Osredok pa še kdaj!

»Notranjska« je nedeljo pred kresom prepevala navdušenim Osredkarjem

»Notranjska« se je na nedeljo pred kresom podala v Osredok, idilični zaselek »skoraj na koncu sveta«. Če ne greš tja s kakšnim posebnim namenom, boš težko kdaj obiskal ta lepi kraj na Notranjskem. No, zbor je tokrat imel prav poseben namen. V cerkvi sv. Primoža in Felicijana je v pevski venec povezal skoraj za celovečerni spored pesmi. Osredok šteje kakih 60 duš. Kar lepo število njih je prisluhnilo petju.

Na poti v Osredok je zbor namenil pozornost spominski plošči na rojstni hiši Maksima Gasparija v Selščku (mimo-grede: ob odkritju 1978. je tam pel Logaški oktet). V Topolu so misli zaobjele spomin na Janeza Kranjca, skladatelja, zborovodja in organista, čigar pozdravna pesem mnogokrat zazveni iz grl »Notranjske«. Zbor se je spustil tudi do Korita z visokim slapom Zale, ki nekaj niže poganja celo elektrarno. Pevske priprave je zbor opravil po kosilu pri Ujčevih, kakor domači rečejo domačiji Lenke in Franceta Medena, ki z obilo okusa in večine vodita turistično kmetijo.

Večkrat se vprašamo, kaj domačinom pomeni petje pri njih. Verjetno nekaj podobnega kot, denimo, pomeni Logačkanom gostovanje orkestra Slovenske vojske v Logatcu: gostje pridejo k njim in domačinom ni treba v druge kraje, da bi slišali zbor ali orkester. Pa še gostom dajo videti svoj kraj. In marsikdo od gostujočih se v kraj, kjer je nastopil, še kdaj vrne, če ne postane že njegov redni obiskovalec. Pevci »Notranjske« se bodo v prijazni Osredok zagotovo še radi vračali.

J. Gostiša

Vselej hitijo radi na pomoč

Ob 110-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Rovte so nam 18. junija v knjižnici Rovte predstavili zbornik Naj bo dan al' noč – hitimo radi na pomoč!

Avtorici Marijana Kunc in Silva Brenčič sta se pogumno lotili zahtevnega dela. Kot sta sami povedali, je bilo zbiranje pisnih in ustnih virov vse prej kot lahka naloga. O nekaterih obdobjih je bilo zapisanega veliko, o nekaterih pa malo ali nič. Kolikor sta mogli, sta se v takem primeru opirali predvsem na ustne vire, ki pa jih je iz bolj oddaljenih obdobjev vedno manj.

Pri delu sta se srečevali tudi z nekaterimi težavami. Najbolj ju je priganjal čas, saj sta se dela lotili šele lanskega novembra. V tako kratkem času sta seveda opravili veliko prostovoljnih ur za prebiranje, urejanje, fotografiranje in dogovarjanje z različnimi posamezniki. Knjiga je tudi zelo bogata s fotografijami: s starejšimi še črno-belimi in tudi z najnovejšimi barvnimi. Besedilo popestrijo tudi pregovori o gasilcih.

Predstavitve zbornika se je udeležilo tudi kar nekaj predstavnikov gasilcev, med njimi predsednik PGD Rovte Robert Nartnik, poveljnik Gasilske zveze Logatec Anton Artač, poveljnik PGD Rovte Marjan Oberžan, bivši predsednik društva Franc Trček in bivši poveljnik GZ Logatec Franc Jesenovec ter še mnogo drugih domačinov. Za prijetno razpoloženje je poskrbel mladi harmonikar Uroš Kunc, ki je na svoji frajtonerici zaigral nekaj poskočnih melodij.

Veselilo nas je, da je knjiga izšla, tako je obletnica še toliko bolj odmevna. Avtoricama lahko le zaželimo, da se česa podobnega še kdaj lotita. Za zaključek še misel iz knjige, ki bi ji pritrtil vsakdo: »Če si priden kot čebela, če garaš kot konj, če si zvest kot pes, če si marljiv kot mravlja – potem si sigurno gasilec.«

Metka Bogataj

Spet je pesem srca vnela

Peli so zbori in skupine od Čedadada do Monoštra na 13. srečanju, naslovljenem »Ko pesem srca vname«

Pesem zadoni tudi izpod dežnikov.

Na povabilo Kulturno humanitarnega društva ALVADOR Cerčno smo se pevci Pevskega društva Logatec s pevci iz zbora »Ivan Cankar« z Vrhnikar prvo junijsko nedeljo udeležili 13. srečanja pevskih zborov in skupin od Čedadada do Monoštra – »Ko pesem srca vname«.

Zgodaj popoldne smo se v nevihtnem vremenu pripeljali v Volčji potok. Začetek prireditve se je zavlekel zaradi močnega naliva. Ob prireditvenem prostoru ob upravni stavbi Arboretuma smo se zbrali pevci 20 zborov in skupin. S posebnim nagovorom nas je pozdravil predstavnik Kulturno humanitarnega društva ALVADOR Peter Razpet. Sredi prireditve pa je spregovoril slavnostni govornik, državni sekretar dr. Boris Jesih.

Med nastopajočimi sta se najprej predstavila otroška pevka zbora: OPZ OŠ Stranje in MLPZ OŠ Stranje. Nato so po dve pesmi prepevali MEPZ Društvo upokojencev Kamnik, Juroški fantje Ptuj, MPZ Tabor Lokev, Trio Vetrnica, Etno skupina »Gudalo«, Ljudske pevke Predice Kamnik, MePZ DU Cerčno, Kulturno društvo Bukovci, moški pevci, Sekstet Niko Železniki, Ljudski godci in pevci »Porini pa počini«, Pevke ljudskih pesmi Urbančanke, ŽePZ Spodnja Idrija, Ljudske pevke Lipa, Ljudski pevci Mejaši, MEPZ »Odmev« Kamnik, MePZ KUD SCT Ljubljana, MePZ Bazovica in MePZ Pevskega društva Logatec. – Na koncu smo vsi pevci združeno zapeli več skupnih pesmi pod vodstvom Karle Urh. Nastopili sta še Jezična Zofi in Florjanca, kantavtor Adi Smolar ter Ansambel »Čar«.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Večer pri vodnjaku

Že petindvajsetič so se zbrali ljubitelji petja, plesa in glasbe za Večer pri vodnjaku, vendar tokrat zaradi vremena, ki bolj pritiče jesenskemu enakonočju kot pa najdaljšemu dnevu leta, v Narodnem domu, namesto pri Tollazzijevi štirni pod cerkvijo sv. Jožefa na Čevici

Pod vodstvom Lovra Groma so pridni gostitelji, pevci Mešanega pevskega zbora z Vrhnikar in Logatca, prišli prvi na oder. Peli so o planinah, ljubezni, skratka, o lepih stvareh.

Gorenjski fant z gorenjskimi deklinami.

Foto: B. Pevec

Potem je sledil nastop mlade citrarke Urše Matjašec – najbolj je na koncu navdušila s priredbo skladbe Ave Marija. »Zvečer pa zajdem k lubci v vas« so prav lepo po Gorenjsko »zavijale« ljudske pevke iz Domžal. Za njimi je priplesala z Rakeka folklorna skupina, ki ni pozabila na metlo. S harmoniko je prišel na oder Manuel Šavron iz Gradina v slovenski Istri. Komaj osemnajstletni maturant je res virtuoz na svojem instrumentu; igral je naravnost fantastično. Pravi, da je pred nastopi vadil tudi po osemnajst ur na dan; ni torej naključje, da je prejel že celo vrsto priznanj. Potem so se predstavila še dekleta ženskega komornega zbora Mens sonora (»zvočna misel« po naše) iz Ljubljane; pevke so še najbolj navdušile s prekmursko »Te sam ja mali bia...«

Gostiteljski pevski zbor, ki je večer začel, ga je tudi sklenil. Da se na ljudsko dediščino ne bi pozabilo, da bi bilo takih »uživalskih večerov«, kot je dejal Janez Podjed, ki je prireditev vodil, čimveč, si lahko samo želimo. Za lep – čeprav nekoliko utesnjen – večer gre hvala vsem nastopajočim, organizatorjem, in seveda, ženam s Čevice, ki so poskrbele za sladke dobrote. Prireditve je bila prisrčna, morda bi drugo leto dodali še kaj, recimo, furmanskega. Ne nazadnje, imamo kolo voza v logaškem grbu.

Brane Pevec

Odprti atelje

Območna izpostava JSKD je s Knjižnico in Turističnim društvom organizirala živopisno popoldne z umetniki – odprti atelje – 21. junija na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja.

Popoldansko dogajanje, ki so ga izpopolnili likovni ustvarjalci: Tajip Tone Hasani, Marta Jakopič Kinaver, Polona Kunaver Ličen, David Ličen, Jože Matjašec, Janez Ovsec, Marija Primožič, Jožica Rade, Mira Resnik, Skupina mozaik. Matevž in Tanja Škufca, Mihaela Žakelj Ogrin, med temi je posebno pozornost pritegnil akademski slikar Veljko Toman, dalje Knjižnica z

Zazrli smo se v snovanje Veljka Tomana.

bukvarno in otroškimi ustvarjalnimi delavnicami, Turistično društvo s turistično ponudbo, Igor Somrak z lutkovno predstavo Zakaj teče pes za zajcem, Gledališče Ane Monro z ulično predstavo Skušnjava, je bilo namenjeno majhnim in velikim. In prav vse je dogajanje prijetno presenetilo.

Škoda, da je bilo zaradi ohlajenega popoldneva občinstvo redkejšega števila. Bogate in estetske sporočilnosti pa toliko na ponudbo!

Artemis

Kot ena pesem

V spomin na akademskega slikarja Marjana Dovjaka je bila v Stekljeni galeriji 6. junija odprta retrospektivna posthumna razstava ob spremni besedi umetnostne zgodovinarke Anamarije Stibilj Šajn

Marjan Dovjak, avtoportret. Foto: P. Godina

Kar lepo število Kobiskovalcev, zlasti sorodnikov Betke Dovjak, slikarjeve žene, se je zbralo ob otvoritvi posthumne razstave. Gradivo za razstavo je namreč prispevala Betka Dovjak (Mihevc). V pestrem kulturnem programu so poleg Francke Čuk sodelovale tudi Urša Matjašec s citrami in Ana Skvarča s solističnim nastopom ob spremljavi citrarke Lavre Menard. Zlasti solistični nastop mlade pevke Ane je čustveno

odjeknil pri poslušalcih, še zlasti pri Betki, saj jo je verjetno spomnil na njeno mladost in srečanje z Marjanom Dovjakom. Verjetno se nekdanji učenci, ki jih je Marjan Dovjak poučeval v nižji gimnaziji v Logatcu, spominjajo nekdanjega profesorja in njegovega načina risanja.

Nekaj navedkov o Marjanu Dovjaku

Marjan Dovjak se je rodil 25. marca 1928 v Kozarjah pri Ljubljani. Po specialnem študiju na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani se je začel udejstvovati kot likovni pedagog. Tako je na logaški nižji gimnaziji poučeval likovni pouk med leti 1953 in 1955. Leto kasneje je postal član Društva slovenskih likovnih umetnikov in tedaj je tudi prvič samostojno razstavljal v Jakopičevem paviljonu. Od leta 1957 do 1962 se je redno udeleževal umetniške kolonije Ečka pri Zrenjaninu. Tu se je seznanil z dolgo vrsto slikarjev iz begrajskega umetniškega kroga in jih sčasoma prenašal v slovenski

likovni prostor. Leta 1961 je odpotoval na 3-mesečno izpopolnjevanje v slikarsko šolo Andreja Lotha v Parizu. Od leta 1964 dalje se je močno angažiral na likovnih kolonijah v Sloveniji. Za samostojno razstavo v Mestni galeriji je leta 1970 prejel Župančičevo nagrado. Leto kasneje se je zadnjič udeležil slikarske kolonije v Idriji, od koder se je 8. avgusta odpravil na izlet in se smrtno ponesrečil v Brusovi grapi v Trnovskem gozdu.

Iz spremne besede umetnostne zgodovinarke Anamarije Stibilj Šajn

Ustvarjalna pot akademskega slikarja Marjana Dovjaka ni bila dolga. Umetnik je opredeljen za figurativnega slikarja, avtorja samosvoje umetniške resnice, ki je temeljila na stiliziranih rešitvah in na ploskovni obravnavi predmetnega sveta. Njegovo slikarstvo je prešlo različna razvojna obdobja, od kubističnega slikarstva, pogojenega z njegovimi študijskimi izkušnjami, pridobljenimi v pariškem ateljeju slikarja Lotha. V nekaterih delih je zaznati celo nadrealistične pristope, v zadnjem obdobju pa popartistična ustvarjalna prizadevanja.

Marjan Dovjak je bil v prvi vrsti odličen risar. Z risbo je gradil pa tudi razgrajeval in ponovno sestavljal predmetno stvarnost. S črtami je nadomeščal voluminoznost svojih portretirancev. Iz kubistične analize je prešel v sintezo, ki je terjala površinsko ploskovito čisto barvo, kot pravi njegov prijatelj in odličen poznavalec njegovega dela Marjan Tršar. Okoli leta 1970 pa je paleta prepoznavno popartistična.

Številni portreti, na katerih se večkrat srečujemo z ženo Betko, mamo, nečakinjo Natašo in stanovskimi kolegi, dokazujejo, kako se je avtor znal poglobiti v portretiranca.

Zanimivi so njegovi dnevniški zapiski z motivom čakalnic, med katerimi je tudi slika železniške postaje v Logatcu. V slovenskem prostoru je bil Dovjak tudi popartistični revolucionar. Ostane nam še analitičen pogled na njegovo likovno zapuščino. Nanjo danes gledamo s časovno distanco, ta nam daje še objektivnejšo podobo njegovega opusa in spoznanje o umetniški veličini Marjana Dovjaka.

Albin Čuk

Obrtniški zbori vztrajno prepevajo

V Ljutomeru je 6. junija na 27. reviji obrtniških pevskih zborov Slovenije med desetimi zbori pela tudi »Notranjska« – Organizatorja revije sta bila moški zbor Obrtnik Lenart in tamkajšnja Območna obrtno-podjetniška zbornica, ki je prireditev vključila v praznovanje svoje tridesetletnice

Revija je bila lepo pripravljena, lep pa je bil tudi odziv udeležencev in poslušalcev, ki so napolnili dvorano tamkajšnjega kulturnega doma. Pri večini zborov se je pokazala občutna kakovostna rast od lani. Mlajši dirigenti z drugačnim, večjim znanjem in ambicijami prevzemajo vodenje sicer starajočih se zborov. Vsakoletna revija ima sicer eno pomanjkljivost, ki je skorajda ni mogoče odpraviti. Če naj bo prireditev samo razumno dolga in še poslušljiva, potem lahko vsak zbor zapoje le po dve pesmi. Revija pa je vsako leto v drugem kraju. Zato zbori kar najmanj tvegajo in zapojejo tisti dve, za kateri so prepričani, da ju bodo zapeli najboljše, kar zmorejo. Verjetno se zato programi ponavljajo in poslušamo nekako na struno čitalništva ubrane pesmi, ki so poslušalcem – resnici na ljubo – sicer zelo všeč. Je pa res, da je silno težko, da ne rečem nemogoče, sestaviti zaporedje dveh pesmi tako, da bi bil program vendar nekako zaokrožen, a obenem raznolik in vsaj malo svež.

»Notranjska« je, malo stran od zgoraj povedanega, pod vodstvom zborovodje Janeza Gostiše zapela Eno pesem peti in – ker je končno podlegla trendom popevkarstva v zborovski glasbi – Avsenikovo Lepe ste, ve, Karavanke. Poslušalci, med njimi tudi pevci drugih zborov, so svoje navdušenje nad programom izrazili z daljšim aplavzom. Lahko sicer rečemo, da uživa »Notranjska« med obrtniški zbori kar nekaj svojevrstnih simpatij. Navsezadnje, če bi, ne glede na dogovorjeni vrstni red organizacije, pred dvema letoma ne organizirala revije – spomnimo se, bila je v Rovtah – ki je noben drug od zborov oz. zbornic ni želel prevzeti, potem je tisto leto ne bi bilo. Vprašanje, če bi bila tudi lani in letos. Pri tem je pač srečno naključje, da zborovodja »Notranjske« dela na območni zbornici in tako neposredneje vzpostavlja stik z zbori in pokroviteljskimi zbornicami, kot bi ga sicer.

Naslednja revija bo pozno spomladi v Domžalah oz. v Radomljah, so se dogovorili predstavniki zborov po končani letošnji reviji.

Jago

Sozvočje umetnosti

Literarno glasbeni sprehod skoz likovno galerijo v Grajskem parku

Tim v središču vsega. Foto: B. Pevec

Prvo poletno nedeljo smo se sprehodili skozi Grajski park v Gornjem Logatcu, kjer so člani Likovnega društva Logatec in Literarnega društva Zeleni oblak postavili pet otkov,

ob katerih so se združile likovna, literarna in glasbena umetnost..

Fotografije je na ogled postavila Aleša Čuk Antičević, kipa Franc Godina in slike Jur Samec, Matej Pečenk ter Franc Musec. Pet umetnikov – pet postankov, na katerih so nam pesniki in pisatelji brali svoja dela. Ana in Špela Kavčič, Bojan Šajn in Vid Sark pa so poskrbeli za glasbeni predah med branji. Teh pa je bilo veliko.

Tako smo na začetku zvedeli, da »ima laž kratke noge, dokler jih politika ne podaljša« Občudovali smo kipa, ki sta izražala bolečino, medtem pa je mlad pisatelj modroval, kako »je žalostno, da od vsega sploh ne vemo, kaj je žalostno, in – to je najbolj žalostno!« Slišali smo, da so za pot do Splita potrebni dobra volja, pogum in dve karti za vlak. Za dobro voljo so poskrbele spodnjice, ki so na hobotnici korakale s časom – obstajajo namreč tudi recesijske, ciganske...

Anamarija Stibilj Šajn je komentirala razstavljene likovne eksponate; posebej zanimiva je bila teza, da »mora biti tudi abstraktna slika nečemu podobna. Imeti mora ritem, energijo, skratka, življenje.« In življenja v Grajskem parku, ki ga je povezovalka Anja Sedej preimenovala v rajski, ni manjkalo.

V prvem poletnem popoldnevu, ki se je prevesilo v prav hladen večer, se nam je predstavilo sedemnajst ustvarjalcev vezane in nevezane besede: Ana Balantič, Francka Čuk, Helena Frece, Mateja Hajdinjak, Lara Hvala, Andra Jereb, Tilkka Jerič, Eva Neža Krmavnar, Vladimir Kržišnik, Mateja Tomazin, Bojana Levinger, Jože Omerzu, Branka Novak, Lidija Rupnik, Marcel Štefančič, Mateja Tomazin in Tim Uršič. Prijazno hvaležnost je vsem nastopajočim izrazila z drobnimi pozornostmi predsednica Zelenih oblakov Branka Novak.

Brane Pevec

Zahvala za dobrosrčnost

Ob izteku šolskega leta želiva izreči zahvalo in priznanje osebju OŠ 8. talcev Logatec, predvsem učiteljicama I.b razreda Magi Jereb, Zali Lukan Sedej ter ravnateljici Metki Rupnik.

Ob hudi bolezni, ki jo je preboleval najin sin, sta učiteljici pokazali neizmerno srčnost in skrb ter z dobro voljo omogočili, da se je Nejc ob prihodu v razred hitro vključil in dobro počutil.

Za vso skrb in ponudeno pomoč se učiteljicama, ravnateljici in ostalemu osebju šole iskreno zahvaljujema.

Vovk Mateja

Glas moškega proti ženskemu

Koncertno prepevanje iz iskanja v svet nepresežnega

Visoka pesem izpod zelene lipe.

Predvsem je opazno lepo, da Kulturni dom Tabor iz svoje nedavne zatohlosti vse bolj odpira vrata svetlobi kulturnega dogajanja. Med tovrstna dogajanja sodi prav gotovo tudi koncert, na katerega sta nas 6. junija »pod lipo« povabila Ženski pevski zbor Tabor in Logaški oktet. Oboji so nam dodobra znani: moški oktet, ki je skoz 40 let opazno spreminjal zunanjo in izrazno podobo, in ženski zbor, ki je skoz ducat let vse opazneje nadgrajeval muzikalno impresivnost.

Moški osmerec, ki je to pot gostoval pri brhkih dekletih, se je pod umetniškim vodstvom Lovra Groma odločil za dobro preizkušen repertoar, ki zlepa prepriča poslušalstvo od Gounauda prek Čajkovskega, Ipavca do Hafnerja, ki je že od nekdaj veljal za prepoznavno znamko logaške osmerice. Petje zbrano, intonančno v mejah zadovoljivosti, do uravnoteženosti glasov pa očitno pevci še iščejo pravšnjo naravnost. Skratka, prizadevanja ponovnih obetov.

Gostiteljice pa so se predstavile v vsem razkošju repertoarnega zanosa in glasovnega bogastva, ki je izzvenevalo v muzikalne dosežke, vredne zbora in naših pričakovanj. Sopranski del zbora je pravi božji dar, kajpak, z imenitnima solističnima izzivoma Urške in Katje Nagode. Prvi del sporeda je zborovodja Zdravko Novak zavil v tančico ljudske melodike z nekaterimi tenkočutno zahtevnimi priredbami (med temi zlasti Merkujeva Nana ščeričica ali Vulčeva Jaz bi rad cigajnar bil). Sklepni del koncerta pa je izzvenel v pravšnje ovacije zadovoljstva poslušalstva v nabito polni dvorani (še posebej ob Kumarjevem Magnetu in Rossinijevem Šaljivem dvospevu dveh mačk). S klavirsko spremljavo je dopadljivo opremil zbor Miha Nagode

Zbor in oktet sta se združila v zvonu od Sv. Vida. Za režijo in vse, kar sodi zraven, je po vsem videnem in slišnem opravila Branka Novak, dama brezkončnih idej. Lirično žlahtnost pa je koncertu primaknila pretehtana in poglobljena vezna beseda Vande Lavrič. So pravili, da je bilo lepo, imenitno, odlično; zame je bilo vznemirljivo.

Marcel Štefančič

Farni dan – praznik mladih

Letošnje geslo »Mladi v Cerkvi« je izžarevalo mladosten utrip, ki je v razigrani družabnosti pomlajal tudi najstarejši rod, še zlasti ob nastopih najmlajših, ob premetenostih čarovnika ter ob zvokih »Notranjcev« in župnikove frajtonarice

Čira-čara, hokus-pokus...

Farni dan je že dve desetletji eden osrednjih dogodkov dolnjelogaškega župnijskega življenja v juniju. Ves čas nas vse, ki sodelujemo pri pripravi, skrbi, kakšno bo vreme. Letos pa smo bili, kar se vremena tiče, brezskrbni.

Kletne povezave med stavbami in razširitev kapele v Domu Marije in Marte so dokončane, tako je dvorišče pred domom prehodno in dostop s trga v novo stavbo neoviran. Če bi bilo deževno, bi farni dan lahko izpeljali kar v na novo zgrajeni večnamenski dvorani; lepše je sicer na trgu pod lipo in prijaznim pogledom bronastega Nikolaja.

Letošnje geslo »Mladi v Cerkvi« je narekovalo tudi izbor sodelujočih v osrednjem kulturnem programu. Miklavžev vrtec je pripravil ustvarjalne delavnice za predšolske otroke pod kozolcem za cerkvijo. Z odličnimi nastopi pa so se predstavili: otroški pevski zbor, mladi instrumentalisti in ministranti z glasbeno točko »Kanjedolska mularija«, kot je logaško mladež poimenovala sestra Rebeka iz Kanjega dola, kamor logaški otroci hodijo na duhovne vaje. V veliko veselje najmlajših je osrednji popoldanski program zaokrožil čarovnik Jani s svojimi čaranji. Mladi so povabili vrstnike na Oratorij, ki ga pripravljajo pod geslom »Nate računam« in bo potekal v župniji od 6. do 12. julija. Tudi skavti so se predsta-

vili s svojim delom in z načrti za poletje s predvidenim taborom logaškega stega ob Soči na Tolminskem. Prav posebej pa smo bili veseli njihovega povabila na kresovanje, ki je v desetletjih po drugi svetovni vojni zamrlo. Letos pa se je pripravil kresni večer pri skavtski koči na Velikih bukvah nad Gornjim Logatcem.

Mladost je čudovito obdobje, če je le uravnotežena v izzivanju in iskanju drugačnosti. Seveda, pa še ni dovolj samostojna, da bi izzive pravilno ocenila in drugačnost primerno ovrednotila. Skupnost je tako mladim v pomoč v posredovanju razlogov za življenje in zaupanje – to nedeljo z ogrođjem farnega dne, preko katerega so nam mladi naše župnije sporočili, da se zavedajo svojega poslanstva in ga sprejemajo s polno odgovornostjo in vsem veseljem. Pa ne samo to, odgovorno so sodelovali tudi pri strežbi, prodaji srečk srečelova ali pri pospravljanju po končani družabnosti. Skupnost s tako mladino lahko brezskrbno vstopa v jutrišnji dan.

»Notranjci« so tudi letos poskrbeli za zabavne in plesne ritme. Farni dan pa je uspel, še posebej srečelov, saj je bilo prodanih 2600 srečk. Skupaj z prihodki od prodane pijače in jedače, seveda, ne predstavlja pomembnejše postavke v proračunu za izgradnjo novega župnijskega doma, ima pa zato neprecenljivo sporočilno vrednost. Izkazuje, da župljani z darovanjem preko srečelova in z nesebičnim sodelovanjem pri izvedbi praznovanja podpiramo in po svojih močeh in zmožnostih sodelujemo pri projektu, ki je usmerjen v skupno dobro.

Hvala vsem, ki ste z delom in udeležbo pripomogli k praznovanju v prepričanju, da bo župnik v župnijsko kroniko za ta dan zapisal da je bil to naš praznik mladosti - mladih in mladih po srcu.

Jan Mihevc

Orjaški rožni venec iz kamnov

Tudi tak je rožni venec.

Župnijskega doma.

Na pročelju Župnijskega doma svetega Nikolaja nasproti farni cerkvi visi orjaški rožni venec iz okroglih morskikh kamnov, ki jih je pripeljal gospod župnik Janez Kompare s Korčule.

Kamne so prevrtali, jih med seboj povezali in nanj obesili križ. Prav prijeten pogled na mojstrovino, ki krasi pročelje

Besedilo in foto: Franc Brus

Pevsko društvo pelo pod Blegošem

Pevci Mešanega pevskega zbora Logatec smo peli na Javorjah pod Blegošem

Zadnjo nedeljo v maju smo pevci Mešanega pevskega zbora s pevci z Vrhniko gostovali nad Poljansko dolino v hriboviti vasi Javorje (697 m). Pri župnišču nas je pričakal tamkajšnji župnik, sicer naš rojak, Ciril Istenič. V cerkvi sv. Tilna smo takoj ob prihodu imeli »pevske vaje«. Cerkev ima to posebnost, da je prostor za pevce in orgle ob glavnem oltarju – za oltarno mizo.

Pred deseto mašo smo se vrnili v cerkev. Na orgle je igral Edo Popit z Vrhniko. Pod vodstvom dirigenta Lovra Groma smo med bogoslužjem peli: Franca Blažiča Zvonovi so zapeli in Misso Brevis Josepha Haydna; posebej pa še Bortnyaskega Tebe poem, Charlesa Gounoda Ave verum, Oče naš Rimskega Korsakova, Večerni zvon Marija Kogoja, Žirovnikovo priredbo Večernica in Oj planine Jakoba Aljaža.

Po končani maši nam je g. župnik v lepo obnovljeni cerkvi predstavil zgodovino cerkve in pomen posameznih oltarjev. Prvotna gotska cerkev je bila 1710. barokizirana, kasneje pa še večkrat prezidana (1921-1925). Vsi trije oltarji so delo Štefana Šubica (1888-1889), velika oltarna slika pa je delo Janeza Šubica. Kasneje smo bili povabljeni v župnišče, kjer smo še prepevali ob obilni zakuski. Zadovoljen župnik Ciril je zbor povabil k sodelovanju tudi prihodnje leto, ko bo župnija praznovala 300-letnico.

Marinka Petkovšek

Karitas na romanju

Logaški Karitas je junija poromal na štiridnevno popotovanje po Vojvodini in Srbiji

V deževnem sobotnem jutru 20. junija smo se romarji logaške Karitas napatili proti Hrvaški, kjer smo v Djakovem obiskali tamkajšnje katedralo in imeli v njej sv. mašo. Dalje smo se peljali v Vukovar, ki leži ob dveh rekah, ob Vuki, ki deli Vukovar na Staro in Novo mesto, ter ob Donavi, ki teče skoz središče mesta. Tu smo obiskali spominsko pokopališče iz domovinske vojne. Na pokopališču je postavljenih 938 belih križev za vse umrle, ki niso pokopani na pokopališču. Osrednji spomenik, izdelan v obliki odprtega križa, katerega kraki so obrnjeni na vse štiri strani sveta in simbolizira žrtve Vukovarja, je bil postavljen leta 2000.

V večernih urah smo se pripeljali v kraj Mužlja v Vojvodini in se nastanili v salezijanskem zavodu. Vse dni smo se vozili ob prostiranih poljih koruze, žita, sončnic, nasadih sadnega drevja in trte ob naseljih z nizkimi hišami in ograjami ob cesti. Kljub dežju smo si drugi dan ogledali Kalamegdan, beograjsko trdnjavo na vzpetini nad sotočjem Save in Donave. Trdnjava je najstarejši ohranjeni sklop stavb, ki lepo ponazarja vojaško preteklost mesta. S Kalamegdana smo se peljali na ogled cerkve sv. Save, ki je eden od novejših simbolov Beograda. Ta največja sakralna stavba v Srbiji spada med deset največjih krščanskih cerkva na svetu, hkrati tretja največja pravoslavna cerkev na svetu in največja pravoslavna cerkev na Balkanu. Cerkev je brez križa visoka 68 metrov. V smeri vzhod-zahod je dolga 91, v smeri sever-jug pa 81 metrov. V njej je prostora za 12.000 ljudi, na koru pa za 800 pevcev. – V stolnici beograjske nadškofi-

je nas je sprejel nadškof Hočevar, kjer smo imeli sv. mašo. Nadškof Hočevar nam je po maši opisal zgodovino kato-liške cerkve in nadškofije v Beogradu. V kapeli in obednici nadškofije smo si ogledali Rupnikove mozaike. – Popoldne smo se peljali v Novi Sad in se sprehodili po Petrovaradinski trdnjavi, zgrajeni za obrambo dunajskega cesarstva pred Turki Danes je v trdnjavi umetniška kolonija z ateljeji kiparjev, slikarjev in grafikov. Od oktobra 2005 je stara cesarsko-kraljeva trdnjava Petrovaradin z novim Mostom svobode povezana z mestnim jedrom. Simbol trdnjave je razgledni stolp, na katerem je ura z zamenjanima kazalcema – veliki kazalec kaže ure, mali pa minute. – Med vožnjo proti Mužlji smo se ustavili v božjepotni cerkvi Tekije – Marija Snežna.

Ponedeljek smo po sv. maši v cerkvi, kjer župniku je salezijanec iz Slovenije in strasten fotograf ter pesnik Janez Jelen, odpeljali na ogled Zrenjanina in nato na 511 metrov visoko Avalo, kjer so 1938 zgradili mavzolej, spomenik neznanemu vojaku – posvečen srbskim junakom iz prve svetovne vojne. Znameniti kipar Ivan Meštrovič je mavzolej zasnoval iz sivega granita po antičnih zgledih. Osem ženskih likov je oblečenih v ljudske noše iz različnih delov takratne Jugoslavije. Dalje smo obiskali Topolo, zgodovinski kraj, povezan s Karadžem, vodjem prve srbske vstaje proti Turkom leta 1804. Nad Topolo smo si ogledali Oplenac s cerkvijo sv. Jurija, zgrajene v letih 1910-1930 kot mavzolej iz belega marmorja. Njena notranjost je opremljena z umetniško

Z beograjskim nadškofom Hočevarjem.

visoko vrednimi mozaiki. – Petrova hiša, v kateri je živel kralj Petar Karadžević, je bila zgrajena leta 1912. Danes je tu muzej.

Torek smo se peljali v vas Belo blato. V cerkvi sv. Elizabete smo imeli sv. mašo. Potem smo šli na ogled stare kmečke hiše. Na turistični kmetiji smo se okrepčali. Po obisku otrok na oratoriju smo se vrnili v Mužljo in se po kosilu poslovili od gostiteljev salezijancev in se odpeljali pod Fruško goro, kjer je 17 pravoslavnih samostanov, zgrajenih konec XV. in v XVI. stoletju. Veljajo za enkratno kulturno zgodovinsko celoto srbske baročne umetnosti. Obiskali smo samostan Krušedol s kapelo sv. Štefana in samostan Novo Hopovo iz leta 1496.

Romanje smo sklenili s prijetnimi domisljami, s petjem in molitvijo na poti v Logatec. Iskrena zahvala je veljala vodiču Sandiju za prijetno vodenje, župniku Janezu za duhovno vodenje in šoferju za srečno vožnjo.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Med petdesetimi tudi štirje abrahami »Notranjske«

Kaj skupnega imajo »Orgle in 12 registrov« ter »Abrahamov ključ Srca Slovenije«? – To, da prvega brez drugega ne bi bilo.

Organist na Polšniku Jože Kos je najbolje vedel, kako so bile orgle v dobrih sto let stari cerkvi potrebne temeljite obnove in dopolnitve. Kako zbrati denar? Zamislil si je – in v dobrega pol leta izpeljal – donatorsko akcijo, v kateri je blizu 50 letošnjih abrahamovcev od vsepovsod po Sloveniji darovalo za to potrebn denar. Kot Srce Slovenije se poimenujejo kraji iz osrčja Slovenije, koder leži tudi Polšnik s cerkvijo Lurske Matere Božje. »Orgle in 12 registrov« pa je zbornik z zapisi o novih orglah in o vsem, kar je z njimi povezano.

Na rojstni dan naše države je nadškof msgr. Alojz Uran blagoslovil nove orgle in obnovljeno notranjščino cerkve. Dogodek je bil res slovesen, z duhovno bogatim obredom in vzorno predstavitvijo novega instrumenta. Že to je bilo nadvse dragoceno, lepo darilo vsem udeležencem, in slovesnost bi se s tem lahko tudi končala. Sledil pa je še posvetni del: skupno praznovanje abrahamovcev in njihovih povabljenecv pod prireditvenim šotorom ob novi osnovni. Skoraj tisoč ljudi se je zbralo k temu skupnemu praznovanju. Razumeti pa je bilo, da so ga pripravili domačini s sponzorji v zahvalo darovalcem za nove orgle.

Program praznovanja je bil pisan in je zgoščeno teklen od šeste popoldanske ure globoko v noč. Najprej je Abraham predal svoj ključ vodju tega projekta, ta ga je sprejel in predstavil vse donatorje – jubilate. Med mnogimi nastopajočimi v programu naj omenim Folklorno skupino Nagelj iz Toronta, ki letos tudi praznuje svojega abrahama, domači moški zbor, vokalno skupino Cum Anima, litijsko šolsko vokalno skupino, ansambel Čepon, pa Coleta Morettija, Adija Smolarja (tudi sam je letošnji abrahamovec), Ireno Vrčkovnik in Nušo Derenda. Med slavljenici so bili tudi štirje člani obrtniškega zbora »Notranjska«, pa je tako mesto med nastopajočimi pripadlo tudi zboru in njegovi skupini Jesenski listi.

Positivnega vzdušja praznovanja se z besedami preprosto ne da primerno opisati. Večina slavljenecv je na vprašanje, kaj je pretehtalo v odločitvi za sodelovanje, odgovorila, da dober namen (obnova orgel) in drugačnost praznovanja 50. življenjske obletnice (skupno praznovanje, pa vendar v krogu svojih najdražjih). Zares, bilo je navdušujoče in težko ponovljivo.

Janez Gostiša

Via Crucis po Josefu (von) Führichu

Križev pot (Via Crucis, Via Dolorosa) označuje pot, po kateri je Kristus v Jeruzalemu nesel križ na Kalvarijo

V Evropi so križev pot ponazarjali od križarskih vojn dalje (popularizirali so ga zlasti frančiškani), sprva samo začetek in konec, pozneje zvečine s sedmimi, od konca 17. stoletja pa s štirinajstimi prizori – postajami. Običajno gre za slikarska, lahko tudi kiparska dela (reliefi). Najpomembnejši *križev pot* na Slovenskem je naslikal baročni slikar Fortunat Bergant leta 1766 za samostansko cerkev v Stični; v drugi polovici 20. stoletja je izjemno delo na to tematiko opravil Janez Bernik (v trnovski cerkvi v Ljubljani).

V 19. stoletju je bil zelo vpliven *križev pot* avstrijskega slikarja Josefa (von) Führicha (Slikar se je rodil leta 1800 v Chrastavi na Češkem, umrl 1876 na Dunaju), ki ga je v fresko tehniki naslikal med leti 1844-46 v cerkvi St. Johann Nepomuk na Dunaju. Ta znameniti *križev pot* je že v šestdesetih letih postal vzor za ta ikonografski cikel in poslej v slovenskih cerkvah skorajda ne srečamo nobenega križevega pota, ki ne bi nastal po tej predlogi. Med drugim se s kopijami/priredbami srečamo tudi v župnijski cerkvi Matere božje rožnega venca v Gornjem Logatcu, v župnijski cerkvi sv. Janeza Krstnika v Hotedršici, v podružnični cerkvi sv. Križa na Taboru (provenienca: župnijska cerkev v Dolnjem Logatcu) in v podružnični cerkvi sv. Luke v Grčarevcu. V prvih treh imenovanih primerih gre za oljne slike na platnu, v grčarevski podružnici (na podružnicah je bila vedno stiska z

Jezusa v grob polože.

denarjem) pa so uokvirjene preproste barvne reprodukcije na papirju.

Tako v Logatcu kot v Hotedršici in Grčarevcu je upodobljenih vseh štirinajstih postaj, vse od Kristusove obsodbe pred Pilatom do Polaganja v grob. Posamezni istoimenski prizori se med seboj razlikujejo le v detajlih (morda manjka kakšna nebitvena oseba, drugačen je kakšen gib, ozadje). Sicer pa je predloga Führichova, vemo pa tudi, da je cikel v župnijski cerkvi v Gornjem Logatcu naslikal idrijski slikar in vodja podobarske delavnice Jurij Tavčar »Idrijski« (1820-92), ki je sicer naslikal še več takih (po Führichu kopiranih) križevih potov; na zadnji postaji se je podpisal in delo tudi datiral: »GEORG TAUČER Idrija Pinxit A. 1887«. Verjetno mu lahko pripišemo tudi *križev pot* v Hotedršici, ker je za tamkajšnjo župnijsko cerkev leta 1871 izvršil tudi glavni in stranska oltarja. Dejstvo, da se je znal kljub razmeroma skromnemu umetniškemu talentu izredno dobro prilagoditi ljudskemu okusu, ga je že za življenja uvrstilo med peščico najbolj znanih slovenskih slikarjev (kiparska dela je raje prepuščal sodelavcem). Delal je zlasti na Kranjskem in Primorskem, pa tudi v Istri in v Beli Krajini. *Križev pot* po Führichu v podružnični cerkvi sv. Križa na Taboru pa je bil, kot rečeno, prvotno v župnijski cerkvi v Dolnjem Logatcu, a so ga tam zamenjali s ciklom Tomaža Perka.

Simona Kermavnar

Vsi naši prvoobhajanci

Letos je bilo pri prvem svetem obhajilu 92 otrok, od tega 41 dečkov in 51 deklic (k prvemu obhajilu gredo otroci 3.veroučnega razreda)

Preglednica po župnijah

Župnija-kraj	vsi	dečki	deklice
Dol.Logatec	45	22	23
Gor.Logatec	11	5	6
Rovte	16	7	9
Hotedršica	14	6	8
Planina/Laze	1		1
Vrh Sv.T.K.	3		3
Zavratec/Medv.Brdo	2	1	1
Skupaj	92	41	51

Pozdravljeni, upokojeenci!

Vsi lepo vabljeni na

Srečanje upokojeencev

notranjske regije

6. septembra 2009

v centru veteranov za Slovenijo.

Pričetek kulturnega, športnega in družabnega dogajanja ob 14. uri

Popravek

Pomotoma je bilo v letošnjih Logaških novicah navedeno avtorstvo fotografij: v 1. številki na 7. strani (Dostojna počastitev domovine), v 2. številki na 17. strani (Zaplesali smo v novo leto) in v 6. številki na 22. strani (Slovesno ob dnevu Evrope). Avtor fotografij je Tone Snoj.

Za zmotne navedbe se avtorju opravičujemo.

Uredništvo

Državni prvaki v balinanju

Balinarsko športno društvo (BŠD) Logatec z zmagovitimi starejšimi člani

Balinarska zveza Slovenije je letos prvič uvrstila v kalendar državnih tekmovanj **četvork – pokal BZ Slovenije** za starejše člane nad 55 let. Z organizacijo tega prvenstva se želi zagotoviti obnavljanje in navezovanje stikov med aktivnimi igralci in tistimi, ki so prenehali tekmovati, pa si vendarle zaslužijo pozornost glede na njihove pretekle uspehe.

Pravico nastopanja na državnem prvenstvu so si pridobile pravico ekipe, ki so uspešno končale kvalifikacije v Območnih zvezah po Sloveniji. Nastopilo je 14 ekip, žal, ob odsotnosti ekipe Soviča in Košane.

Tekmovanje je bilo 14. julija v prekrasnem balinarskem centru v Miljah pri Kranju. Za ekipo Logatca je igral tudi nekdanji uspešni reprezentant Jože Požar, ki je kljub večletni pavzi s profesionalnim odnosom do tekmovanja dokazal, da še ni pozabil balinarskih veščin.

Rezultati. I. krog: Blagajana – Radovljica Alpetour 8:6, Hoče – Predoslje 11:6, Ilirska Bistrica – Primskovo 5:6, Huje – Zasip 13:2, **Košana – Logatec 0:6** bb, 4. julij Koper – Sovič 6:0 bb, Milje – Adrijan Černivec 6:9, Šiška – Hubelj 4:6. **II. krog:** Hubelj – Hoče 13:3, Primskovo Huje 12:13, **4. julij Koper – Logatec 11:12**, Adrijan Černivec – Blagajana 7:8. **Polfinale:** Hubelj – Logatec 3:7, Huje Blagajana 13:0. **Za 3. mesto:** Blagajana – Hubelj 4:11.

Državni prvaki – od leve stojijo: Jože Požar, Franc Makuc, Ivan Lampe; čepita: Zdravko Godnjavec in Armando Kristančič.

Za 1. mesto: Logatec – Huje 8:6.

Z uvrstitvijo na prvo mesto je logaško BŠD prvič v zgodovini svojega delovanja v eni od panog športnega balinanja postalo državni prvak.

Besedilo in foto: F. Makuc

Tek za zdravje in veselje

Tudi letos so člani kluba TSK Valkarton Logatec organizirali tradicionalni Olimpijski tek po ulicah Logatca

Tradicionalnega Olimpijskega teka so se 14. junija množično udeležili tekači vseh starosti množično udeležili domači tekači in tekači z vseh koncev Slovenije. Udeleženci so lahko izbirali med 3- in 10-kilometrsko progo. Izpred Valkartona je kljub vročini štartalo več kot 800 tekačev različnih starosti in tudi uspešno preteklo tekmovalno progo. Seveda, so jim pri tem pomagali tudi prebivalci, ki vsako leto množično spodbujajo

tekmovalce in jih poleg glasnih vzklikov hladijo z vodo, ki jo pršijo po progi.

Čeprav je moto Olimpijskega teka, da ni pomembno zmagati, ampak sodelovati, je bil za nekatere rekreativne tekmovalce vseeno zelo pomemben čas, v katerem so pretekli progo. Zato so se člani TSK Valkarton potrudili in zapisane čase tudi objavili na svoji spletni strani in na spletnih straneh Tekšaškega foruma.

Zelo ponosni so bili na svojega tekmovalca **Roka Tršana**, ki je po že tradicionalnih zmagah Jožeta Petkovška na deset kilometrski progi končno posegel po prvem mestu. Rok Tršan, 17-letni dijak, starejši mladinec, vodilni tekmovallec v teku na smučeh v svoji kategoriji v Sloveniji, prihaja joč iz Vodice pri Ljubljani, je tekmovallec TSK Valkarton že nekaj let. Po tem, ko je prestopil iz ljubljanskega tekaškega kluba Olimpija v TSK Valkarton Logatec je šla njegova

tekmovala pot strmo navzgor. Vsak dan se vozi iz Ljubljane z glavnim trenerjem Tomažem Uršičem. Rok je zelo vztrajen in trmast športnik, ki ve, kaj hoče, in vse svoje sile usmerja v naporen smučarsko tekaški šport. Radovoljno in odgovorno se vsakodnevno pridružuje treningom s še ostalimi tekmovalci, ki so večinoma vsi v svojih kategorijah v vrhu slovenskega smučarskega tekaškega športa. V zadnji zimski sezoni so tekmovalci TSK Valkarton zasedli skupno drugo mesto v zimskem Pokalu Cockta.

Seveda, so bili vsi udeleženci, ki so pretekli eno izmed prog, moralni zmagovalci. Dokazali so, da je Olimpijski tek tekmovanje v družbi s prijatelji, s katerimi se po navadi srečujejo na tekaških poteh, po katerih tečejo za svoje zdravje in veselje. Dokazali so, da tek druži staro in mlado in da pri tem ni tako zelo pomemben cilj, kot je pomembna pot, ki so jo pretekli skupaj z ljudmi, ki imajo podobne cilje, pa čeprav pridejo do njih na različne načine.

M.O.

Stari in mladi – tečejo radi. Foto: Peter Oblak

Ponovni Tek prijateljstva

Športno društvo Hotedršica je v soboto, 23. maja, priredilo tradicionalni že 38. Tek prijateljstva

To, da je tek uvrščen med teke za Slove-
nija teče za zdravje in za pokal Tekov
Primorskih novic, razveseljuje organizator-
je Teka prijateljstva, saj vsako leto – tudi
zaradi tega – pride v Hotedršico večje šte-
vilo tekmovalcev kot bi jih prišlo sicer. Za
tekmovalce je bilo dobro poskrbljeno za
spremembo tekmovalcev na progi pa za je-
dačo in pijačo ter z zdravniško oskrbo na
prireditvenem prostoru.

Tek prijateljstva je ob dveh začela mla-
dina v 18 kategorijah. Članice in člani pa so
štartali ob petih; ženske so bile razvrščene v
5, moški pa v 11 kategorij.

Izmed 37 članic je sedemkilometrsko
progo po razvrstitvi absolutno, s časom
00:29:31.9, prva pretekla **Valentina Bonanni**,
ATL Drugnera, ki je bila na lanskem Teku
prijateljstva 2.; letos drugo-uvrščena je bila
Aleksandra Fortin, ŠD Nanos, Podnanos, s

časom 00:30:06.6; tretje-uvrščeno tekmoval-
ko pa so v cilju pozdravili **Sergejo Lipušček**,
Idrija, 00:31:04.3.

Na 13 km dolgi progi je bil med 108 člani
prvi **Simon Alič**, Šri cin moj maraton team,
00:48:58.4; drugi **Hendrik Bottger**, AK Žum-
berak, 00:50:15.3; tretji **Marko Grobelšek**,
Magroma, 00:50:46.2

In kako hitro je tekla naša mladina?

V kategoriji 1999 je na 600 m teklo 11
dečkov; prvi je bil **Andraž Jereb**, drugi pa
Žiga Igličar, TSK Valkarton; med tremi de-
klicami pa je bila tretja **Lara Dodič**.

V kategoriji 1998 je teklo 8 dečkov; dru-
gi je bil **Miha Lapanje**, Logatec in tretji **Tine**
Eržen, ŠD Hotedršica.

V kategoriji 1997 je na 1200 m teklo 14
dečkov med temi je bil drugi pa **Andraž Jereb**,
ŠD Poskok, Rovte. Izmed petih deklic je bila
tretja pa **Nives Jurca**, ŠD Poskok, Rovte.

V kategoriji 1995 je teklo 5 dečkov, med
temi je bil prvi **Žiga Peklaj**, ŠD Hotedršica,
drugi **Rok Grahovar**, ŠD Poskok, Rovte in
tretji **Matjaž Krašna**, TSK Valkarton.

Za navijače, ki so si želeli med čakanjem
na start svojih tekmovalcev malo razgibati
in uživati v lepotah narave, je bil organizi-
ran voden pohod po sedemkilometrski pro-
gi. Tudi letos so se podali na pot, po kateri
je vodil Ivan Leskovec, trije pohodniki. Po
oceni vodje tekmovalca Bogdana Bošnjaka je
bil 38. Tek prijateljstva izpeljan zelo uspešno,
v prijetnem vzdušju in brez poškodb. Orga-
nizatorji si želijo, da bo tudi drugo leto tako
ali pa še bolje. Ob tem se zahvaljujejo vsem,
ki so kakorkoli pripomogli k izpeljavi teka,
in vsem tekmovalcem in navijačem; vseh so
bili zelo veseli, zato jim kličejo: Na svidenje
prihodnje leto!

Darja Merlak

Po Goričkem

Pod vodstvom Jerneja Rusa smo logaški planinci obiskali Prekmurje

Kar 30 planincev se nas je 13. junija odpeljalo do av-
strijske Radgone, kjer smo imeli kratek ogled starega
mesta. Dalje smo se peljali po Goričkem do Rogašovcev,
kjer smo se nastanili na turistični kmetiji »Hrvatova do-
mačija«.

Popoldne smo odšli na sadjarsko kmetijo Ficko, kjer iz
sezonskega sadja pridelujejo marmelado. Teknila nam je po-
kušina marmelad, doma izdelanega likerja, vina in žganja. Ne-
kaj teh dobrot smo tudi kupili. Nato smo si ogledali prostore,
kjer kuhajo marmelade. V lepem vremenu smo po nekajurni
hoji dospeli na najvišji vrh Goričkega – Sotinski breg (418 m),
gorički Triglav, na katerem je stolp, imenovan Kugla. Ob vr-
nitvi z vrha nam je prijazna gospodinja postregla s češnjami;
poskrbelja je tudi za naša suha grla. Dobro volje smo se vrnili
na »Hrvatovo domačijo«. Po skupni večerji sta za veselo raz-
položenje pozno v noč igrala harmonikar in violinist.

Zbudili smo se v lepem sončnem jutru. Po zajtrku smo si
na kmetiji ogledali klet, kjer gojijo gobe za domačo kuhinjo.
Potem smo se odpeljali do slatinskega vrelca Nuskova, ki sto-
ji na Vrbovi poti, eni izmed rekreativnih oz. tematskih poti.
Vrbova pot nosi ime po glavatih vrbah, ki so mejile med par-
celami in služile za pletenje košar. Pot med Rogašovci, Nuskovo
in Sv. Jurijem zaokrožuje pogled v dolino Ledave in svet nad
njo, ki se tukaj dviga v pobočja na apnenčastem podtalju. Iz
školjčnega apnenca so nekoč žgali apno in ga vgrajevali v te-
melje hiš. Ko so prevrtali apnenec, so naleteli tudi na izvir
slatine, bogate z minerali.

Po pokušini slatine smo se peljali skozi Kuzmo ter prišli
do »Tromejnika Trdkova« (388 m), ki simbolizira prijateljstvo
treh držav z datumom 4.6.1920 in z grbi Avstrije, Madžarske
in Slovenije.

V Krajinskem parku Goričko smo si ogledali grad, ki sto-
ji v istoimenskem naselju na strmem griču v severozahodnem
delu Goričkega. Zapiski o obstoju grajskega poslopja so iz leta
1275, obnavljajo ga od leta 1995. Vodnica nam je prikazala
film o največjem baročnem gradu na Slovenskem, saj naj bi

Na goričkem tromejniku: Avstrija-Madžarska-Slovenija.

imel po legendi 365 sob. Ogledali smo si delavnico domačih
obrti in dejavnosti, poročno in viteško dvorano, okrogli salon,
informacijsko središče za obiskovalce, črno kuhinjo, grajsko
okroglo klet. Grajsko poslopje obdaja velik park, zasnovan
v angleškem slogu. Velika drevesa tulipanovcev, platan, gle-
dičevk, rdečih bukev, gabrov in hrastov navdajajo z veliča-
stnostjo in več stoletno dolgoživostjo. Na grajskem dvorišču
vrejo energije iz globine Zemlje, ki jih večina ljudi čuti kot
toploto ali mravljinice?! – Nadalje smo se ustavili ob cesti pri
Gornjih Petrovcih in si ogledali obeležje, ki sporoča, da je
tam pristal balon.

Popoldne smo se pripeljali v Adrijanovce; na izletniški
kmetiji »Falaut« smo kosili. Potem smo si na več kot 800
kvadratnih metrih površine ogledali zbirko starih kmetijskih
orodij in motorne tehnike. Na vrtu so nam postregli še z do-
mačo posebnostjo – retaše (vlečeno krompirjevo testo, pe-
čeno v olju).

Pozno popoldne smo se poslovili od prijaznega Goričke-
ga in družabni šofer Matevž nas je v večernih urah srečno
pripeljal v Logatec.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Četrtovrščene v pokalu Slovenije

V soboto, 6. junija, je bil v Mariboru finalni turnir Pokala R Slovenije za člane in članice, na katerem je naša ženska ekipa nastopila že tretjič v zadnji treh letih. Ekipa v postavi: **Sanja Smiljanič, Katja Gutnik, Nina Zupancič in Ana Verđinek** pod vodstvom trenerja **Darka Maliča** je kljub porazoma dosegla s četrtrim mestom lep uspeh. V polfinalni tekmi je izgubila proti Iskri Avtoelektriki 3 : 5, v tekmi za tretje mesto pa v dvoboju, ki je trajal dve uri in petdeset minut proti ekipi iz Mute 4 : 5.

Uspešne vse do polfinala.

6. Regijski turnir MRNTZ

V nedeljo 14. junija 2009 je bil v vroči Ljubljanski dvorani Ba-lon zaključni Regijski turnir za učence in učenke od 1. – 9. razreda osnovnih šol ter dijake in dijakinje. Na turnirju je nastopilo 206 igral

in igralcev iz 17 klubov, med katerimi je bilo 21 članov NTK – Logatec, ki so dosegli izredno lepe rezultate na zadnjem turnirju in v celotni sezoni posamezno ter ekipno: 2. mesto Gašper Črnigoj, učenci 1. – 3. razred, **1. mesto Pija Mihevc**, učenke 1. – 3. razred, 3. – 4. mesto Maja in Nina Rok učenke 1. – 3. razred, 2. mesto Julija Kelečević, učenke 4. – 5. razred, 3. mesto Katja Eržen učenke, 4. – 5. razred, 2. mesto Deni Kožul učenci, 6. – 7. razred, **1. mesto Tjaša Mihevc** učenke, 6. – 7. razred, 2. mesto Nejc Gutnik učenci, 8. – 9. razred, **1. mesto Nina Zupancič** učenke, 8. – 9. razred, 2. mesto Katja Gutnik, učenke 8. – 9. razred, 2. mesto Sanja Smiljanič, dijakinje.

Ekipo v sezoni 2008/09: **1. mesto kadetinje**, 2. mesto kadeti. **Posamezno** v sezoni 2008/09: 2. mesto Gašper Črnigoj, učenci 1. – 3. razred, 1. mesto Pija Mihevc, učenke 1. – 3. razred, 3. mesto Maja Rok učenke 1. – 3. razred, 2. mesto Julija Kelečević, učenke 4. – 5. razred, 2. mesto Deni Kožul učenci 6. – 7. razred, **1. mesto Tjaša Mihevc**, učenke 6. – 7. razred, **1. mesto Nejc Gutnik**, učenci 8. – 9. razred, **1. mesto Nina Zupancič**, učenke 8. – 9. razred, 3. mesto Katja Gutnik, učenke 8. – 9. razred; **1. mesto Sanja Smiljanič**, dijakinje

JaB

Logaška jama se je poslovila od javnosti

Ključavnica vhodnih vrat Logaške jame je na zadnjo majsko nedeljo zvečer še zadnjič škrtnila, in logaški jamarji so zaključili s 40. spustom za javnost v Logaško jamo – Jamarji so ročno z vitlom v jamo in iz nje – tokrat zadnjič – spustili in potegnili 20 ton in 250 kg žive teže

Drago Korenč, predsednik Jamarskega društva Logatec, zakaj zadnjič?

Jamarsko društvo Logatec ni profesionalno, ampak ljubiteljsko društvo. Nove in nove zakonske zahteve povečujejo odgovornost društva – organizatorja in posameznika v društvu, ki s svojim podpisom odgovarja za morebitne posledice. Teža odgovornosti v današnjih časih je enostavno prevelika. Včasih se skorajda ni pomislilo, da bi lahko šlo kaj narobe, in v vseh teh letih tudi ni šlo. Naša ekipa je bila vedno pripravljena na kar koli, stalno je bila prisotna zdravstvena služba, reditelji, izurjeni jamarji, med katerimi so tudi reševalci, vendar tega, da bi kdo želel narobe stopiti, nihče ne more preprečiti. Seveda, vsak spust in vsak obiskovalec je bil zavarovan za primer poškodbe; smo pa za ta zavarovanja v zadnjih letih porabili ogromno časa in energije, da smo z zavarovalnicami sploh prišli do dogovora.

V vseh teh letih ste v jamo spustili in iz nje potegnili okoli 7.000 obiskovalcev, je bila letošnja številka kaj posebnega, glede na to, da je šlo za zadnji tovrstni spust?

Nikoli nismo lovili rekordov; tudi letošnja številka je podobna prejšnjim, temu pa botruje striktno sledenje urniku. Kvota je približno 160 oseb na prireditev, letos jih je bilo točno 160. Pred jamo je kasneje ostalo še veliko ljudi, ki bi radi doživeli to posebnost, vendar bi morali priti prej. Nas pa veseli, da so prišli iz mnogih slovenskih koncev: iz Nove Gorice, Podnanosa, Kamnika, Trbovelj, Velikega Mraševa, Portoroža, Logatca, s Stare Vrhnik, iz Škofje Loke, Šempetra pri Novi Gorici, Ljubljane, Domžal,

Postojne, Radeč, z Verda, iz Grčarevca, Kranja, z Vrhnik, iz Dolskega, z Unca, iz Borovnice, Žibrš, Rovt, Hotedršice – in veliko priseljenih Logatčanov.

So bile letos kakšne posebnosti?

Jih ni bilo, ker smo že vajeni takšnih in drugačnih ljudi, zgodilo se ni nič slabega. Se je pa poznalo, da je bil spust zadnjič. Nekateri pridejo vsako leto samo pogledat, kako vse skupaj poteka, no, tokrat pa so se spustili še zadnjič. Nekateri so več let zbirali pogum, tokrat so šli v jamo. To so njihove osebne zmage, in mi smo veseli, da smo del njih.

Ste kdaj imeli težave zaradi zbiranja poguma obiskovalcev?

Lani smo imeli gospo že pripeto na »zajli«, pa smo jo morali odpeti. Nikoli nismo nikogar silili v jamo, vselej je šlo za osebno odločitev posameznika.

Spustiti se v jamo, jo pogledati, priti iz nje, je res posebno doživetje, ki pa smo ga nekateri redki zaključili s tem, da smo tudi sami pomagali koga izvleči iz jame z ročnim vitlom. V kakšnem odstotku pa se k temu javijo obiskovalci? In kako se jamarji na to pripravite – več kot 20 ton žive teže spuščati in potegniti na roke ni ravno mačji kašelj?

Pri spustu in dvigu je sploh treba imeti občutek za težo obiskovalca, zato uporabljamo ročni vitel, čutiti je treba, kaj vlečeš ven in to lahko zaznaš samo z rokami. Prav zaradi tega občutka nismo nikoli modernizirali vitla na motorni ali električni pogon z različnimi varovali. Večina nas je utečena ekipa jamarjev in prijateljev, ki obvladamo tudi določen ritem menjave ekip pri

vitlu. Ritem se je ustalil: dva močna jamarja na ročicah vitla spustita dva obiskovalca enega za drugim v jamo in dva potegneta iz nje, nakar sledi menjava ekipe. Tretji član skrbi za zavoro in varovalo na vitlu. Tudi tisti, ki pride pomagat, je pod nadzorom. Vsak gib je pod kontrolo. Taka izkušnja, ko se nekdo postavi tudi v vlogo jamarja, ki skrbi za varen pristanek ali v jami ali na površju, je šele celovita, ampak le redkim dovolimo k vitlu. Okoli te ekipe mora biti mir, saj morajo fantje in dekleta poslušati navezo v jami, pripravljeni morajo biti na kar koli. Tam so napeti tako mišice in vsa ostala čutila.

Zadnji spust.

In kakšne plane ima Jamarsko društvo Logatec?

Zadnjo nedeljo v maju se bo še vedno nekaj dogajalo, čez leto bomo vse predebatirali, razmišljamo pa v smer kakšnega vodenja skozi druge jame, kar za organizirane skupine poteka že sedaj. Takega načina spusta za javnost, kot je bil v Logaško jamo, pa zaradi omenjenih težav in ovir, žal, ne bo več.

Najlepša hvala za pogovor, in veliko novih idej pri promociji logaških jamarskih znamenitosti vam voščim.

Renata Gutnik

Letno spričevalo šole Tabor

Dolge, vroče počitnice, ki se jih vesele učenci, učitelji in starši so se začele tudi za šolarje Osnovne šole Tabor 25. junija – V zadnjih šolskih dneh je bilo zelo slovesno: najprej na valeti, ko je osnovno šolanje končala še ena generacija devetošolcev, nato še sklepna slovesnost

Tudi letos smo ponosni na dosežke naših učencev. **Učni uspeh.** Po zakonu se letos prvič ne določa več učnega uspeha ob koncu šolskega leta. Devetošolcem se je upoštevalo povprečje ocen, ki je moralo biti 4,5 ali več, da so si prislužili **Županovo petico**. Iz rok župana Janeza Nagodeta so jo prejeli: **Hana Brus, Urška Erjavec, Melita Marinč, Anja Filipič, Laura Kociper in Anže Vrabl.**

Najvidnejši dosežki: **Logika:** ZLATO PRIZNANJE – Ana Likar, 8.a, SRBRNO PRIZNANJE – Janez Brenčič, 9.c; **Spoznavanje sladkorne bolezni:** ZLATO PRIZNANJE – Ana Likar, 8.a, SREBRNO PRIZNANJE – Manuela Lisjak, 8.a in Matic Rupnik, 9.a; **Fizika:** SREBRNO PRIZNANJE – Jan Petrovčič, 8.a in Janez Brenčič, 9.c; **Kemija:** SREBRNO PRIZNANJE – Jan Petrovčič, 8.a; **Matematika:** ZLATO PRIZNANJE – Ana Likar, 8.a, REBRNO PRIZNANJE – Jan Petrovčič, 8.a in Ana Likar, 8.a; **Slovenščina:** SREBRNO PRIZNANJE – Hana Brus, 9.a; **Zgodovina:** SREBRNO PRIZNANJE – Simon Jožef Istenič, 9.b; **Raziskovalne naloge:** BRONASTO PRIZNANJE za uspeh na regijski predstavitvi –

Hana Brus, 9.a, Urška Erjavec, 9.a: raziskovalna naloga – **slovenščina, OMG. Bralna značka** – Bralno značko je osvojilo 231 učenek in učencev, 6 učenek in učencev je Bralno značko osvojilo vseh osem let: Hana Brus, Urška Erjavec, Saša Nagode, Janja Turk, Laura Kociper in Anja Filipič. **Angleška bralna značka** – Tekmovali so učenci in učenke od 4. do 9. razreda. Osvojili so 39 zlatih in 22 srebrnih priznanj. **Likovno področje** – Diana Sylaj, 9.b – državno priznanje na natečaju Ministrstva za obrambo »Klic v sili«. **Literarno področje** – Jan Martinšek, 6.b – državno priznanje na natečaju MO »Klic v sili«. **Gledališče** – Starejša dramska skupina pod mentorskim vodstvom Darje Merlak in Špele Zupan se je s predstavo **Skupaj smo boljši** uvrstila na medobmočno srečanje gledaliških skupin in se predstavila tudi na gledališkem festivalu v Mladinskem gledališču. Jan Martinšek je osvojil eno izmed desetih nagrad za igralske dosežke med več sto igralci. **Glasbeno področje** – Zelo uspešno smo zaključili državni projekt ATTACCA Mladinski pevski zbor je pod vodstvom Zdravka Novaka na festivalu **Attacca** v Ljubljani s svojim programom navdušil organizatorico festivala Karmino Šilec, da ga je izbrala tudi med tri zборе, ki so nastopili v Slovenski filharmoniji.

Fotografija – ZLATO MEDALJO za fotografijo »Energija« na II. Osnovnošolski razstavi fotografij je prejel Anže Vrabl, 9.b, ki je februarja letos na šoli pripravil tudi samostojno razstavo svojih fotografij.

Šport. V **Šolski rokometni ligi** so mlajše deklice dosegle 5., starejše deklice pa 3. mesto. Na **Področnem prvenstvu v judu** za OŠ sta Lea Stojkovič in Jan Modrijan, 2.b, dosegla 1. mesto, Tana Logar, 4.a, pa 2. mesto. Na področnem prvenstvu v alpskem smučanju za OŠ sta si Anja Hrvatič, 3.a, in Job Rupnik, 7.a, prismočala 1. mesto, Sabina Rupnik, 7.b, pa 3. mesto. **Atletika.** Anže Merlak, 9.a, je postal šolski državni prvak in dvoranski državni prvak v skoku v višino, hkrati je zmagovalac vseh področnih tekmovanj v skoku v višino v tej sezoni. Izboljšal je tudi svoj osebni in šolski rekord – zdaj 188 cm. **Regijska tekmovanja.** 1. mesto Anže Vrabl, 9.b, v suvanju krogle in Tajda Pečkaj, 9.c, v skoku v višino; 2. mesto Matic Rupnik, 9.a, v metu žogice in Lovro Malnar, 8.b, v teku na 1000 m in Žiga Šemrov, 9.a, v skoku v višino; 3. mesto Ana Likar, 8.a, v teku na 1000 m, Žiga Peklaj, 8.a, v teku na 1000m; Eva Mesar, 8.a, v metu žogice. – Dve tretji mesti pa sta dosegli štafeti 4 x 100 m. **Atletski troboj desetih šol – ekipno:** 2. mesto; največ točk k ekipnemu uspehu je prispeval Andraž Jereb, 4.a. – **Ples. Srebrno priznanje** so prejeli: Amanda Lisjak, 7.a, Nikita Pontar, 7.a, Tina Bogataj, 7.b, Tina Žakelj, 7.b, Brigita Gantar, 7.b, Klavdija Gantar, 8.b.

POŠ Hotedršica. Učni uspeh: 100%. Učenci so se udeležili tekmovanja iz logike in matematike. Marca so se odpeljali na nagradni izlet v Planico na ogled smučarskih poletov. Ob materinskem dnevu so pripravili plesni nastop. V projektu EK OŠOLA so bili med prvimi osmimi šolami v Sloveniji in si prislužili nagrado. Uspešno so izvedli eko dan. Izdali so tudi šolski časopis **Lonček malih domišljij.**

POŠ Rovtarske Žibrše. Učni uspeh: 100%. Učenci so uspešno sodelovali v dveh mednarodnih projektih, KIDS4FUTURE in EKO ŠOLA. Pridno so zbirali odpadni papir in kartuše in si za zmago prislužili nagradni izlet na morje. Svoje delo so predstavili tudi na TV oddaji Enajsta šola. Pridno so brali, sodelovali na raznih tekmovanjih v državnem projektu Knjigobube. Izdali so že drugo številko šolskega glasila Mavrične Drobtnice; lani je bilo glasilo nagrajeno. Sodelovali so na vseh krajevnih prireditvah. Od šolskega leta pa so se poslovlili z igrico JEŽEK SREČKO, nato pa so zaplesali še Pod veharško lipo.

Zmagovalci. Zmagovalci smo ob koncu prav vsi: šolarji, učitelji, ostali zaposleni, zunanji sodelavci in starši. Samo kadar vsi skupaj združimo svoje moči, skupaj zanjemo tudi uspehe in skupaj smo zadovoljni ob konu še enega uspešnega šolskega leta.

Bojana Levinger

Prislužili smo si eko zastavo

Odlej bo tudi na šoli v Rovtah plapolala eko zastava. Prislužili smo si jo z vestnim izpolnjevanjem nalog iz varovanja okolja v zadnjih dveh letih.

Na prostoru pred halo Tivoli je bil 5. junija Eko festival. Tja so bili povabljeni predstavniki šol, ki so v minulih dveh letih izpolnile pogoje za pridobitev eko zastave. Prireditvi so prisostvovali tudi minister za okolje Karl Erjavec, minister

za šolstvo in šport Igor Lukšič in nacionalna koordinatorica eko šol Nada Pavšer. Prireditve je sredi stojnic izdelki na temo ekologije, ki so jih izdelali otroci iz šol in vrtcev, vodila znana pevka in avtorica glasbe za otroke in mladino Damjana Golavšek. – Na prireditvi smo prejeli mednarodni certifikat eko šole.

Lahko smo na to ponosni, vendar na lovorikah ne smemo sedeti, ampak bomo morali še bolj zagrizeno varovati

okolje. Predvsem pa med počitnicami ne smemo pozabiti tega, kar smo med letom naredili. Še vedno moramo ločevati odpadke; še vedno moramo varovati vode; še naprej ne bi smeli po nepotrebnem porabljati električne energije; še naprej velja jesti zdravo pridelano hrano.

Jeseni pa spet novim okoljskim projektom naproti.

Metka Bogataj

Portret odličnega devetošolca

Anže Vrabl, učenec 9.b na OŠ Tabor, je naš letošnji izbravec, ki ga ob njegovem zaključku osnovne šole želimo predstaviti bralcem Logaških novic – Po prejšnjih in zdajšnjih merilih super odličnjak, prejemnik zlatih in srebrnih priznanj na različnih tekmovanjih in strasten fotograf – Z njim sem poklepetala, preden je iz rok logaškega župana Janeza Nagodeta kot edini fant generacije prejel Županovo petico

Anže Vrabl, mladi fotograf-naj odličnjak. Foto: A.Vrabl

Kakšni so tvoji občutki zdaj, ko zaključuješ osnovno šolo?

Zelo sem vesel, da sem končal osnovno šolo. Zelo pa bom pogrešal prijatelje, saj sem se v času šolanja spoznal z mnogimi, s katerimi sem se sprijateljil.

Kaj pa misliš, da ti bo

najbolj ostalo v spominu?

Zagotovo mi bosta najbolj ostala v spominu učiteljica Jožica Rupnik in računalnikar Peter Bezek. Z njima sem se resnično najbolj razumel in onadva sta razumela mene. Zapomnil pa si bom tudi svojo prvo fotografsko razstavo, ki sem jo imel februarja v šolskih prostorih.

Osvojil si kar nekaj zlatih in srebrnih priznanj na različnih področjih – matematika, fizika, spoznavanje sladkorne bolezni, in seveda, fotografija. Katero priznanje ti je najljubše?

Zagotovo mi največ pomenijo priznanja in nagrade, ki sem jih prejel za fotografijo.

Kaj pa ti pomeni, da si za svoj odličen uspeh v osnovni šoli prejel Županovo petico?

Predvsem mi veliko pomeni to, da bom lahko uspešno kandidiral za Zoisovo štipendijo. Pa tudi... dober občutek je, ko

dosežeš kaj takega.

Kateri predmet se ti je zdel najtežji, kateri najlažji?

Najtežja je bila zagotovo kemija. Z lahkoto pa sem došel do odlične ocene pri slovenščini.

Zdaj pa še k tvojim načrtom in željam za prihodnost. Ker si bil ves čas odličen učenec, smo vsi pričakovali, da se boš vpisal na gimnazijo. Ti pa si nas s svojo odločitvijo vse presenetil. Povej nam kaj več o tem.

Vpisal sem se na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Fotografija

me najbolj veseli in ugotovil sem, da mi bodo tudi po končani srednji šoli še vedno odprta vrata za študij na univerzi. Na gimnaziji bi se moral preveč učiti, tako bi mi zmanjkalo časa

za stvari, ki jih želim početi: za fotografiranje, za namizni tenis, ki ga še vedno treniram in za druženje s prijatelji. Želim si pripraviti še kako samostojno fotografsko razstavo. Nisem pa še opredeljen, katere vrste fotografij me bodo najbolj pritegnile. To bo pokazal čas.

Mi vsi, Anže, želimo, da bi se ti izpolnile vse želje in da bi se ti vse izšlo po načrtu. Prepričani smo, da si na zelo dobri poti, da postaneš izvrsten strokovnjak na področju, ki te najbolj zanima, in da bodo tvoje fotografije nekoč ponesle v svet tudi tvoje ime ... in da bomo vsi ponosni, da si naš rojak in da si bil učenec OŠ Tabor.

Bojana Levinger

Naša mala, a velika šola!

Skozi vse šolsko leto smo na šoli V Rovtarskih Žibrahah preživeli precej lepih dni: pri telovadbi, risanju, slikanju, petju, poslušanju pravljic, igranju različnih iger, plesanju in še pri mnogo čem. Hodili smo na sprehode v bližjo okolico, ki je zelo lepa v vseh letnih časih. Tu smo spoznavali drevesa, žuželke, rože, živali. In se radostili. Skupaj – starejši in mlajši šolarji. V kombinaciji.

Kombiniran pouk pogosto ljudje dojemajo kot nekaj manjvrednega. Pa ni res, otroci imajo veliko prednosti in niso za nič prikrajšani, po znanju pa so vsaj enako uspešni, če ne celo boljši. Pri nas recimo vsi nastopajo na proslavah, ker jih je tako malo. Tako se vsakdo lahko izkaže, za kar so na matičnih šolah prikrajšani. In če pogledamo matematično – koliko se lahko posvetiš posameznemu učencu, če jih je v razredu pet, in koliko, če jih je 28. Čeprav sta skupaj dva razreda hkrati, jih je še vedno tako malo, da se nihče ne more skriti.

Pouk je zelo odprt, otrokom omogoča veliko lastne aktivnosti. Prinaša spontano učenje mlajših od starejših, starejši pa prevzamejo vlogo starejšega brata ali sestre. Učenje poteka tako kot doma, ko mlajši od starejših poberejo kakšno neumno, v šoli pa tudi kakšno pametno. V kombiniranem oddelku učenci vsako snov slišijo vsaj dvakrat, tako da sposobnejši mlajši učenci marsikaj poberejo kar spotoma. Starejši pa laže sprejemajo stvari, ki jih prejšnje leto morda niso razumeli. Stvari tudi ponavljajo, zato jih bolj utrdijo kot v čistem oddelku

V šoli vlada družinsko vzdušje. Vse delamo skupaj, vse si pove-mo, če nas kaj moti, pa tudi, če je kaj vredno pohvale. Dihamo isti zrak, vsi vemo za vse. V naše dejavnosti vključujemo tudi starše.

Šola daje kraju identiteto, in če je še tako majhna, ohranja značilnosti in posebnosti kraja. Šola na vasi je središče, kjer se srečujejo

različne generacije, kjer se ohranja vse tisto, kar je za kraj pomembno in vredno. In če se šola zapre, vse to ugasne. Zato niso prikrajšani samo otroci, ampak predvsem kraj, otroci še najmanj. Preprosto, lepo je na podružnici. Vrnjeno je tisto, zaradi

Na svidenje septembra! Foto: A.Žakelj

česar je vredno živeti, ko vaščanom šola še vedno veliko pomeni, ko učenci osvajajo priznanja na tekmovanjih in dosežajo uspehe v življenju ...

Pa vendar se je skoraj zgodilo, da bi naša šola za vedno zaprla svoja vrata, in le prizadevanjem naše ravnateljice, predsednika KS Trate in župann gre zahvala, da se jeseni spet srečamo. Sedaj pa počasi odhajamo na zaslužene počitnice. Jeseni se vrnemo z novimi dogodki in skupaj bomo zopet eno šolsko leto kot velika, razigrana in vesela družina.

A. Žakelj

Čudoviti dosežki otrok

Uspehi in premisleki ob koncu šolskega leta na Osnovni šoli 8 talcev

Prvo šolsko leto brez zaključnega splošnega učnega uspeha. Vsako leto smo ob koncu šolskega leta sporočali dosežene uspehe. Vedno smo začeli s številom odličnih učencev, ki jim je sledilo naštevovanje ostalih uspehov. Letos pa prvič ni bilo odličnih, prav dobrih..., skratka, splošnih uspehov. V šoli so bile zadnje govorilne ure slabo obiskane. Morda zaradi odsotnosti splošnega učnega uspeha? Bilo je tudi manj pritiskov na učitelje pri zaključevanju ocen. Nekaterim učencem je konec šolskega leta, žal, zagrenila tudi kakšna negativna ocena.

Komentarji staršev. Ker ste se starši oglašili zaradi pretežkih torb in nepopisanih delovnih zvezkov, smo proti koncu leta pri izbiri učbenikov in delovnih zvezkov za naslednje šolsko leto upoštevali mnenja staršev.

Generacija, ki nas je letos zapustila. Zapustila nas je uspešna generacija – 73 devetošolcev. Ob koncu šolskega leta sem jih z

anonimno anketo povprašala, kaj bi na šoli morali spremeniti. Razveselilo me je, da je bilo veliko odgovorov: »Nič.« ali »Naj ostane tako, kot je.« Všeč mi je bila njihova pozitivna naravnost. – Pogosto slišim, da so otroci vedno hujši. Ni res, otroci so vedno bolj zahtevni, malo preveč razvajeni, a z njimi lahko delamo čudovite stvari.

Kje smo bili najbolj uspešni?

Srebrna in zlata priznanja so osvojili:

Nuša Kotar, 9.r – zlato priznanje iz kemije, srebrno priznanje iz matematike,

Jakob Jereb, 7.r – zlato priznanje iz logike, srebrno priznanje iz matematike,

Maja Prodanović, 9.r – srebrno priznanje iz matematike, srebrno priznanje iz kemije,

Žan Knajfelc, 7.r – srebrno priznanje iz matematike, 2. mesto na državnem tekmovanju iz tehnike in tehnologije, cicipad,

Eva Razložnik, 9.r. – srebrno priznanje iz znanja o sladkorni bolezni,

Sonja Stagličič, 9.r. – srebrno priznanje iz biologije,

Vanja Mesec, 9.r. – srebrno priznanje iz slovenščine,

Patricija Pellis, 9.r. – srebrno priznanje iz slovenščine,

Helena Nagode, 9.r. in **Tina Šumer**, 8.r. – srebrno priznanje iz kemije,

Blaž Potočnik 9.r., **Tine Ogrinc**, 8.r. in **Mark Jurkovič**, 8.r. – srebrno priznanje iz fizike,

Marta Cigale, 7.r. in **Klemen Martinšek**, 7.r. – srebrno priznanje iz matematike.

Devetošolci, dobitniki priznanj za odličnost v osnovni šoli in županove petke:

Nejc Gutnik, **Klemen Stoševski**, **Karin Vegelj**, **Vanja Mesec**, **Eva Petrovčič**, **Sonja Stagličič**, **Blaž Škrjč**, **Brina Bole**, **Nuša Kotar**, **Helena Nagode**, **Patricija Pellis** in **Maja Prodanović**.

Metka Rupnik, ravnateljica

Počitnice so spet tu

Najprej je bila 15. junija na vrsti valeta, slovo devetega razreda od šole – Nekaj kasneje pa so se še za vsemi drugimi učenci zaprla šolska vrata v Rovtah

Ponosno kot vedno so tudi letos prikorakali učenci in učenke devetega razreda na oder ob zimzeleni melodiji New York, New York. Kar veliko jih je bilo letos, saj sta bila kar dva oddelka. Pozdravili so vse obiskovalce. Sledil je govor ravnatelja, ki vedno zna najti pozitivno pri učencih in jih pohvaliti. Letos so si pohvalo prislužili prav vsi in to na končnem izletu, kjer so se vzorno obnašali. Lepo je slišati odzive tistih, kjer so ti mladi preživeli poslednje skupne trenutke osnovnošolskega življenja. Generacija, ki se je letos poslovila, ni v ničemer izstopala; je bila igriva, nagajiva, premalo učljiva, pa vendar ne škodljiva. Je pa prva generacija, ki zapušča šolo brez splošnega učnega uspeha.

Še vedno pa ostajajo priznanja za najboljše učence, ki so se izkazali skozi devet let šolanja, imenovani po novem zlati učenci. Letos so bili štirje: **Vesna Trček**, **Žan Menegatti**, **Andraž Oblak** in **Klara Žust**. Ti so dobili tudi posebno priznanje – županovo petico. Med devetošolci se je letos še posebej izkazal Dejan Gabrovšek, ki je edini v logaški občini dosegel zlato priznanje iz znanja zgodovine. Učenci so na valeti poskrbeli za sproščeno vzdušje in smeh. Prvič letos so podelili tudi viktorja za posebne dosežke in to pravega živega Viktorja. (Eden od devetarjev se imenuje Viktor). Dobil ga ravnatelj Mitja Turk. Z veseljem ga je sprejel in ga na ramenih odnesel naravnost v naročje Viktorjevih staršev. V dvorani pa so poskrbeli za velik aplavz in glasen smeh.

Tudi ključ, ki odpira vrata v zadnji razred so letos prodali s predhodnim reševanjem nalog. Komisija je ključ dodelila v varstvo osmošolcem. Devetarji so nato svojo zahvalo končali z rožami in darilci razredničarkama, ravnatelju, ostalim učiteljem in staršem. Zastor se je zanje zaprl. Za vedno so se poslovili od osnovne šole ponosni, da so prehodili to pot. Morda z nekoliko zadrege stopajo v zanje povsem novo obdobje življenja, v novo okolje po novo znanje.

Še zadnjič so se združili v pesmi z razredničarkama Brigito in Ljudmilo. Na poti, ki si jo bodo risali predvsem sami, jim želimo veliko sreče, pametnih in zrelih odločitev, predvsem pa mladost, ki si jo zasluži vsak otrok.

Le nekaj dni kasneje je šolski zvonec naznanil konec pouka še za ostale učence. Predzadnji dan že tradicionalno poteka na plavanju v Čatežu. Letos smo namesto kreme z visokim zaščitnim faktorjem učencem naročali, naj se topla oblečejo, kajti vreme je bilo vse prej kot poletno. A otroci so se imenitno zabavali tudi v notranjih bazenih Čateških toplic. Prav nič opečeni, pa vendar zadovoljni smo se vrnili. Učenci so dobili spričevala in priznanja, pa hajd na počitniške avanture. Naj jim dnevi minevajo v prijetnem razpoloženju, čeravno zaradi obiska gospe recesije na morje ne bodo mogli prav vsi. Pa saj je tako ali tako doma še najbolj lepo.

Metka Bogataj

Med naj športnimi šolami v državi

Osnovna šola 8 talcev že nekaj let sodeluje na natečaju »naj športna šola«, ki ga razpisuje Ministrstvo za šolstvo in šport

Na natečaju »najšportna šola« se upošteva izpeljava športnih programov Zlati sonček, Krpan, Naučimo se plavati, sodelovanje in organizacija šolskih športnih tekmovanj, programi »hura prosti čas« in sodelovanje na športnih programih lokalnih skupnosti. Slovesna razglasitev rezultatov je bila ob prisotnosti ministra za šolstvo in šport Igorja Lukšiča 16. junija v Mariboru. Med več kot 400 OŠ in ŠPP smo osvojili **17. mesto**.

V prvi triadi, so v programu Zlati sonček vključeni vsi učenci prvih treh razredov. V četrtem in petem razredu so učenci vključeni v program Krpan. Z obema programoma otroci razvijajo telesne sposobnosti, kot so ravnotežje, gibljivost, moč, vzdržljivost, spretnost z različnimi žogami. Z izleti v naravo pa motiviramo učence za hojo, ki je osnovni način človekovega gibanja od rane mladosti do pozne starosti.

V prvem razredu izvajamo 10-urni tečaj plavanja, ki ga nadaljujemo v tretjem in petem razredu. V tretji triadi naši učenci zastopajo šolo na ŠŠT v atletiki, košarki, odbojki, rokometu, lokostrelstvu, namiznem tenisu in smučanju.

Naši učenci in učenke so bili najuspešnejši v namiznem tenisu – Nina Zupančič 1. mesto, Katja Gutnik 3. mesto, Tom Šfiligoj 3. mesto, ekipno 1. mesto v lokostrelstvu – Klemen Stoševski, Luka Stoševski in Cita Lukančič 1. mesto ... in v rokometu – dekleta 4. mesto.

Aktiv učiteljev ŠVZ je izpeljal kar nekaj zahtevnih tekmovanj na lokalni in državni ravni. Organizirali smo območno tekmovanje v odbojki, in rokometu, četrtfinalno tekmovanje v odbojki za učenke in učence, četrtfinalno in polfinalno tekmovanje v rokometu za dekleta, in polfinalno tekmovanje v namiznem tenisu. Ker se zavedamo svojega poslanstva, želimo v športne programe pritegniti še več otrok in mladine – tekmovalno in rekreativno.

A. š.v.

Šola sameva – počitnice so tu

Tudi Matjaž in Haris na brezskrbne počitnice.

S podelitvijo spričeval, v katerih prvič ni bilo vpisanega splošnega učnega uspeha, so se 24. junija pričele težko pričakovane počitnice.

Prvi dan po državnem prazniku, dnevu državnosti, Osnovna šola Osmih talcev v Logatcu ni bila popolnoma brez učencev. Ta dan so neka-

teri učenci opravljali popravne izpite.

Kamera je zabeležila učenca, ki sta uspešno opravila popravni izpit.

Besedilo in foto: Franc Brus

Lep praznik logaškega Vrtca

S posebno slovesnostjo so 28. maja v Športni dvorani počastili 50-letnico Vrtca Kurirček

Začetek prireditve je pod vodstvom Tjaše Boh naznanil zborček dveh skupin enote Tabor s slovensko himno. Sledili so nastopi otrok, ki obiskujejo starejše skupine vrtca, in nagovori ravnateljice Fride Rupnik, župana Janeza Nagodeta in Barbare Facija, ki je vrtec obiskovala pred več leti, danes pa ga obiskuje skupaj s svojim otrokom kot večina staršev v Logatcu.

Radi tudi nastopamo.

Začetki Vrtca Kurirček segajo v leto 1959, ko je vrtec omogočal varstvo le petim otrokom. Danes je vanj vključenih preko petsto otrok. Vrata novih enot se hitro odpirajo, česar se najbolj veselijo starši malih nadobudnežev. Ravnodušni pa nismo niti strokovni delavci vrtca, saj je v današnjem času silne naglice in večnega hitenja skrb za otroke in možnost vključevanja otrok v vrtec v občini Logatec še vedno med pomembnejšimi prizadevanji.

Otroci nastopajočih skupin Metuljčki, Medvedki, Veveričke in Srnice iz enote Centralni vrtec, Čebelice, Sovice in Pikapolonice iz enote Tabor, Murenčki iz enote Hotedršica ter Veveričke in Lisičke iz enote Rovte so nas skupaj s svojimi vzgojiteljicami navdušili s pristrčnostjo, odprtostjo in tudi resnostjo, ko so z nastopi na pravih odrskih deskah privabljali nasmeha na obraze vseh obiskovalcev. Odpirale so se skrinjice spominov preteklih let, tkala so se nova in že pozabljena prijateljstva, ki so v oko privabila tudi kakšno solzo... Bilo je nepozabno. Vsemu skupaj pa je dodala pečat odlična voditeljica Janja Nagode, ki je znala povezati svet majhnih in svet velikih, svet preteklosti, ki je v nas, in svet prihodnosti, ki nas še čaka.

In Vrtcu Kurirček pa: pogumno v novo petdesetletje!

Tanja Jurca – Glažar

Med najmlajšimi ustvarjalci

Ustvarjalnega tabora OŠ Tabor se je udeležilo 26 učenk in učencev od 4. do 8. razreda s šestimi mentoricami.

Učenci so se 19. junija zbrali v prostorih POŠ Hotedršica, ki jim je gostoljubno dajala vse, kar je bilo potrebno za izvedbo tabora. Mentorice so mlade ustvarjalce na svoj predlog in na predlog učiteljic razporedile v tri delavnice: likovno, gledališko in literarno.

Toliko je bilo ustvarjalnosti. Foto: M. Levinger

Likovno delavnico sta vodili Marija Čehajič in Nataša Černič. Udeleženci so ustvarjali posode iz gline in panjske končnice. – V gledaliških delavnicah sta Darja Merlak in Špela Zupan dali poudarek sprostitvenim tehnikam, ogrevalnim vajam in improvizaciji. Petek je v delavnicah sodeloval tudi Tim Uršič, ki je za konec prvega delovnega dne vsem skupaj predstavil značilnosti stand up komedije. – V literarni delavnici so se mladi literarni ustvarjalci seznanili z značilnostmi modernejših pesniških oblik, kot sta kons in haiku; v zadnjem delu pa so ustvarjali krajše dramsko besedilo. Mentorici Lara Hvala in Bojana Levinger se kar nista mogli načuditi, koliko izvrstnih literarnih stvaritev je uspelo ustvariti vsem skupaj.

Svoje delo smo ob sklepu tabora 20. junija predstavili starejšim in drugim gostom. Z zadovoljstvom smo ugotovili, da smo cilj – vzpodbujanje ustvarjalnosti na umetniškem področju – v celoti realizirali; podobnih srečanj si želimo tudi v prihodnje.

Mogoče bi veljalo ponovno obuditi sodelovanje med vsemi tremi logaškimi šolami.

Bojana Levinger,
vodja tabora

Zadnjič s Čebelicami

Čebelice iz Vrtca Kurirček na srečanju v Planini

Starši so se na prvem roditeljskem sestanku dogovorili, da bodo pripravili zadnje skupno srečanje v Planini. Tja smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo se zbrali, smo skupaj odšli proti Planinski jami. Pot nas je vodila ob reki Unici. Kmalu smo začutili prijeten hlad, ki je naznaje bližino Planinske jame. Ko smo se vzpenjali v hrib, smo opazili stolp. Florjana Ulaga nam je povedala, da je to Ravbarjev stolp, in nam predstavila kratko zgodovino. Pot smo nadaljevali do vhoda v Planinsko jamo. Ugotovili smo, da je v jami temno in hladno ter da bi za raziskovanje potrebovali vodiča, luč in topla oblačila.

Ko smo se vračali, smo opazili korita z vodo in stare malne. Blizu avtomobilov smo se pripravili za piknik. Pri Maticu nas je pričakala prava mala kmetija, kjer imajo oslička, gosko, kozo, ovco, kokoške, dva psa, muco in zajčka. Medtem so starši pripravili mizo z dobrotami, ki so jih prinesli s seboj. Ob igri in prijetnem druženju smo preživeli še zadnjič skupaj v tako velikem številu.

Ivanka in Tjaša

Le kam so odpeljali tiste ljudi?

Spoštovani g. Viktor Šen!

V majski številki Logaških novic na strani 8 berem o domobranskih zločinih v letu 1944. Pisec pravilno ugotavlja, da so pokopi brez dokaza in sodbe zločin, in zločin ostaja vedno zločin. Pobjoj, ki se je zgodil v Logatcu leta 1944, so obsodili sami domobranci; enega so celo obstrelili. Tudi v tej organizaciji so se našli ljudje, ki so jim bile človeške in civilizacijske norme tuja stvar.

Ker gospoda Šena poznam kot izredno poštenega človeka, pa prosim, če mi lahko osvetli dogodke po 9. 5. 1945. Več sto ljudi cele Notranjske v glavnem moških se je prišlo javit na komando mesta v Logatec, vendar je za večino izginila vsaka sled. Tako še sedaj po 64 letih svojci ne vemo, kam naj gremo prižgat svečko na grob očeta ali sina ali brata ali strica. Za grobove, ki so jih povzročili domobranci, se ve, kar označujejo tudi postavljena obeležja. Prosim g. Šena, če lahko pokaže brezna, jame, doline, kjer počivajo kosti ljudi, ki so bili tudi pobiti brez sodbe. Prav gotovo je živih še nekaj ljudi, ki bi nam to lahko odkrili. Ko so se ljudje prišli javit v Logatec, so bili popisani. Dobro bi bilo videti te zapisnike. Verjetno so kaki podatki, kam so tiste ljudi odpeljali.

Sedaj nova država (morala bi storiti že prejšnja!) plačuje neke odškodnine za pobite po maju 1945. Vendar bi dal vse odškodnine, da bi lahko očeta vsaj objel in ga ohranil v spominu kot OČETA! Nikoli nihče ne bo mogel poplačati bolečin, ki so jih preživljale matere, žene, dekleta, otroci.

Prosim, če mi g. Šen lahko pomaga, da bom enkrat končno lahko prebolel to gorje.

Vinko Mihevc

Znova srečanje s svojci

Ob odlični gledališki predstavi

V juniju smo praznovali rojstne dni stanovalcev, rojenih v maju. Organizirano je bilo družabno popoldne s tombolo. Cilj tokrat niso bili dobitki, marveč druženje in sladkanje s sladoledom.

Obiskali so nas otroci prvega razreda OŠ Tabor. Prikazali so nam odlično gledališko predstavo; so nam pa tudi recitali. Za konec so nam še zapeli in zaplesali »RACKE«. Majhni otroci so nam močno všeč, ker so tako prisrčni, nasmejani in živahni. Z njimi se še mi nasmejimo.

Razigrano srečanje s svojci

Tudi letos smo imeli v domu piknik s svojci. Vreme nam že tretje leto ni bilo naklonjeno, vendar smo se kljub temu imeli zelo lepo. Piknik je bil organiziran v notranjih prostorih Doma, kjer se je prav tako našel prostor za vsakogar. Tudi letos nas je na družabnosti prisrčno nagovorila direktorica Helena Primc. Program pa je povezovala naša zmeraj nasmejana sestra Maja. Z odlično odpetimi pesmimi so nas razveselili naši pevci pod vodstvom Renate. Zapeli so tri pesmi, eno celo ob spremljavi harmonike pod spretnimi prsti stanovalke Šuc. Ogledali smo si tudi prijeten skeč. Med programom pa je potekala tudi prodaja srečk za bogate dobitke. Za povrh vsega pa smo bili deležni še številnih dobrot, ki so jih pripravili naši odlični kuharji: od čevapčičev do pijač.

Velja pohvaliti celotno osebje doma. Vse so nam lepo pripravili in tudi hitro postregli. Zahvaljujemo se vsem sodelujočim. Na pikniku so razdelili naš časopis Pisarije in rimarije, ki jih popisujemo tudi stanovalci. Radi ga prebiramo – svojci in stanovalci.

Ivanka Pečenik

Zahvala

Samo to še opravi,
samo to še postorim,
potem se spočijem
in umirim.

Stanislav Bolčina

1942 - 2009

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala vam za izrečena sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju za prvo pomoč, gospodu župniku za pogrebni obred in sveto mašo, Janezu Pečkaju za izvedbo pogreba, vsem društvom ter pevcem cerkvenega zbora za odpete pesmi.

Hvala vsem, ki ste se od pokojnika poslovili in ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.

Vsi njegovi

Zahvala

Avguštin Kobal

Ob smrti mojega moža izrekam iskreno zahvalo vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, za darovano cvetje in sveče, praporščakoma in pogrebcom, g. župniku za opravljen obred, pevcem za ubrano petrje, trobentarju za ganljivo zaigrano melodijo, Komunalnemu podjetju za organizacijo pogreba in vsem za izrečeno sožalje

Žaluojača žena s hčerka

in družinama ter sorodstvo

Zakaj Logaščica poplavlja?

Kako smo v Jački odkrivali nove rove?

Kljub slabi vremenski napovedi smo se 4. aprila 2000 ponovno podali v jamo. Najprej se je v ožino spustil Marko. Prav nič prijetno mi ni bilo poslušati, kako se tlači skozi ožino vse globlje in globlje. Brez težav je prišel mimo zožitve, ki je mene ustavila. Malce me je presenetil z novico, da se rov dviguje in ne spušča. Jaz sem se na zadnji akciji ustavil tako, da so mi noge bingljale v praznino, za katero pa se je izkazalo da je le manjša kotanja. V kotanji se je Marko uspel obrniti, tako da je nadaljeval z glavo naprej. Kako mu je to uspelo, mi verjetno ne bo nikoli jasno. Vse skupaj je pošastno ozko, vendar se je klub temu uspel zriniti tako daleč, da je glavo že pomolil v rov veliko večjih dimenzij. Glede na napor, s katerim se je pretlačil tako daleč, sprva nisem nameraval še enkrat v meander. Potem pa sem se le odločil, in ni mi bilo žal.

hitro obrnil misleč, da tam pač nima kaj početi. Saj se še obrniti ni mogel, kaj šele da bi lahko vihtel "macolo".

Potem ko sva zamenjala položaje in sem bil jaz na čelu, mi je Bojan počasi le pričel slediti. Po kakšnih 4 urah klesanja je bil že tik za menoj, ki sem se trudil s skalami približno 2,5m pred kotanjo. S seboj sva imela tudi batrijsko vrtalko. Z njo sem si pomagal tako, da sem zavrtal luknjo kamor sem potem nabil "špico". Enkrat mi je uspelo, da se je odlomila lepa luska. Klesanje nama je šlo zelo počasi. Kamen je že tako ali tako trd, če pa se človek niti premakniti ne more, kaj šele da bi dobro udaril, potem je kamen še stokrat trši. Večkrat sem ležal in tolkel z macolo tik ob ušesu, nosu ali kolenu, za povrh pa se mi je "macola" še snemala.

Ko sva bila že prijetno utrujena in sva malce več počivala, sem v daljavi zaslišal hitro kapljanje vode, na trenutke pa tudi šumenje. Bolj ko sem poslušal, bolj se mi je zdelo, da šumenje narašča. Ker nisva imela dežurnega vremenslovca, ki bi naju obveščal o vremenu, sva jo pobrisala ven. Prav nič prijetno ne bi bilo srečati se z vodo v tistih ožinah.

V jami smo bili potem še 21., 25. in 27. aprila. Vsakič z novo zalogo energije in kako novo idejo, kako vendarle dovolj razširiti tisti meander, da bi lahko pogledali, kaj se skriva v dvorani, v katero je Marko že pomolil glavo.

Na akciji 2. maja 2000 je šel v meander najprej Marko in za njim jaz. Ponovno je zlezal do kotanje, se tam mojstrsko obrnil in z glavo naprej nadaljeval proti dvorani. S kladivom je skušal odbiti nekaj manjših skalnih rogljev, vendar je bilo vse zelo kompaktno. Tokrat je zlezal še za spoznanje dlje kot zadnjič, tako da je imel že celo glavo v dvorani, vendar ga je ožina zopet ustavila. Stisnilo ga je tam kjer hrbet izgubi spodobno ime. Iz kotanje sva odstranila večji kos lesa in nekaj siporeksa, nato pa sva se zamenjala. Pretlačil sem se do kotanje, da bi nadaljeval s širjenjem, pa sem ugotovil, da je orodje ostalo v transportni vreči kake 4 m zadaj v rovu. Ker je Marko že odšel iz ožine, sem se moral odplaziti k transportni vreči. Kakšne pol ure sem se boril sam s seboj in z ožino, da sem se premaknil tiste 4 m. Ne le, da so stene z vseh strani pritiskale name, ampak tudi znotraj mene je nekaj pritiskalo in me sililo iz rova. Kljub slabemu počutju sem se, potem ko sem dosegel transportno vrečo, vseeno spravil spet v kotanjo, kjer sem pričel delati. Občutek utesnjenosti je še narasel, ko je po železniški progi peljal vlak in je cela jama drhtela in zamolklo donela. Zelo razločno sem slišal tudi električni stroj, ki se je večkrat vklopil in izklopil.

Ves čas najinega garanja v meandru je skozenj zelo občutno vleklo in sicer iz jame. Zrak mimo naju je bil zelo svež in niti malo ni zaudarjal po Logaščici, ki ima zelo prepoznaven vonj. Bolj ko sem razmišljal o prepihu, manj mi je bilo jasno, zakaj sploh piha in to celo navzven. Da se pojavi prepiph, mora obstajati določena višinska razlika

Tloris ponornega dela Logaščice in požiralnikov.

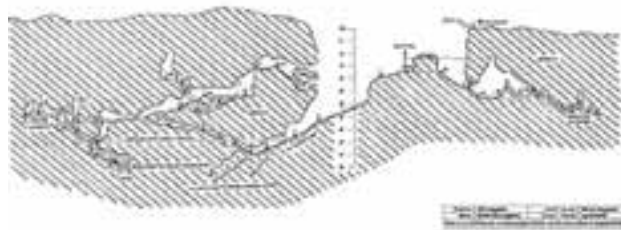
Na svojem drugem ogledu sem spoznal, da le ni popolnoma brezupno. Nekateri deli so malce širši, pa še kak skalni roglj bi se dalo odbiti. Moja ocena je bila, da je treba razširiti kake 4 m meandra, pa smo v novih rovih.

Kljub nekoliko nestabilnemu vremenu sva se z Bojanom tega dne zgodaj zvečer odpravila v jamo. Najin namen je bil, da poizkusiva z "macolo" in "špico", kar se najbolj da oklestiti stene meandra. Začela sva tako, da se je v meander prvi stlačil Bojan. Meander je res ozek in neprijeten, zato nisem bil prav nič presenečen, da se je Bojan prav

in razlika v temperaturi. Kaj je torej tisto, kar poganja veter skozi meander v Jački? Višinska razlika obstaja, saj je del kjer širimo meander, skoraj najnižja točka jame. Kaj pa temperaturna razlika. Če bi zaudarjalo po Logaščici, bi brez pomislekov domneval, da je nekoliko nižje pač vodni tok podzemne Logaščice, ki je toplejši, kot je jama, in se zato topel zrak dviguje na površje. Ker pa temu ni tako, ostaja vprašanje, zakaj piha, še vedno odprto. Če bi bil zunaj mraz, bi takoj menil, da piha pač zato, ker skozi neznane špranje, luknje ali pa celo skoz kanalizacijske jaške teče v jamo za meandrom mrzel zrak, se tam ogreje in se dviguje na površje. Žal, tudi ta pogoj ni izpolnjen, saj je zunaj čez dan zagotovo več kot 20 stopinj. Po podatkih Matjaža Cundra z Verda je imela takrat Ljubljana na izviru že več kot 11°C. Ali je možno, da se pojavi prepah zaradi ogretega podzemlja tam daleč nekje, kjer teče domnevni podzemni tok Ljubljance?

Na Markovo pobudo sva se 6. junija 2000 ponovno odpravila v jamo. Ko sva odstranila še nekaj skal, se je pričel Marko premikati skozi ožino. Ležal sem na tleh pred najožjim delom in ga opazoval, kako napreduje. Od njega se je kadilo, kakor da bi se vnel, ko je počasi lezel naprej proti dvorani. Uspelo mu je, da se je prebil skozi ožino. In ko je zakričal, nisem vedel, ali je to od veselja ali ga je ponovno kaj stisnilo. Pričakoval sem rov, zato sem mu rekel, naj gre pogledat, pa bo že potem poročal, kako in kaj. Pa

se na žalost njegov glas kar ni hotel izgubiti v daljavi na novo odkritega rova. "Velik rov" je dolg le približno 10 m, potem pa se ponovno zoži v skoraj neprehodno špranjo, v kateri za nameček še prepaha ni. Tako so tudi tokrat upi o velikem odkritju in nadaljevanju padli v vodo. V rovu, ki je sicer zelo visok, je nekaj kaminov, kjer bi veljalo malce poplezati, pravih možnosti za nadaljevanje pa ni.

Prerez požiralnikov Logaščice v Jački

Neznanke ostajajo, žal, pa sta se nekje na poti do Markove dvorane izgubila tudi navdušenje in energija, s katerima smo začeli odkrivati nove rove v Jački. Vedel sem, da je Jačka mlad požiralnik in da na prav velike rove ni upati. Da bo šlo tako zelo na tesno, pa tudi nisem pričakoval.

Miran Nagode

Po verski pripravi na zadnjo pot

Sedeminštirideset let mineva od tistega 23. junija 1942, ko je pod streli iz italijanskih pušk ugasnilo življenje osmih logaških talcev, osmih fantov in mož, osmih domoljubov, ker so se odzvali klicu uporne domovine

Od samega začetka so sodelovali v uporu proti okupatorju. V maju in juniju usodnega leta so bili izdani, najprej mučeni in zaslišani v logaškem zaporu, nato pa odpeljani v Ljubljano – v Belgijsko vojašnico, kjer sta se zasliševanje in mučenje nadaljevali vse do odhoda na zadnjo pot.

Takratni horjulski župnik je v mrliško knjigo zapisal: »Po ustni izjavi častnika tukajšnjih karabinierjev dne 23. jun. so prejeli versko pripravo pred odhodom iz Ljubljane od vojaškega kaplana.« In sledil je odhod – ob precej zgodnji jutranji uri. Osem za streljanje odbranih Logatčanov so do Vrhnike pripeljali z vlakom, z Vrhnike proti Horjulu pa je kolona krenila peš. Zvezani po dva in nato še s skupno vzdolžno vrvo, spredaj in zadaj zastraženi s tridesetimi vojaki, so morali nesrečniki po prašni cesti prehoditi še devet kilometrov, sicer ob spoznanju, da rešitve zanje ni. – Ob deveti uri dopoldne je šla kolona skozi Horjul in naprej pod vzožje nekaj minut oddaljenega Kuclja proti Ljubogoni, kjer je italijanski alpski usmrtitveni vod opravil svojo »bojno« nalogo. – V mrliški knjigi piše: »...Neposredno po ustrelitvi ob 11h so jih vojaki zagreblji na kraju smrti. Z dovoljenjem karabinierjev so bili pop. odkopani ter ob 20.30 ... pokopani na pokopališču.« - Dopoldne zagreblji, na večer

pokopali – v vrsto, brez krste, grob pa je bili zavrnan in med vojno ni smel biti vzdrževan. Šele po vojni leta 1946 je bil opravljen prekop: Franc Nagode in Edvard Vidmar sta dobila svoj zadnji dom počitka na pokopališču v Gor. Logatcu, Bogomil Drnovšek, Lado Grom, Ivan Korenč, Jože Vidmar, Karol Vilar in Edvin Lenarčič pa v Dol. Logatcu.

Kako je bilo s »pripravo« za strelce in izdajalce, je posebna zgodba, zagotovo pa so si naredili težko breme neodpustljivega zločina: kot talce so umorili osem povsem nedolžnih ljudi, štiri žene so postale vdove, štirje mladoletni otroci so ostali brez očeta, osem družin je ostalo brez sinov...

Če je bil takrat, pred sedeminšestdesetimi leti, ta zločin boleč predvsem za svoje pobitih, nepojmljivo in grozovito dejanje za poštene, dobro čuteče ljudi in tudi hud udarec uporniškemu gibanju na Logaškem, je danes vrednota, vgrajena v temelj naše svobode in samostojnosti, čeprav boleča, je cenjen domovinski spomin. Spomin pa se izkazuje na notranji in zunanji način; v obeh primerih so logaški talci visoko spoštovani in cenjeni: to potrjujejo njim postavljena spominska obeležja na kraju smrti, na pokopališču v Horjulu in Dol. Logatcu, posebno obeležje pa predstavlja poimenovanje šole v Logatcu z imenom *Osnovna šola osmih talcev*.

Viktor Šen

Odkritje športno obarvanih Logaških novic 1958

Nedavno sem pri raziskovanju zgodovine Logaških novic odkril, da ima Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani Logaške novice tudi iz leta 1958. Od tam so mi poslali fotokopijo LN, št. 1 (januar), leto 1958, letnik 5. Letnika 4 iz leta 1957 nimajo. Ali so takrat Logaške novice sploh izšle? Bomo to kdaj izvedeli?

S št. 1 iz leta 1958 dobimo bolj dopolnjen pogled na razvoj Logaških novic (LN). Razvoj tovarniškega glasila je prehajal iz tovarniškega v lokalni časopis. Ta številka je v celoti posvečena nekdanjemu in tedanjemu športu v Logatcu. Na prvi strani je poudarjena 50-letnica telesne vzgoje v Logatcu (1908-1958). Nakar sledi kratka zgodovina »Sokola« in poveljne telesne kulture do TVD Partizana. Članek je opremljen z dvema fotografijama »sokolov« in »sokolic«. Pod člankom je podpisan M. Z. (Mrak Zoran?). Krajši članek »Nekaj misli o posvetovanju v Kranjski gori« govori o posvetovanju o športu, ki ga je vodil predsednik republiške zveze TVD »Partizan« Mitja Ribičič.

V članku »Naši prvaki« so predstavljeni vrhunski športniki dr. Stane Perpar, Dalibor Hladnik in Anton (Tone) Mihevc. Podrobna predstavitev teh vrlih športnikov bi bila vsekakor potrebna v kaki bodoči številki LN. Članek »Planica v Logatcu« odpira poglavje zgodovine smučarskih skokov v Logatcu; poudarek velja izgradnji 45-metrске skakalnice na Sekirici. Članek, podpisan s T.A., je opremljen z dvema »udarniškim« fotografijama. O zgodovini in tedanjosti smučanja in smučarskih tekmovanj piše članek »Smučanje nekdanj in danes« Tam zvemo, da se organizirano smučanje začelo v Logatcu pri »Sokolu« leta 1928, ko so bila tudi prva tekmovanja v smučarskih tekih v Logatcu, Hotedršici in v Kališah. Proge so bile dolge od 15 km do 40 km. Odlični tekmovalci so bili Ciril Čuk, Franc Trkman in Ciril Ogrin. – Po vojni so v sezoni 1956/57 lepe uspehe v smučarskih tekih dosegali Franci Kogoj, Stane Hauptman in Franc Furlan. – V skokih na 20m skakalnici pa sta bila odlična Zoran Mrak in Bernard Urbančič, pri mladincih pa je zmagal Janez Sovan. – Odlična smukača sta bila Janez Smole in Emil Rozman, med veleslalomisti pa Anton Antičević in Cirl Ogrin, med slalomisti pa Anton Antičević, Ciril Ogrin, Anton Serini, medtem ko je Andrej Tollazzi zmagal v Podpeči na meddruštvenem tekmovanju. Članek je opremljen

z dvema fotografijama (na eni Andrej Tollazzi, na drugi pa smučarski tekači iz leta 1929). Pri organizaciji tekmovanj so sodelovali vojaški garnizon z Vrhniko, logaški gasilci, Kmetijska zadruga in KLI Logatec.

O nogometu govori članek »Razvoj nogometa v Logatcu«, zlasti o vseh tegobah, ki so jih imeli takratni logaški nogometaši. Že pred vojno je obstajal nogometni klub »Logatec«, kar pa je šlo takratni sokolski organizaciji v nos! Tudi po vojni je TVD »Partizan« propagiral bolj »sokolski« šport – gimnastiko in smučanje. Na Poštnem vrtu je fizikulturni referent 1. tankovske brigade Vili Sulič z vojaki očistil razorano igrišče. Takratni organizator in kapetan moštva Anton (Toni) Lipovec je vodil ekipo od tekme do tekme. Klub je postal član Nogometne zveze Slovenije. V spominu ostaja zmaga nad mladinskim moštvom NK Železničar v Ljubljani 6:1 na nanovo zgrajenem stadionu v Šiški. Vrli nogometaši na tej tekmi so bili: Bogdan Meršol, Tone in Marjan Lipovec, Arzo in Zizo (Žižo) Serini, Dušan in Andrej Tollazzi, Miloš Jeranče, Vili Sulič, Peter Grom, Zoran Mrak, Maks Kralj, Janez Šebenik in Ovčak. Članek je opremljen s fotografijo legendarnih nogometašev iz leta 1951.

Članek »Težave in skrbi odbora TVD »Partizan« Dolenji Logatec razmišlja o razmerah v športu v Logatcu in nasploh v tistih časih, s posebnim pogledom na mladino. Članek dopolnjuje fotografija nogometnega moštva TVD »Partizan« Dol. Logatec iz l. 1956. Podpisan je M. Z. (Zoran Mrak?). – Na koncu te številke LN, posvečene športnim jubilejem, je še zabavljiva pesem »Žogobrcarjem«, kjer so predstavljeni logaški nogometaši po svojih takratnih vzdevkih (Dahavc, Torero, Zvitorepec, Gandi, Kramp, Uči, Čiro, Pišta, Cucek, Šivankar, Čiko, Iko). Prispevke zaključuje »Spomin«, posvečen preminulim športnikom v drugi svetovni vojni.

Gre torej za neprecenljive prispevke o zgodovini športa v Logatcu. Prava škoda, da so LN utihnile do l. 1970!

Gvido Komar

Živahno med upokojenci Rovt

Družabno srečanje.

V Društvo upokojencev Rovt je vključenih blizu 150 članov. Dejavnost društva je zelo bogata. Letos se je društvo odločilo za nakup aparata za merjenje krvnih maščob, krvnega sladkorja ter merilnik krvnega tlaka. Ugotovili so, da se je tovrstna naložba splačala, saj se je že prvemu vabilu odzvalo veliko število članov. Kasneje se bodo merjenja opravljala občasno z minimalni prispevki. Meritve bo izvajala višja medicinska sestra.

Zadnjo soboto v maju je društvo organiziralo družabno srečanje, ki se ga je udeležilo veliko članov. Na voljo so bile dobrote z žara, za popestritev popoldneva pa so pripravili razne športne aktivnosti in bogat srečelov, za katerega so prispevali dobitke obrtniki in podjetniki iz Rovt ter bližje in daljne okolice. Za vse prispevke se društvo darovalcem iskreno zahvaljuje.

Ivan Kavčič

Potepanja po jamah

Z nekaterimi otroki že od vrtca naprej obiskujemo kraške jame v okolici Logatca

Kot skupina "Ježkov" smo si na prvem potepanju leta 2005 ogledali **Skedneno jamo** na robu Planinskega polja. Kratka jama s tremi vhodi je bila kot nalašč za prvo srečanje s podzemljem. Videli smo, kako temno in hladno zna biti v jami. Čeprav jama ni ne vem kako bogata s kapniki, smo vseeno uživali. Še posebno veselo je bilo, ko smo našli pismo jamskega škrate. Še bolj pa smo bili veseli njegovega darila – škatle bonbonov.

Naslednje leto smo obiskali **Otoško jamo**. To je najlepši del Postojnske jame. Jama je povsem vodoravna in polna kapnikov, prekritih s kristali, ki se čarobno lesketajo. V soju svetilk se črna jama spremeni

v pravljico deželo, polno ne- navadnih lesketajočih se oblik. Konča se z bučanjem podzemne Pivke. Bonbonov tokrat ni bilo, zato pa smo zakurili ogenj in spekli klobase. To je bil enkratni dogodek, saj jama za ogled ni več dostopna.

V prvem razredu osnovne šole, smo si za ogled izbrali **Jamo na Milah**, ki leži tik ob cesti, pa vseeno le redki vedo zanjo. Je primerna za "bolj izkušene jamarje", in to smo mi že bili, saj smo obiskali že dve jami. Na začetku je bilo treba malce poplezati, vendar to ni nikomur povzročalo težav. Zato pa smo bili v nadaljevanju poplačani s čudovito podzemno dvorano in rovom, kjer smo preiskali vse stranske rovčke in odkrili polno možnosti za nadaljevanje. Tudi na Milah smo zakurili ogenj in se po napornem raziskovanju ob njem pogreli, posušili in najedli.

Lani smo si ogledali **Križno jamo**. Vožnja s čolnom po podzemnem jezeru in ogromen podočnik jamskega medveda nam bosta za vedno ostala v spominu. Pa tudi to si bomo zapomnili, da smo bili zaradi deževja lačni – za ogenj je bilo

V Tomažinovem breznu.

preveč mokro.

Letos nas je pot vodila v Hotedršico, v **Tomažinovo brezno**. To ni tisto brezno, v katerega se zliva voda preko vodnega kolesa znamenitega Tomažinovega mlina, ampak prava jama, ki ima ob vhodu navpično 6m globoko brezno. Brezno smo opremili z aluminijasto lestvijo, vsakogar, ki je plezal, pa smo še dodatno varovali z vrvjo. Jama je dolga 200m in se konča s čudovitim podzemnim jezerom. K sodelovanju smo povabili tudi otroke iz Hotedršice. Žal, se ni nihče od tam udeležil ogleda jame. So pa predstavniki tamkajšnje krajevne skupnosti organizirali odvoz smeti, ki smo jih nabrali v jami. Tudi ta jama namreč leži tik ob cesti, zato nemalo smeti konča v njej. Tako smo nabrali več vreč smeti, tri avtomobilske gume, jeklenico in še veliko tega, kar ne spada v jamo.

Jam nam ne bo zmanjkalo, saj so jih do letos slovenski jamarji raziskanih že 9500, in zna se zgoditi, da se tudi naslednje leto podamo na ogled katere od teh.

Miran Nagode

Tudi to se zgodi

Medtem ko se je prometni minister peljal mimo kolone stoječih vozil po avtocesti, so normalni smrtniki bolj ali manj stali tudi na cesti skozi Logatec.

B.P.

Pa naj se prebijajo skoz Logatec!

Qigong in taijiquan

Ob koncu druge vadbene sezone s kitajskim mojstrom Chenom Shi Ningom

Za nami je uspešna vadba in spoznavanje dveh večšin iz bogate kitajske kulture. Qigong (QG) in Taijiquan (TJQ) v Sloveniji že petnajsto leto poučuje kitajski mojster in mednarodni sodnik kitajskih borilnih veščin gospod Chen Shi Ning. Svoje obširno znanje predaja s svojimi pomočniki na tečajih v kar 13 mestih po vsej Sloveniji. Več o njegovem delovanju in vadbi najdete na spletni strani www.taiji.si.

V Logatcu smo se z večšinama Qigong in Taijiquan spoznavali na dveh tečajih: na začetnem za novince in nadaljevalnem za tiste, ki so se za vadbo odločili že v lanskem šolskem

letu. Zanimanje in vztrajnost tečajnikov sta bila velika, tako da smo osvojili ves načrtovani program: osnove TJQ, Yang forme 10, 24 in 40, kratko formo Wu shu gong fu, štiri forme QG (Yangsheng gong, Pet živali, Osem brokatov, Zmaj), potiskanje rok v paru (Tuishou) ter seznanjanje s samomasažo meridianov (Jinglou anmo).

Z veseljem pričakujemo začetek tretje sezone. Vse tiste, ki se vas je to pisanje dotaknilo, vabimo na predstavitev začetnega tečaja v začetku septembra; predstavitev bomo sklenili z brezplačno poskusno vadbo pod vodstvom mojstra Chena

Shi Ninga in asistenco učitelja Milana Doganoca.

Ob koncu pa nekaj besed shifuja (mojstra borilnih veščin) Shi Yanzija iz 34. generacije mojstrov Šaolinskega templja o borilnih veščinah in QG. Na svoji delavnici ob nedavnem obisku v Sloveniji je dejal: » ... QG je osnovni del borilnih veščin, saj lahko učencu pomiri um, okrepi koncentracijo, spremeni njegov karakter ter okrepi notranje organe. Vsakodnevna vadba dokazano prečisti kostni mozeg, izboljša moč kit, odpre meridiane in izboljša prekrvavitve, - v bistvu - nasploh, opazno upočasnji proces staranja...«

Milan Doganoc

Mojster Chen Shi Ning z ljubitelji TJQ in QG

KOMUNALNO PODJETJE
LOGATEC d.o.o.
Tržiška 22, 1370 Logatec

tel: 01/750-81-10, fax: 01/750-81-11
e-pošta: info@kp-logatec.si
http://www.kp-logatec.si

V okviru pogrebne dejavnosti vam nudimo naslednje storitve:

- ♦ celotna organizacija pogrebne slovesnosti: kraj, dan in ura pogreba, vrsta pogreba (krsta ali žara)
- ♦ prevozi pokojnika, žare, krste
- ♦ urejanje upepelitve pokojnika
- ♦ urejanje pokojnika (preoblačenje, britje, ...)
- ♦ izbira pogrebne opreme (krste, žare, nagrobna obeležja, ...)
- ♦ naročila cvetja (ikebane, žarni venčki, venci, ...)
- ♦ urejanje dokumentacije: prijava smrti na matičnem uradu, odbitje stroškov pogreba (pogrebne) ob izstavljenem računu
- ♦ objava osmrtnice (LEP, Radio Slovenja, Ognjišče, ...)
- ♦ opremljanje poslovilne vežice
- ♦ izkop in zasip jame

V okviru pokopališke dejavnosti vam nudimo še:

- ♦ dodelitev grobnega prostora in vzdrževanje grobov
- ♦ izbira nagrobnega spomenika in nagrobni napisi na nagrobnih ploščah žarnih zidov

dežurna služba - gsm:
(24 ur na dan 7 dni v tednu)

041-310-294

V težkih trenutkih smo tukaj za vas

Naskok na komunalni prispevek?

Na pobudo prebivalcev Jačke in Zelenice je predsednik KS Boris Čičmirko 3. junija sklical srečanje tamkajšnjih občanov z županom Janezom Nagodetom in Jožetom Deklevom, predstavnikom Ministrstva za okolje in prostor (MOP), da bi se pogovorili o nejasnostih, ki so nastale okrog predvidenega plačila komunalnega prispevka.

Uvodoma je župan v nabitto polni jedilnici šole 8 talcev pojasnjeval, da je občina skladno s projektom zgradila kanalizacijo za odpadne in padavinske vode, ob tem še enostranski pločnik in posodobila javno razsvetljavo. Za izvedbo teh del je bilo pridobljenih 61% nepovrnljivih sredstev: 20% z MOP, 21% iz vladne službe za regionalno politiko, 20% pa iz občinskega proračuna – z naslova republiške takse za obremenjevanje voda. Na podlagi zakona o prostorskem načrtovanju in uredbe za opremljanje stavbnih zemljišč je občinski svet sprejel Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč. Skladno s sprejetim odlokom je občina porazdelila preostalih 39% investicijske vrednosti sorazmerno na posamezne pozidane in nepozidane parcele – skupaj na dobrih 10 ha stavbnih zemljišč.

V razpravi se je zvrstila cela vrsta kritik, češ da se je vse delalo brez dogovorov z občani. Zato naj bi bila sporna obremenitev občanov s prispevkom za padavinsko vodo, ker da ni ustreznih priključkov. Vprašljiv naj bi bil tudi prispevek za izgradnjo javne razsvetljave, ker je ta že obstajala. Prispevek za pločnik naj bi tudi ne bil utemeljen, saj je namenjen splošni prometni varnosti, ne le prebivalcem Jač-

ke in Zelenice. Sploh bi bilo treba natančneje opredeliti, kaj sodi med izboljšave in kaj k izgradnji na novo. Natančneje bi bilo treba oceniti tudi vse tisto, kar so občani plačali na račun komunalnega opremljanja (kanalizacija, javna razsvetljava, asfalt...), so menili zborovalci.

Predstavnik MOP Jože Dekleva je izhajal iz zakonodaje, ki ureja vprašanje sofinanciranja komunalne opreme in temelji na evropskih direktivah. Te pa določajo, da je graditelj-lastnik stanovanjske ali poslovne stavbe dolžan plačati komunalni prispevek – sorazmerni delež, ki je izračunan po predpisani metodologiji. In občina se je ravnala po zakonu in predpisih.

Za temi pojasnili se je razvnela debata ob vprašanju javne infrastrukture, ki naj ne bi bremenila občanov. Za izboljšave pa tako in tako ni bilo nobenih dogovorov. Sploh pa da so bila dela slabo opravljena... In tako naprej. Dokler ni predsedujoči pozval k besedi Mirana Obreza, vodjo 5-članske pogajalske sku-

Predsednik KS Naklo in župan J. Nagode na zborovanju. Foto: B. Pevec

pine. Na njegov predlog so 5-člansko delovno skupino, ki je dala pobudo za srečanje občanov z županom, določili za pogajalsko skupino, ki naj pregleda problematiko na terenu in se z ugotovitvami in predlogi najavi županu na razgovor zaradi spremembe odloka o komunalnem prispevku.

M. Štefančič

Le čez teden dni je sledil podoben sestanek z Mandržani. V ponovno polni jedilnici osnovne šole 8 talcev je bila na vrsti izgradnja oz. obnova kanalizacije in vodovodnega omrežja na Mandrgah. In 3.200 oziroma 2.000 evrov, kolikor bi najmanj moral prispevati vsak od lastnikov hiš na tem območju in za Jačko, pač ni šala, sploh ne za tiste, ki komaj preživijo iz meseca v mesec. In prav zato tudi sestanek na pobudo Krajevne skupnosti Naklo.

Bil je med zborovalci tudi naš župan Janez Nagode, z občine še Gvido Bokal, predsednik krajevne skupnosti Boris Čičmirko, direktor Komunalnega podjetja Igor Petek in tajnica krajevne skupnosti Klavdija Pivk... Ko smo ravno pri prispevkih: tudi do 30.000 evrov komunalnega prispevka za novogradnje je veliko, a o tem kdaj drugič.

»Kolikokrat naj še plačamo kanalizacijo?« se je vprašal Jože Skok

Živahno zborovanje.

s Stranske poti ob odobravanju vseh prisotnih zborovalcev. Osnovna težava je v tem, da gre za hiše, katerih lastniki plačujejo komunalne prispevke že dolga leta.

Župan je pojasnjeval, da je denarja v občinski malhi enostavno premalo, zato je sofinanciranje nujno. Lahko pa se več enot priključi skupaj in se potem prispevek razdeli. Seveda, je možno tudi obročno plačevanje...

Mnenje občanov je bilo, da tudi to ni rešitev, saj je v bistvu previsoka cena ne glede na način plačevanja. Potem so sledila še vprašanja: Od kod se je vzela denar za ceste na tem območju? Zakaj ne bi sočasno po Stari cesti vgrajevali še drugih priključkov (telekom, kabelska televizija jih ne želita financirati...)? Kako je z možnostjo razlastitve, ko gre za javno dobro? Kaj je z gradnjo Kraljevstvene dvorane Jehovih prič...? Poseben problem pa bo nova čistilna naprava. Občani ne želijo povečane čistilne naprave na sedanji lokaciji, ampak menijo, da bi bila dolgoročno boljša preselitev v Zapolje.

Po več kot enurni razpravi je moč sklep strniti v en kratek stavek: O vsem se bo razpravljalo po počitnicah.

Brane Pevec

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Še vedno smo tu – v Logatcu, na Notranjski 14, da za vas prijazno, vestno, pošteno in z vso potrebno pieteto opravimo pogrebne storitve.

Pogrebne storitve, Angela Menart, s.p., smo družinsko podjetje s 40-letno tradicijo v žalni floristiki. Za opravljanje pogrebnih storitev imamo potrebna dovoljenja, znanje in opremo. Delujemo povsod, kamor nas pokličejo. Smo koncesionarji za pogrebne storitve na območju, ki gravitira na pokopališče Planina. Za območje Občine Logatec pa imamo sklenjeno pogodbo o poslovnem sodelovanju s Komunalnim podjetjem Logatec, ki storitve zagotavlja po občinskem odloku.

Naši aranžmaji so brez posrednikov in zato cenovno ugodni. Izdelujemo aranžmaje za vse priložnosti in jih na željo naročnikov tudi **brezplačno dostavljamo**. Pri naročilu kompletne pogrebne storitve **brezplačno zagotovimo cvetje za slovo**. Na razpolago smo vse dni v tednu, praktično vedno dosegljivi.

V delovnem času na **tel. 01/ 7542-152**; sicer pa na **GSM 041 735 740**

Naše vodilo je: **naši kupci – naši prijatelji.**

Košnja na Zajelškem griču

Vsi nabrušenih kos, tudi 80-letni Modrijan (tretji z leve). Foto: Anton Treven

Od leta 2002 se vsako leto zbera na košnji starejši in mlajši (teh je iz leta v leto več!) Graparji. Tudi letos – 27. junija – so, potem ko so si privezali dušo, z ostrimi kosami zarezali v rosne redi. Da so redi šle v pravo smer, je skrbel najstarejši kosec, 80-letni Marko Modrijan. Po košnji so vrle kosce obiskale graparske gospodinje. Mmmm, kako so zadišale! Ajdovi žganci in kar zraven sodi...

Po okusnem okrepčilu so se kosci lotili odmetavanja in

sušenja košnje. Nakar so mrvo spravili v dolino in jo pripravili za silažo. Vsi so se izkazali in vsem je prijal golaž in kar se je peklo na ražnju in iskrilo v čašah. Trevnov Tone pa je vse skupaj posnel za sedanje in kasnejše rodove.

Za veselo popoldansko vzdušje sta skrbela dva harmonikarja, oba Petra: Črnilogarjev in Grampovšk'. – Ob letu pa spet!

g.ur.

KOMARNIKI

priznanega italijanskega
proizvajalca Bettio,
prav za vsa okna

možna montaža tudi na vse obstoječe roletne sisteme

KVALITETNO IN UGODNO
izmere, montaža,
garancija 24 mesecev
KRATEK DOBAVNI ROK

OD ENO STREHO

MARKO ŽIBERT s.p.
Pehačkova cesta 10
1370 Logatec
e-mail: info@podenostreho.si
tel.št.: 041/323 904

KROVSKO KLEPARSKA DELA

★ RAVNE IN ZELENE STREHE

★ TERASE

★ (HIDRO)IZOLACIJE

★ TESARSKA DELA

PO CELI SLOVENIJI

AURIG d.o.o. trgovina, inženiring, storitve
Lipsenj 37, 1384 Grahovo, Slovenija
GSM: 051-367-404, Fax: 01/709 61 93;
www.aurig.si, info@aurig.si

CHEVROLET

AKCIJA

LACETTI KARAVAN- TURBO DIESEL

(1991 ccm, 89kw-121 konjskih moči)

OMEJENA KOLIČINA
SAMO 5 VOZIL

AKCIJSKA CENA SAMO 9.999€

ŠE NEKAJ VOZIL IZ AKCIJE ČIŠČENJE ZALOG:

- AVEO že od 5.550€
- LACETTI že od 8.999€
- CRUZO že od 10.999€
- CAPTIVA že od 19.999€

Izkoristite izredno priložnost!!!

Avtohiša SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika
T: 01/750 22 52, www.avtohisaseliskar.si

Slika je simbolična: Povprečna poraba goriva 6l/100km, Emisija izpušnih plinov: 158g/kg.